

[1967 ஜூலை 15]

(ஐ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) மசோதா, (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 14/1967).

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 14/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்தீர்மானம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. முதலில் திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, நிலவரி வருமானத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் குறிப்பாகப் பேச விரும்புகிறேன். நில வருமான வரியை மாற்றியமைப்பதாக இங்கே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்கள் எல்லோருக்குமே நில வரி எடுக்கப்பட்டு விட்டதால் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலுள்ளவர்களுக்கு அந்த வரியைப் போடுவதாக ஏற்கனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இதிலே பெரிய சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டிய காரணம் இருக்கிறது. நமது நாட்டில் புஞ்சை நிலங்களுக்கான வரியை நீக்கிவிட்டு வருமான வரியாக ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் இருப்பவர்களிடமிருந்து அதையும் சேர்த்து வசூலிப்பது என்றால், 100-க்கு 90 சதவிகிதம் உள்ள நிலங்கள் வருமான வரி விலக்கிலே சேர்ந்து விடுவதால் மீதி உள்ள 10 சதவிகிதம் பூமியின் மேல் 90 சதவிகிதம் பூமியின் மேல் இருந்தவரிகளையும் சேர்த்துக் கட்டுவதாக இருக்கிறது. இதிலே எப்படிச் கணக்கு வைத்துக் கொள்வது, எப்படி வசூல் செய்வது என்றெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம் ஆகும்.

புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே, அவர்கள் குறைந்த விலைக்குத் தங்களுடைய நெல்லையும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வரி விலக்கும் கொடுக்காமல் புஞ்சை நிலங்களின் சமையையும் அவர்களே தாங்கள் வேண்டிய காரணத்தால் மிக மிகச் சிரமமாக இருக்கும். இதனால், வெள்ளாமை, நெல் விவசாயம் மிக மிகப் பாதிக்கப்படும் என்று அஞ்சுகிறேன். நெல் உற்பத்தியாளருக்கு ஊக்கம் மிகக் கொடுக்க வேண்டிய இன்றியமையாத நேரம் இது. அப்படி இருக்க பல துறையில் அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சிறு நிலச்சவன்தார்கள் 3, 4, 5 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களுடைய பூமியைப் பிறருக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்து விட்டு குத்தகையும் வாங்க முடியாமல், சாப்பாட்டுக்கும் நெல் இல்லாமல் சிரமப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பூமியைத் திருப்பிக் கேட்கவோ, குத்தகையை வசூல் செய்யவோ இயலாத நிலையில் நிலவரி மட்டும் கட்டும் நிலைமையில் பூமிக்குச் சொந்தக்காரர் என்ற பெயரை மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பாவத்திற்கு எந்த விதமான வரம்பும் இல்லாமல் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் நிச்சயமான விமோசனம் தேடியாகவேண்டும். நிலத்திற்கு வருமான வரியாக விதிப்பதில் என்ன திட்டத்தில் இந்த மாதிரி ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேலுள்ளவர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது எப்படிச் கணக்கிட்டாலும் சிரமமான காரியங்களாக இருப்பதால் மிகத் தெளிவாக ஆலோசித்து முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியிலே இப்போது ஸ்டாச்சுடரி ரேஷனிங் ஏரியா—கட்டாய விநியோக முறை இருக்கின்ற இடங்களைத் தவிர பிற இடங்களில் எல்லாம் உணவுப் பொருள் கிடைப்பதிலே எந்த விதமான

1967 ஜூலை 15] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

நிச்சயமும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம், காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் மட்டும் அல்ல புது ஆட்சி வந்த பிறகும் உணவுப் பொருள் ஒரு நாள் கூட விநியோகிக்கப்படாத இடங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. சந்தையில் விற்க அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டு மூட்டை எடுத்துக்கொண்டு போனாலும் பிடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். எந்த விதமான உத்தரவும் இல்லை. அவர்கள் எப்படி வாழ்வார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்குச் சிரமமாக இருக்கிறது.

கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் பலவிடங்களில், இன்பார்மல் ரேஷனில் உள்ள பகுதிகளில், ஒரு நாள் கூட விநியோகிக்கப்படாமல் இருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். அடுத்தப்படியாக, எங்கள் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு பூச்சி மருந்துகள் கிடைப்பதேயில்லை. நேற்று அதிகமாக பேச முடியாமல் சுருக்கமாக சொல்லவேண்டியிருந்தது. பளாக் டெவலப்மெண்ட் மூலம் இந்த வியாபாரம் செய்யப்படுவதால் அவர்கள் ஏதோ கொஞ்சம் குறைந்த விலைக்கு, சகாய விலைக்கு கொடுப்பதால் பிற வியாபாரிகளும் விற்க முடியாத அளவிற்கு தரம் குறைந்த மருந்துகளைக் கொடுப்பதால் விவசாயம் செய்ய மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இவர்கள் அந்த வியாபாரத்தைச் செய்யாமல் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் விட்டிருந்தால் அந்த மருந்துகள் பிரயோஜனப்படும். அப்படி அது பயன்படவில்லை என்று தெரிந்தால் அவர்கள் வியாபாரம் நின்றுவிடும். அதற்காக வேண்டியாவது அவர்கள் நல்ல மருந்துகளை விற்பார்கள். ஆகவே, அந்த வியாபாரத்தை பிறருக்கும் விடாமல் இவர்களும் நல்ல மருந்தைக் கொடுக்காமல் விவசாயம் பாழடைகிறது. ஆகவே நல்ல மருந்துகள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. முளைப்பதற்கு தகுதி இல்லாத தானியங்கள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. சுமார் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து விரிய விதைகள் என்று சோளத்திற்கு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த விதைகள் வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்களுக்கும், அது தேவை இல்லை என்றிருப்பவர்களுக்கும் வற்புறுத்திக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பூச்சிமருந்தோ அல்லது வேறு கட்டுப்பாடு சாதனங்களோ வாங்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் கையில் இதைக் கட்டாயப்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த விதைகள் முளைப்பதும் இல்லை, விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு கிலோவிற்கு பத்து ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அதில் பூச்சி மருந்து கலக்கப்பட்டிருப்பதால் உண்பதற்கும் லாயக்கில்லை. விதைப்பதற்கும் லாயக்கில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். விவசாய உபகரணங்களும் லாயக்கில்லாததாக இருக்கிறது. அவற்றையும் திணித்து விவசாயிகளுக்கு தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள்.

(திரு. பெ. மலைச்சாமி தலைமை)

விவசாயம் விருத்தி அடைய ஒரு முக்கியமான கருத்தை நேற்று சொல்ல நேரம் இல்லாததால், இன்று அதை ஒழுங்காகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தி தானிய உற்பத்தி செய்வதற்குள்ள நல்ல வாய்ப்புகளை தவற விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாதவரம் பால் பண்ணைக்கு சென்று பார்த்ததில், அது பற்றிய சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே 800 ஏக்கர் பூமி இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கு மாடுகளுக்கு வேண்டிய தீவனங்களை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய எருவுக்கு குறைவில்லை. வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு அழுவதோல் என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. அங்கு குறைவில்லாத அளவில் எரு இருக்கிறது. 4,000, 5,000 கால் நடைகளின் சாணத்தைக் கொட்டி விற்பதில் நஷ்டக் கணக்கை பார்க்கிறோம். அந்த சாணத்தை நல்ல முறையில் சேகரித்து வைத்து அதிலிருந்து காஸ் உற்பத்தி செய்தால் அந்த யூனிட் நடப்பதற்கு வேண்டிய மின்சார சக்தியை நாம் பெற முடியும் என்பதோடு கூட அங்கு குடியிருப்பவர்களுக்கும் சமையல் செய்வதற்கு காஸ் சப்ளை செய்ய முடியும். ஆகவே அங்குள்ள சாணம், மாட்டு மூத்திரம் இவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து பம்பம் மூலம் பாய்ச்சுகிற தண்ணீரில் கலக்கி அதை வேளாண்மைக்கு பயன்படுத்தினால் ஏராளமான தானிய உற்பத்தி செய்வதோடு மாட்டு

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1967 ஜூலை 15]

திவனத்திற்கு வேண்டிய கினி க்ராஸ், ஃபப்பலோ கிராஸ் இவைகளையும் உற்பத்தி செய்து லாபகரமாக அதை நடத்துவதற்குள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய ஒரு வாய்ப்பை அளித்தால் அரிய காரியங்களைச் செய்து காட்ட முடியும். இம்மாதிரி நல்ல காரியங்களைச் செய்ய திறமையான விவசாயிகளுக்கு அனுமதி தந்து நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வாய்ப்பளிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும் போது வீரிய சோள விதையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே வாங்கி வைத்த சோளம் மோசமாக இருக்கிறது என்பது உண்மையே. பழைய சோளத்தை மீண்டும் விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதனால் சர்க்காருக்கு விறைய நஷ்டம் கூட ஏற்படுகிறது. புதிதாக வாங்கப்படுகிற சோளத்தை வழங்கவேண்டும், இனி விவசாயிகளுக்கு பழைய சோளம், மக்கிப் போன் சோளம் வழங்கப்படமாட்டாது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : எங்கள் பகுதியில், கொடுத்தது பழைய சோளமா, புதிய சோளமா என்பதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது. எங்களைப் போன்ற உற்பத்தியாளர்களுக்கு, வீரிய விதை உற்பத்தியாளர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டு அவர்களிடமிருந்து வாங்காமல் வேறு மாநிலங்களில் இருந்து வாங்கி தேவையில்லாதவர்களுக்கு வேண்டாதவர்களுக்கு வற்புறுத்தப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது, நல்லவை கிடைக்க காண்ட்ராக்ட் போட்டு வாங்காமல் வெளியிலிருந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வெளி மாநிலங்களில் இருந்து வாங்கிய சோளம் மோசமான சோளம் என்பதை நேற்றைய தினம் கூட பதில் சொல்லும்போது சொல்லியிருக்க வேண்டும். நேரமில்லாததால் அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் விட்டு விட்டேன். அது ஏற்கனவே வாங்கிய சோளம். மீண்டும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அது மோசமானது என்பதால் அது கைவிடப்பட்டது. மாதிரிச் சோளம் கூட அங்கத்தினர் இங்கு கொண்டு வந்து தந்தார்கள். அதைப் பார்வையிட்டு மக்கிப்போனது, அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதை வற்புறுத்தி வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று எந்த இடத்திலாவது வற்புறுத்துவார்களானால் அதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு. கே. விநாயகம் :** அவைத் தலைவர் அவர்களே, நடப்பாண்டு நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது பேசும்போது கடந்த வருடங்களில் இப்போர்ப்பட்ட மசோதாக்கள் ஆண்டுதோறும் வருவது என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அப்போதெல்லாம் ஆட்சி நடத்தியவர்கள் என் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். அப்போது நாங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவோம். ஆங்கிலத்தில்தான் இதற்கு அப்ரோப்பியேஷன் பில் என்று சொல்வார்கள். அப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர்கள் இப்போது ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம், எங்களைப் பார்த்து அரசியல் கிண்டலுக்காக மிஸ்ப்ரோப்ரியேஷன் பில் என்று சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எந்த நேரத்திலாவது எந்த அங்கத்தினராவது எதிர்தரப்பில் இருப்பவர்கள் மிஸ்ப்ரோப்ரியேஷன் பில் என்று சொல்லியிருந்தால் அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள் சும்மா இருந்திருக்கமாட்டார்கள். ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருப்பார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் முழுத் தகவலையும் தரும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : அது மாதிரி நான் சொல்ல விரும்பவில்லை இப்போது. (சிரிப்பு.) ஏனென்றால், இது நமது நாடு நமது, ஆட்சி நடப்பதற்கு வேண்டிய பொருளாதாரம் தேவைப்படுவதாலே இதற்கு அப்ரோப்ரியேஷன் பில் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த விவாதத்திலே குறைபாடுகள் ஓரிரண்டு எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தவைகளைச் சொல்லுகிறேன்.

1967 ஜூலை 15]

[திரு. கே. வியைகம்]

தலைவர் அவர்களே, புதிதாக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற கட்சியின் கொள்கையை நடைமுறையிலே கொண்டுவர முயற்சிப்பது நியாயம்தான். அப்படி ஏற்கனவே இருந்த கட்சிக்கும், இப்போது ஆட்சியில் இருக்கிற கட்சிக்கும் ஏதாவது அதிகமான வித்தியாசம், அல்லது நடைமுறையில் அவர்கள் செய்து காட்டுகிற திறமையான வேலை ஏதாவது இருக்கிறதா என்று சொன்னால், ஒன்று குறிப்பிடத் தக்கது. அதுவும் ஏன் அறை குறையாகச் செய்தார்கள் என்பதுதான் என் கவலை. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதை வரவேற்கலாம். ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியை ஒரு சிலருக்கு தந்து மற்றவர்களுக்குத் தராமல் இருப்பது சரியான காரியமா என்று யோசிக்க வேண்டும். அதைப் பரவலாகத் தருவதற்கு, மாநிலத்தில் இருக்கிற எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட வேண்டுமென்றால் எனக்குத் தெரியும் அதிக நஷ்டம் ஏற்படும், பொருள் குறைவு நம்மிடம் அதைச் சரிகட்டுவது சாதாரண மல்ல. இதைத் தைரியமாக பொது மக்களிடம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் தவிர, அதை விட்டுவிட்டு இன்னும் கொண்டுவருகிறோம், கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ***பசி உள்ளவர்களிடம் இதைக் கொடுக்கிறேன் இதைக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி, கொடுக்காமலேயே செய்து, அதுவும் நழுவி, இதுவும் நழுவிக்கொண்டே போகும். அந்த மாதிரி சொல்லாமல் மக்களுக்குத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவேண்டும். “இருக்கிற நிதி இவ்வளவு தான்; இவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறீர்கள்; இவ்வளவு உணவு உற்பத்தி ஆகிறது. இதற்கு மேல் கொடுக்க முடியாது. தேர்தல் காலத்தில் ஏதோ சொன்னோம். அதற்காகப் பரிட்சார்த்தமாக இரண்டு ஊர்களில் செய்திருக்கிறோமே தவிர, எல்லா இடத்திற்கும் அந்த மாதிரிக் கொடுக்க முடியாது. அதற்கு நிறைய நிதி வேண்டும்” என்று சொல்ல வேண்டும். முடியாத காரியங்களை—‘Impossible to execute’—அப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களை விட்டு விடுவது நியாயம். வீராபுக்காக வேளும் அதையே செய்வது எவ்வளவு அரசியல் விவேகமோ? அதை ஆட்சியாளர்களுக்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டையெல்லாம் பார்த்தால், நாங்கள் ஒரு வேளை ஆட்சிக்கு வந்திருந்தால் என்ன செய்திருப்போமோ, அதைவிட அதிகமாக ஒன்றும் செய்திருப்பதாகப் புலப்படவில்லை. அங்கங்கே பாதிப் பாதி செய்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் “ஃபீர் எஜுகேஷன் அப்டு யுனிவர்ஸிட்டி லெவல்” என்று சொன்னோம். இதிலே “நாங்களும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் 1,200 ரூபாய்க்கு மேல் ஆண்டு வருமானம் இருந்தால் சம்பளம் வாங்குகிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டு ‘taking a bit here and there’ எங்கள் கொள்கையிலிருந்து ஆங்காங்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் எடுத்துக்கொள்ளுவதாகத் தான் கருதுகிறோம்.

வரி வசூல் செய்வது இல்லை என்று நாங்கள் வைத்திருந்தோம்—இரு தரப்பாருக்கும்—நன்செய்க்கும், புன்செய்க்கும், இப்போது ஆட்சியில் இருக்கிற கட்சிக்காரர்கள் புன்செய்க்கு எடுத்து விடுகிறோம், நன்செய்க்கு அப்படியே வைத்திருக்கிறோம் ‘still borrowing the tenets and policies of the Congress Party’ பாதிப் பாதி அங்கங்கே எங்கனிடமிருந்து எடுத்து நடைமுறையில் செயலுக்குக்கொண்டு வருவது. இதிலே கூட, இன்னும் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடப்பதாகத்தான் படுகிறதே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்து ஆட்சி செய்வதாகப் புலப்படவில்லை. அவர்களுக்கென்று கொள்கையில் பிடிப்பு இருக்கிறதே, அப்படி ஏதாவது கொண்டுவந்து அதை நடைமுறையில் பயன்படுத்தவேண்டும். கலப்பு மணத்திற்குத் தங்கப் பதக்கம் தரப்போகிறோமே? என்று சொல்லலாம். நாங்களும் தங்கப் பதக்கம் கொடுக்க மறுத்தோமா? ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில், தீண்டாமையை ஒழிக்க யார் யார் முன் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் நாங்கள் தங்கப் பதக்கம் கொடுத்தோம். கலப்புத் திருமணத்தை அனுமதிக்கத் தங்கப் பதக்கம் கொடுப்பதைவிட, நாங்கள் கொடுத்ததன் நோக்கம் இதைவிட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்த பிறகு அதை நிறுத்தினோம். இப்போது அதைத் திரும்பக் கொண்டு வருவதை, புதிய, பிரமாத மாறுதலாக யான் கருதவில்லை.

[திரு. கே. விநாயகம்]

[1967 ஜூலை 15]

அமைச்சர்களெல்லாம் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் என்று சொல்லுவதில் எனக்கு ஐயப்பாடு இல்லை. ஆயினும் அந்த அளவுக்கு பதில்களை நிரம்ப, நேராக, தட்டிக் கழிக்காமல், எவ்வளவு ரிப்பன்ஸ் எல்லாம் சொல்லாமல், “இருக்கிறது இந்தக் கஷ்டம்”, “இருக்கிறது இந்தத்தொல்லை” “இதைத் தீர்க்க முடியும்”, “இதைத் தீர்க்க முடியாது” என்று அங்கத்தினர்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அதிலும் நம் முதலமைச்சரப்போல உள்ளவர்கள் பதிலைச் சொல்லும்போது நழுவி விடுவதில் சாமர்த்தியசாலி. அவர் இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்—இதை அவரிடம் சொல்லவேண்டும்; அவருக்குச் சொல்லுங்கள் தயவு செய்து. பதில் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால் ‘when a Member puts a question, he puts it in all seriousness. He wants a straight answer on the floor of the House. Say ‘Yes’ or ‘No’’. அதை விட்டுவிட்டு வேடிக்கையாகப் பதில் சொல்லுவது, “நானும் அவரும் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள்”, “என் வீட்டுக்கு அவர் விருந்தினர்; அவர் வீட்டுக்கு நான் விருந்தினர்” என்று சொல்லுவது ‘diverting the issue to a different angle in which he is an adept’.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதைப்போன்றே கேள்வி கேட்பவர்களும் வளைந்து வளைந்து கேள்விகளைக் கேட்பது பொருத்தமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: What a resourceful Minister we have got in the Hon. the Leader of the House—கேட்டிக்காரர்.

இந்தப் புதிதாக வந்த ஆட்சி, அரசாங்கத்திலே மாறுதல்களை அதிகமாகச் செய்ய விரும்புகிறோம் என்று சொல்லி, ஒரே வேலையை நான்கு பேர்கள் செய்கிறார்கள் என்று அவர்களைக் குறைத்து விரகிறோம் என்று சொல்லி, இப்போது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த பயத்தோடு, “இவர்களுக்காகவா இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஆட்சியில் கொண்டு வைக்க இல்லாதது, பொல்லாதது எல்லாம் செய்தோம்?” என்று அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் நினைக்கிறார்கள், ஆசிரியர்களும் நினைக்கிறார்கள். இந்த பீதி அவர்கள் மனதில் இருப்பதை அகற்றவேண்டும்.

இந்த என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு நீங்கள் செய்த சாதனை என்ன? நாங்கள் இருந்தபோது இரண்டு தடவைகள் டியர்னெஸ் அலவன்ஸ் கொடுத்தோம் ஒரு ஆண்டில். இப்போது அவர்கள் “கொடுப்பார்களா?” என்று ஏங்கியிருக்கிறார்கள். நீங்களும் கொடுக்க முறுக்கிறீர்கள். அவர்கள் யாரிடமும் சொல்ல முடியாத அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். வேடிக்கையாகச் சொல்லுவார்கள்—திருட்டினத் தேன் கொட்டிய மாதிரி.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : என்.ஜி.ஓ.-க்களைத் திருடர்களுக்கு ஒப்பிட்டுப்பேசுவது சரியா என்று கேட்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: No, no, I am quoting an example and putting it in a jocular way. பார்லிமெண்ட்பரி ப்ரொவீஜர் இதுதான். சொல்லவும் மாட்டார்கள். சொல்லவும் சொல்லுவார்கள். ஒன்றும் சொல்ல முடியாத அவல நிலையில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களும் என்ன என்னவோ கோட்டைகளைக் கட்டினார்கள். “நம் ஆட்சி வந்தால் என்ன ஊதியம் கிடைக்கும்?” என்ன உயர்வு கிடைக்கும்? என்ன பதவி உயர்வு கிடைக்கும்? எல்லாப் பதவிகளும் கிடைக்கும்”—என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோருக்கும் பட்டை நாமம் தீட்டினீர்களே? தயவு செய்து அதையும் ஆட்சி யாளர்கள் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : “பட்டை நாமம் தீட்டினீர்களே” என்பது அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்லுகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. கவனிக்கப்படுகிறது என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நாமம் குறைக்கப்படுகிற நிலையும் இல்லை, பட்டையாகத் தீட்டப்படுகிற நிலையும் இல்லை.

1967 ஜூலை 15]

திரு. கே. விநாயகம் : Sir, I take the explanation of the Hon. Minister in the right sense. அதுமாதிரி நம் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மன நிம்மதி ஏற்படவேண்டும், அதற்குண்டான சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருப்பது எனக்கு இஷ்டம்தான். பொறுப்பில் இருந்து நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். எதை எடுத்தாலும் “அஜிடேஷனல் அப்ரோச்” —கிளர்ச்சி செய்து சாதிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியா? ஆட்சியில் இல்லாதபோது கிளர்ச்சி செய்ததில் பொருள் இருக்கலாம், அர்த்தம் இருக்கலாம். ஆட்சிக்கு வந்த பிறகும், “எஃகுத் தொழிற் சாலை கிடைக்கவேண்டும்; அது கிடைக்கவில்லை என்றால் எழுச்சி நாள் கொண்டாடப்போகிறோம். அதிலே சேராது, காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்படி இருக்கலாமா? நீங்களும் சேரவேண்டும்”—இது அனுமதிக்கத்தக்காத ப்ரொவீஜர். The *modus operandi* which, I would suggest, is to press the Central Government for the redressal of our grievances by all legitimate methods. I lay emphasis on the word ‘legitimate’. நியாயமான சட்ட ரீதியான முறைகளைத்தான் நாம் கையாளவேண்டும். ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு பொறுப்புள்ளவர்கள், பெரும்பான்மை மக்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட கட்சியினர்கள் “நாங்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடப்போகிறோம், கிளர்ச்சியில் வெறும் கூட்டம்தான் இருக்கும், வெறும் சொற்பொழிவுகள்தான் இருக்கும், வெறும் ஊர்வலம், அதுவும் அமைதியாக இருக்கும்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் எழுந்திருந்தார்.)

THIRU K. VINAYAKAM : I am not yielding.

THIRU V. S. GOVINDARAJAN : On a point of order.

THIRU K. VINAYAKAM : It should not be a point of disorder.

திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் : நடக்க இருப்பது எழுச்சி நாளே தவிர, கிளர்ச்சி நாளல்ல. கனம் உறுப்பினர் அதை மாற்றிச்சொல்வது முறையா?

திரு. கே. விநாயகம் : நான் சொன்னேனே கேட்டீர்களா இப்பொழுது பாருங்கள் எழுச்சி நாளென்று சொல்லி அது கிளர்ச்சி நாளாக மாறக் கூடாது என்று உங்களிடத்திலுள்ள அனுதாபத்தைக்கொண்டு நான் சொல்கிறேன்; எச்சரிக்கை செய்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எந்தத் தொல்லையும் ஏற்படாது, எந்த அமைதிக்குறையும் ஏற்படாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட பெரிய மாநிலத்தில் 4 கோடி மக்கள் பரவலாக இருக்கக்கூடிய மாநிலத்தில் எங்கெங்கே என்ன நடக்கும், எப்படி நடக்கும் என்று யாரும் யூகித்துச் சொல்ல முடியாது. நிலைமை ஒரு வேளை கட்டுக்கு அடங்காமல் போய்விட்டால், அதை ஒடுக்குவதற்கு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும்கூட, அமைதியாக நடத்த முடியுமா என்று ஆட்சியாளர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் ஆட்சியாளர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுக்கு நிலைமை தெரிகிறது. நாங்கள் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லி விட்டோம். நாங்கள் எழுச்சி நாளில் கலந்துகொள்ள மாட்டோம். எங்களுக்குத் தெரியும் எப்படிச் சாதிக்கவேண்டுமென்று. விட்டுவிடவா போகிறோம். நாங்கள் செய்ய வில்லையா? ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் “நோட் ஆப் வார்னிங்” என்று சொல்லவேண்டும். அந்த முறையில் தான் எச்சரிக்கையாகச் சொல்கிறேன். எழுச்சி நாளில் கலந்துகொள்ளுங்கள் என்று இப்பொழுது எங்களை அழைக்கிறீர்கள். எங்களுக்கு நிலைமை தெரியும். நீங்கள் விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தினீர்கள், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்தினீர்கள், மற்றும் எத்தனையோ போராட்டங்கள் நடத்தினீர்கள். நிலைமை எங்களுக்குத் தெரியும். நிலைமை கட்டுக்கடங்காமல் போய் விட்டால், எங்கள் ஆட்கள் இல்லை, யாரோ காலிகள் செய்து விட்டார்கள் என்று பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்து விடுவீர்கள். இன்றைய

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1967 ஜூலை 15]

தினம் நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறீர்கள். (திரு. எஸ். முருகையன் : நாங்கள் 138 பேர்கள் வந்திருக்கிறோம், மக்கள் வோட்டு வாங்கி வந்திருக்கிறோம்), எமாற்றிவிட்டு. (குறுக்கீடு) (ஒரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் : எமாற்றம் இல்லை). I object to this kind of interruption, Sir. The reply will be in the same spirit in which the objections come. I will pay him in the same coin. நாங்கள் என்ன விரும்புகிறோம் என்றால், நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு அமைதி ஏற்பட, ஒரு சரியான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு, ஆட்சியாளர்கள் வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். நாட்டிலே சில்லரைத் தகராறுகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு, பொதுமக்கள் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கு, கலவரம் உண்டாகாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நிலைமைகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன். தமிழகத்தினுடைய வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் வேண்டிய துறைகளுக்கு மிகச் செம்மையான முறையிலே நிதி ஒதுக்கம் செய்து, இன்றைய தினம் நிதி ஒதுக்க மசோதாவை இந்த மாமன்றத்தின் முன் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். தமிழகத்து மக்களுக்கு ஏராளமான நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும், அவர்களுடைய அபிவிருத்திகளை அத்தனையும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், இன்னும் ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். நாம் நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, நம்முடைய தமிழக அரசு இன்றைய தினம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற திராவிடப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தேவையான நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறது. தமிழக சர்க்கார் எவ்வளவோ நல்லெண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், எவ்வளவோ நல்ல கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தாலும், நல்ல திட்டங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று அக்கறை கொண்டிருந்தாலும், இன்றைய தினம் அவற்றைச் செயல்படுத்த முடியாத அளவுக்கு பெரும்பாலான மக்களுடைய அபிவிருத்திகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவுக்கு நிதி நிலைமையில் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் இந்தப் பத்திரிகையில் நீங்கள் பார்த்திருக்கக் கூடும். மத்திய சர்க்கார் ரூ. 3,000 கோடிக்கு ஏற்கெனவே நோட்டு அடித்திருக்கிறார்கள். 3,000 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அடித்தது மட்டுமல்ல. நேற்றைய தினம் பத்திரிகையில் பார்த்திருக்கலாம். மேலும் 20 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த வாரம்மட்டும் நோட்டு அடிக்க இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நோட்டு அடிப்பு நடந்துகொண்டே போனால், இந்த நிலைமையில் பணப் புழக்கத்தைத் தூக்கி ஆகாயத்திலே விடுவோமானால், எந்த நல்வாழ்வுக்கான திட்டங்களையும், எந்த நல்ல திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை மாநில சர்க்காருக்குக் கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. விலைவாசியைக் குறைப்போம் என்றோம். விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக எழுச்சி நடத்தி சிறை சென்றவர்கள் இன்றைய தினம் ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறபொழுது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றபொழுது, மத்திய சர்க்கார் இத்தகைய கொள்கையை தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்குமானால், இத்தகைய பணவீக்கக் கொள்கை தொடர்ந்து நீடிக்கப்படுமானால், எந்த நல்வாழ்வுத் திட்டத்தையும் இந்தத் தாயகத்தில் நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதை இந்த மாமன்றம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தமிழக மக்கள் திருப்பதிப்படுகிற அளவுக்கு, தமிழக மக்களின் நல்வாழ்வின் அடிப்படையில் இன்றைய தினம் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். தமிழகத்தில் இருக்கிற தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து வருகின்ற வருமானம், காப்பித் தோட்டத்திலிருந்து வருகின்ற வருமானம், கழுஞ்சுத் தோட்டத்திலிருந்து வருகின்ற வருமானம், ரப்பர் தோட்டத்திலிருந்து வருகின்ற வருமானம், நீண்டகடற்கரையைக்கொண்ட நெடிய தமிழகத்தில் காய்ச்சுகின்ற உப்பிலிருந்து

1967 ஜூலை 15]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

வருகின்ற வருமானம், அதுமாத்திரமல்ல, அன்னிய நாடுகளில் வியாபாரத்தை ஏற்று நடத்துகின்ற அந்த வருவாய், இவை அத்தனைவையும் வசூலிக்கின்ற அதிகாரம், வருவாய் துறை அத்தனையும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, நம்மிடத்தில் எதை விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்திருக்கலானால், விற்பனை வரியைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இந்த அரசினுடைய நிர்வாகச் செலவை ஏற்று நடத்துவதற்குக்கூட, சாதாரணமாக சமூகக்கட்டுப்பாடுத் திட்டங்களை ஏற்று நடத்துவதற்குக்கூட இந்த அரசாங்கத்திற்குப் போதிய நிதி வசதி இல்லை, அந்தச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்குத் தமிழக சர்க்கார் வரி போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு வளம் இருந்தும், நல்ல மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை இருந்தும், அங்கிருந்து புறப்பட்டு கம்பீரமாக வங்காள விரிகுடாக்கடல் நோக்கி வருகின்ற ஆறுகள் இருந்தும், ஆற்றின் இருபுறமும் பசுமையான நெல் வயல்கள் இருந்தும், இந்த நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம். அதுமாட்டுமலை. இவ்வளவு துறைகளிலேயிருந்தும் வருகின்ற வருவாய் தமிழக மக்களுக்கு வருகின்றதா என்றால், இல்லை.

நான் இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் வருகின்ற வருவாய் அனைத்தையும் ஏற்று, தமிழகத்திற்கு வருகின்ற வருவாய்த் துறை அனைத்தையும் இந்த மாமன்றமே எடுத்து, தமிழக மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கான திட்டங்களைப் போட்டு, அதைச் செலவு செய்கின்ற உரிமை இந்த மாமன்றத்திற்குக் கிடையாது. இந்த மாமன்றத்தில் இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நம்முடைய தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மானியத்தில் பேசுகிறபோது, இந்த மாநில அரசாங்கங்கள் கிராண்டு ரிவீலிங் கார்ப்பரேஷன், டெல்லியிலிருந்து கிராண்டுகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நன்கொடைகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், கூட்டுறவு சொஸைடிகளப்போல இந்த அரசாங்கங்கள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்த நாட்டினுடைய நல் வாழ்வுக்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த மாமன்றம் அடிப்படையில் நல்ல திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கு நிதி நிலைமை போதுமானதல்ல. இன்றல்ல, 20, 30 ஆண்டுகள் ஆனாலும் சரி, 40, 50 ஆண்டுகள் ஆனாலும்சரி, இதே நிலைமையில் தொடர்ந்து செல்வோமானால், தமிழகம் ஒரு இருண்ட எதிர்காலத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலை இருக்குமோ தவிர, சமதர்ம பாதையை நோக்கியோ, வளம் வாய்ந்த பாதையை நோக்கியோ செல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்காது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நினைவுப்படுத்துகிறேன்.

மேலும், மத்திய சர்க்கார் பணம் ஒதுக்குகிறபோழுது நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவைக்கேற்ற முறையில் ஒதுக்குகின்றார்களா என்றால் இல்லை. திட்ட அடிப்படையிலே ஒதுக்குகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது, மாநில அடிப்படையிலே இல்லை. அவர்கள் கருத்துக்கு ஒப்ப அரசியல் சட்டமும் இடம் கொடுக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் பக்ராநங்கல் திட்டத்தை எடுத்து நடத்துகிறார்கள். சேலம் உருக்கு ஆலைத் திட்டம் எடுத்து நடத்தப்படவில்லை. பக்ராநங்கலுக்கு நான் சென்று பார்த்தேன். இந்தத் திட்டத்தின் இரு கோடிகளிலுமுள்ள இரு மலைகள் மிகவும் மோசமானவை. அஸ்திவாரத்தைக்கூடத் தாங்காதவை. அந்த மலைகளுக்குள்ளே சிமெண்டை இன்ஜெக்ஷன் செய்து, அங்கு அவர்கள் இம்மாதிரியான திட்டங்களைத் தீட்டி, மக்களுடைய ஏராளமான பணத்தை வட்டாட்டில் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பல்லாண்டு களாகத் தேங்கிக் கிடக்கும் நல்ல திட்டங்கள், பொருளாதாரத் துறையில் லாபம்-வரும் நியாயமான திட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த மாமன்றத்தின்மூலம் நான் தெரிவிப்பது என்னவென்றால் மத்திய சர்க்கார் தன்னுடைய நிதிக் கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தொகைகள் ஒதுக்கக்கூடிய தன்மைகளை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். மாநிலத்தில் வருவாய் வரும் துறைகளை மேற்கொண்டு இருப்பதால் மாநிலத்தின் திட்டங்களை நிறைவேற்ற நல்ல வழி செய்யப் படவேண்டும். அந்த வகையில் நிதிகளைப் பிரித்தனக்கும் நிலைகள் ஏற்படவேண்டும்.

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1967 ஜூலை 15]

என். ஜி. ஓ. களுடைய சம்பளம்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் கொடுக்கவில்லை, மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நோட்டு அச்சடிக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் ஏராளமாக அச்சடித்து தங்கள் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் பண வீக்கம் ஏற்படுகிறது. அதனால் நாம், நம் முடைய சிப்பந்திகள், மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவேதான் நாம் சொல்லுகிறோம், எங்களுக்கும் அச்சடிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுங்கள் என்று, மத்திய சர்க்கார் அச்சடித்துத் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்கு அதிகச் சம்பளம், படி கொடுக்கும் போது, மாநில சர்க்கார்களைக் கலந்து கொண்டு செய்வதில்லை. ஆகவே, அந்த வகையில் “ஃபைனான்ஷியல் பாலிஸி” தெளிவாக்கப்படவில்லை என்றால், நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது என்பதே மிக மிகக் கடினமாக இருக்கும். நம்முடைய நிர்வாகச் செலவுகளுக்காக, ஆண்டுக்காண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து, வரவுசெலவுகளை நிர்வாகம் பொறுத்தவரையில் செய்து கொண்டிருக்கலாம். மற்றபடி திட்டங்கள் எதையும் நிறைவேற்ற முடியாது. மத்திய சர்க்காரிடம் அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று பணம் கேட்டோம்; அதுவும் தரப்படவில்லை. கோதுமைக்கு ஏராளமாகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்கு பத்து கோடி ரூபாய் கேட்டோம், கொடுக்கவில்லை. அப்படித் தாரங்கள், நாட்டு மக்களுக்கு உதவுகிறோம், மக்கள் பசிப்பிணியைப் போக்குகிறோம் என்றோம். அதுவும் கிடையாது. அதைத்தான் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம். வருமான வரி கொடுக்கும் செல்வந்தர்களிடம் கண்டிப்பாக இல்லாமல் எவ்வளவோ தொகைகள் வசூலிக்காமல் இருக்கின்றன. எத்தனையோ கோடிக்கணக்கில் அப்படிப்பட்ட தொகைகளை விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் கேட்கும் 5 கோடி ரூபாயைக்கூட கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிச் சொன்னால், திராவிட நாடு பேசுகிறோம் என்கிறார்கள். அதைப்பற்றி தமிழக முதல் அமைச்சரவர்களே விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் திராவிட நாட்டைத் தத்துவத்தை விட்டு விடப்போதிலும், திராவிடர் புறக்கணிக்கப்படுவதையோ, அவர்களுடைய நன்மைகளைச் செய்யாமல் இருப்பதையோ பார்த்துக்கொண்டு இருக்க மாட்டோம். அவர்களுடைய கலை, கலாச்சாரம், பண்பு இவற்றைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றிக் கொண்டுதான் இருப்போம். அதை மத்திய சர்க்காருக்கு உணர்த்தி, அவசியமானால், அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி, மாநில சர்க்காரின் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப் படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமை நீடித்து நிலைத்திருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

*திரு. வி. மலைக்கண்ணன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்து நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் சொன்னார்கள், நடந்து கொண்டிருக்கும் ஆட்சி காங்கிரஸ் ஆட்சியைப்போல இருக்கிறது என்று. காங்கிரஸ் ஆட்சி 20 ஆண்டுக் காலத்தில், அந்தப் பெருமக்கள் அதைச் செய்வோம், இதைச் செய்வோம் என்று பேசிக்கொண்டு இருந்தார்களேயல்லாது, கொள்கையளவில் பேசிக் கொண்டிருந்தார்களே அன்றி, காந்தியக் கொள்கையை நிலைநாட்டப் போகிறோம் என்றார்களேயல்லாது, அனைத்தையும் வாயளவில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்களேயன்றி, செயலளவில் எதையும் சாதிக்கவில்லை. காந்தியடிகள் அமைச்சர்கள் ரூ. 500-க்கு மேல் வாங்கக் கூடாது என்றார்கள். இந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக ஆட்சியில் இருந்து எந்தக் காங்கிரஸ் அமைச்சர் அதை நிறைவேற்ற வந்தார்கள்? ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி துவங்கியதுமே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறது. அவர்கள், தேசியமயமாக்கப் போகிறோம் தேசியமயமாக்கப் போகிறோம் என்று வாயளவில் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் செயலில் எதையும் செய்யவில்லை. ஆனால் இந்த அரசு இப்பொழுது 75 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள பஸ் போக்குவரத்து அனைத்தையும் அரசாங்கமே எடுக்கப் போகிறது என்று துணிச்சலோடு தெரிவித்திருக்கிறது. ஆகவே, காந்தியவாதிகளுக்கும், காங்கிரஸ் உறுப்

1967 ஜூலை 15]

[திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்]

பின்ரான திரு. வினாயகத்திற்கும் இது காங்கிரஸ் ஆட்சியோ என்கிற எண்ணம் தோன்றினால் அதில் தப்பில்லை. அந்த எண்ணம் அவர்கள் எல்லோருக்கும் தோன்றவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை.

வட்டார வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, அதிகமான பணம் பல துறைகளிலும் வீணாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாதர் நல சங்கம், வில்லேஜ் சஹாயக் ஸ்கீம் என்றெல்லாம் வைத்து பணத்தை விரயம் செய்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தையெல்லாம் பின் தங்கிய பகுதிகளில் சாலைகள் அமைக்க, நீர்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்க உபயோகிக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சரவைக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் பிளாக்குகள், பி, ஏ, என்று பரிவுகளாக இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் “டி” பிளாக்குகளாகச் செய்யவேண்டும். அங்கே கிடைக்கும் நில வரியை வைத்தும், மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பிளாக் பி, சி, என்பிரிக்கப்படுவதாக அறிகிறேன். அதை மாற்றி அது பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதை மனதில் கொண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றினால், பயனுள்ளதாக இருக்கும். அந்தப் பகுதிக்கு வேண்டியதெல்லாம், நீர்பாசன வசதிகள், பாதை வசதிகள் இவைதான் தீவிரமாகச் செய்யப் படவேண்டும். மாதர் நல சங்கமோ, கிராம சஹாயக்குகளோ அவசியம் இல்லை. தேவீ வளர்த்தல் கோழி வளர்த்தல் போன்றவைகள் தேவையில்லாதவை.

விவசாயிகளுக்கு பல திட்டங்களிலும் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் கடுமையான முறைகளும், விதிகளும் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இன்னும் எளிதாக்கவேண்டும். ஏனெனில் ஆங்கிலேயர்கள் எப்படிப் போர்டுவிட்டுப் போனார்களோ அதே நிலையில் அவை இன்னும் இருப்பதால், விவசாயிகள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறைகளைத் தளர்த்தி, இந்த “ரெட் பே” சிவப்பு நாடா கொள்கை அகற்றப் பட்டு விதி முறைகள் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும். கடன்களும் அவ்வப் பொழுது கிடைக்க முறைகளை எளிதாக்கவேண்டும்.

கிழக்கு ராமநாதபுரம் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி என்பதால் அந்த பிளாக்குகளை “டி” பிளாக்குகளாக்கி, அதிகப்படியான தொகைகளை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது அந்த தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று பிரிக்கப்படவேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்திலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 1962-ல் திட்டக் கமிஷனிலிருந்து ஒரு ஸ்டடி டீம் வந்து அவர்கள் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் அந்த அந்த மாநிலத்திலுள்ள பின் தங்கிய பகுதிகளைப்பற்றி அறிக்கை கொடுத்தது. ஆனால் அந்த வகையில் தொகைகள் தரப்படவில்லை. இப்பொழுது மேலும் ஸ்டடி டீம் ராமநாதபுரம் பகுதிகளுக்கு அதிகம் செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய அமைச்சர்கள், கிழக்கு ராமநாதபுரம், அறந்தாங்கி போன்ற பகுதிகளை ஈவு இரக்கம் காட்டி, பின்தங்கிய பகுதி என்று அதற்கு அதிகமான நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. என். சங்கரய்யா : மன்றத் தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு முன் மசோதாவின்மீது பேசும் நேரத்தில் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே பின்வரும் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள், பொதுமக்கள் எமாற்றப்பட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம் பான ஒரு கருத்து. மக்கள் அவ்வாறு எமாற்றப்படக் கூடியவர்கள் அல்லர். அவர்கள் பழம்பெரும் அரசியல்வாதிகளையும் கூட தேவையான தருணம் வந்தால் எமாற்றிவிடுவார்கள். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்தான் 1967-ஆம் வருஷத் தேர்தல் நடந்தது. இதை மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் நினைத்துக்கொண்டார்கள் என்றால் அது அவர்களுக்கும் நல்லது, மற்றவர்களுக்கும் நல்லது என்று கருதுகிறேன். இன்றைய

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1967 ஜூலை 15]

தினம் புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகால காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு எதிராகத்தான், மக்களின் எழுச்சியின் காரணமாகத்தான் இப்பொழுது புதிய அரசாங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கம் ஏற்படுவதற்கும் இதுதான் அடிப்படைக் காரணம்.

இன்று என்னென்ன நிலைமைகள் இருக்கின்றன? மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய ஆயத் தீர்வைகளை அதிகரித்துக்கொண்டே போகும் காரணத்தினால் விலைவாசிகள் கட்டுப்படாமல் உயரக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் விலைவாசிகள் உயரக்கூடிய சூழ்நிலையில் மிகவும் முக்கியமான பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது. அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய பஞ்சப்படியைக் கொடுங்கள் என்றால் அதற்கு “நாங்கள் கொடுக்க முடியாது” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய வாத்தத்தை எவ்விதத்திலும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஒன்று, விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுங்கள் என்றால் அதைக் கவனிக்கத் தயாராயில்லை அல்லது விலைவாசி உயர்வினால் பாதிக்கப்பட்ட மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் பஞ்சப்படியை அதிகமாகக் கொடுக்கப் பணம் ஒதுக்குதல் வேண்டும், அதற்கும் முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கங்கள் இருக்கும் மாநிலங்களில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் மக்களிடத்திலே இப்பொழுதுள்ள ஆட்சி இதைச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்யவில்லை என்று அவர்கள் தங்களுடைய பிரச்சாரத்தை நடத்துகிறார்கள். இன்று இது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இன்று அவர்கள் மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டிருப்பார்களேயானால், அவ்வாறு அக்கறைகொண்டு செயல்பட விரும்புவார்களேயானால், அவர்கள் நிச்சயமாகத் தங்களுடைய பொறுப்பில் இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசாங்கத்தை, விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி கேட்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரும், உணவுப் பொருள்களுக்கும், இதர பொருள்களுக்கும் உள்ள விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தத் தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். மாநில அரசாங்கங்கள் சிரமப்படும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டும்.

இந்தச் சிரமங்களை நீக்க, மாநிலங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் உதவ வேண்டுமென்றால், இந்த நாட்டில் ஏகபோகமாக ஒருசில முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் தொழில்களை நாட்டுடைமையாக்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இவ்வாறு ஆக்குவதனால், அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் உள்ள பெரு முதலாளிகளும், உள்நாட்டு முதலாளிகளும் எடுத்துச் செல்லும் ஏராளமான லாபத்தை இந்திய அரசாங்கம் பெறமுடியும். அவ்வாறு பெறும் லாபத்தை மாநிலங்களுக்கு அளித்து உதவ மத்திய சர்க்காருக்கு வசதியாக இருக்கும்.

நாம் இன்றைக்குப் பெரிய சிக்கலில் இருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரப் பின்னணியில் மாநில அரசாங்கங்கள் செயல்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் பல சிரமங்கள் உண்டாகின்றன. உதாரணமாக, மத்திய அரசாங்கத்திடம் நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் “நீங்கள் 20 கோடி ரூபாய் சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்காக எங்களுக்கு ஒதுக்கினீர்களானால், நாங்கள் இன்றைக்குப் பக்கத்திலே உள்ள மாநிலங்களுக்குச் சில லட்சக்கணக்கான டன் உணவைக் கொடுக்க முடியும்” என்று கேட்டதற்கு, அவர்கள் 5 கோடி ரூபாய் தருகிறோம் என்று கூறியதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறிருந்தாலும் இங்கு இருக்கக்கூடிய இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு இன்றைக்கு இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், மக்களுக்கு ஏதாவது அதிருப்தி ஏற்பட வேண்டும். அதை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அவ்றுவா அதிருப்தி ஏற்படாதவகையில் இந்த அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள

1967 ஜூலை 15]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

வேண்டும். குறிப்பாக மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய உணவுப்பொருள் விநியோக முறைபற்றி உணவு அமைச்சரவர்கள் ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றிருக்கக்கூடிய ரேஷனை இன்னும் சில கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க மாவட்ட கலெக்டர்களை நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரியிருப்பதாகவும், அதிகமான கிராமங்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காத நிலைமையிருந்தால், அங்கு கிடைப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கெனவே பல கிராமப்புறங்களில் குடும்பக் கார்டு முறை அமலில் இல்லை. அவர்கள் விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டவர்கள் அல்ல. எனவே அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்த விற்றியை வரி விலக்கு அளிப்பது பற்றி கடலை, பிப்ரணைக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். அதேபோன்று மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பாதிக்காத அளவிற்குக் குறிப்பிட்ட பண்டங்களின் விற்பனை வரியை நீக்கவேண்டும். விற்பனை வரியின் அளவைக் குறைத்து, மாநில அரசாங்கம் தன்னுடைய அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டக் கூடிய சட்டம் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை. அவர்கள் கணக்குப்படி இந்தப் பரந்த மாநிலத்தில் 25,000 ஏக்கர் உபரி நிலம்தான் இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அதிலும் 16,000 ஏக்கர்தான் அரசாங்கத்தின் வசம் வந்திருக்கிறது. பிரம்மாண்டமாகச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதன் விளைவு என்னவென்று பார்த்தால் 25,000 ஏக்கர்தான் உபரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எவ்வளவு உண்மையற்றது என்று சொல்லத்தேவையில்லை. எனவே இந்த சட்டத்தைப்பற்றி அடிப்படையில் சிந்தித்து நல்லமுறையில் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பது மிகவும் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

குத்தகைக்கும், வாரத்திற்கும் வேலை செய்யும் விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். குறிப்பாகப் பல கிராமங்களில் நிலப் பரிபூக்கள் பெரும் அதிகாரிகளைத் தங்கள் வசம் வைத்துக்கொண்டு ஹரிஜனங்களைப் புறம்போக்கு நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றச் செய்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்வதைத் தடுத்து மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு வேண்டுமென்று கூறி தங்கள் தேவைக்குப் பயன்படுத்தி அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். அதை அரசாங்கம் உறுதியுடன் தடுக்கவேண்டும். ஏழை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்தால் அவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கும், கலெக்டர்களுக்கும் உத்தரவுகள் போடவேண்டும். விவசாய அமைச்சரவர்கள் சுமார் 50,000 ஏக்கர் காட்டு இலாக்கா நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில நிலங்களை ஒதுக்கப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக நகர்ப்புறங்களில் தொழிலாளர்கள் குடிசைகள் அமைக்கிறார்கள். நகராட்சிக்குச் சொந்தமான அல்லது அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களில் அவர்கள் குடிசைகள் அமைக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக மதுரையிலே ரோடு போடவேண்டுமென்று அங்கு குடியிருக்கிறவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரிப் பொதுக்காரியங்களுக்காக அவர்கள் வெளியேற்றப்படுமொழிது, அவர்களுக்கு மாற்று இடங்களுக்கு வசதி செய்துதரவேண்டும். எனவே, முனிசிபல் அதிகாரிகளுக்கு, மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு, இது போன்று ஏழை எளிய மக்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் மாற்று இடங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்தால் அது சரியான கொள்கையாக இருக்கும், மக்களுக்குக் குறைகள் ஏற்படாமலும் இருக்கும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

|1967 ஜூலை 15

போலீஸ் இலாக்காவைப்பற்றி நாம் ஏற்கெனவே பேசியிருக்கிறோம். கண்டிப்பாக அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டு கேஸ்கள், குற்றங்கள் வராமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தடுப்புக் குற்றங்களுக்காகப் பிடிக்கக்கூடியவர்களை மரியாதையாக நடத்தவேண்டும். அவர்களை அடிப்பது, தன்புறுத்துவதுபோன்ற முறைகளைக் கையாளக்கூடாது. விஞ்ஞான ரீதியில் புலனாய்வு செய்து குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அடுத்து, சந்தேகக் கேஸ்கள் போட வேண்டாம் என்று மெம்பர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் நீக்கிவிட்டால் போலீஸ் துறையிலிருந்து சிரமங்கள் இல்லாமல் சாதாரண மக்கள் எல்லோரும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூற விரும்புகிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகள் மாநாட்டைக் கூட்டி, வேதனை தரத்தக்க, இம்சிக்கத்தக்க நடவடிக்கைகளைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு கண்டிப்பாக எடுத்துச் சொல்லிவிடவேண்டும். அந்த வகையில் அவர்கள் கண்டிப்பாகச் செயல்பட, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பெரும் பணம் படைத்தவர்களிடம் பணம் வாங்கக் கொண்டு, சாதாரண ஏழை எளிய மக்களைக் கேஸ்களில் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறார்களே, அதை விடுத்து, அவர்கள் நேர்மையாக, சட்டத்தின்படி உண்மையின்படி நடந்து கொண்டாலே போதுமானது என்று கண்டிப்பான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று இந்த மாநில அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தொழிலாளர்கள்பற்றிய கொள்கையை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நேற்றுசூட, இங்கே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சமீபகாலத்தில் அவர்கள் பேசும்போது, “கெரோ” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பெரிய பிரச்சினைகளைக் கிளப்புவதற்காக முயற்சித்தார்கள். மாநிலத்தில் உள்ள பெருமுதலாளிகள், ஏதோ ஒரு பெரிய தீங்கு நேர்ந்துவிடப் போகிறது என்று கருதிக்கொண்டு, சில கம்பெனிகளை சேர்ந்தவர்கள் பத்திரிகைகளில் பெரிதாக விளம்பரப்படுத்தித்தார்கள். அவர்களுடைய இத்தகைய முயற்சி எதைக் காட்டுகிறது? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்திற்குக் கம்யூனிஸ்டை ஒரு பூச்சாண்டியாகக் காட்டி, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக நடவடிக்கை எடுக்க இவ்விதமாக முயற்சி செய்தால், அத்தகைய பிரசாரம் எதற்கும் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்திலேயுள்ள பழுத்த அரசியல்வாதிகளோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கமோ அதனுடைய தொழிலாளர் இலாக்கா மந்திரியோ இடங்கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாக எங்கள் கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நேற்று பேசும்போது “சட்டபூர்வமான கெரோ” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒளவையாருக்கு முருகப்பெருமான் சட்ட பழம் எது, சூடா பழம் எது என்று சொன்னதைப்போல, “சட்டபூர்வமான கெரோ” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டது இருக்கிறது. “கெரோ”வே சட்டபூர்வமானதுதான் என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால் விளங்கும். காந்தியார் கையாண்ட “சத்தியாகிரகம்”, “மறியல்” போன்ற ஒரு வகைப்பட்டதுதான், இந்த “கெரோ” என்பதும். அவர்கள் சீரான முறையில் சிந்தித்துப்பார்த்தால் தெரியும். அதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், அங்கே நடக்கிறது என்பதற்காக அல்ல. தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் இவர்களுக்கிடையே பிரச்சினை வரும்போது ஏன் அந்த பிரச்சினை ஏற்பட்டது என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுத்தால், இங்குள்ள தொழிலாளர் இயக்கம் எந்த ஒரு மாநிலத்திலிருந்தும் எந்த ஒரு முறையையும் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமையில் இல்லை. முப்பது, நாற்பது ஆண்டுக் காலமாக, நீண்ட காலமாகத் தொழிற் சங்கங்களை நடத்தும் இந்த மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எவ்வாறு தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும், தங்களுடைய குறைகளை எவ்வாறு நிவர்த்தி செய்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தொழிலாளர் கொள்கையில் நாம் எந்த விதமான முதலாளிகளுடைய நிர்ப்பந்தத்திற்கும் வயப்படாமல், சகல தொழில்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கக்

1967 ஜூலை 15]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

கூடியவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கவனித்து, அவர்களுக்கு ஆவன செய்தால், தொழிலாளர்களுடைய உறுதியான நம்பிக்கையைப்பெற்ற இந்த மாநில அரசாங்கம் எந்த எதிர்ப்பையும் சமாளிக்கும், எதிர்ச் சக்திகளுக்குக் கிஞ்சிற்றும் இடம் ஏற்படாத நிலைமை இந்த மாநிலத்தில் ஏற்படும் என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நேரம் போதாத காரணத்தால் நான் இன்னும் விரிவாகப் பேச முடியவில்லை. சட்ட மன்றத்தில் பொது விவாதம் நடந்த போது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு இலாக்கா விற்கும் ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தி, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும், பல்வேறு இலாக்காக்களைச் சேர்த்து அதிகாரிகளையும் அதில் உறுப்பினர்களாகப் போடவேண்டும். இப்படி ஆலோசனைக் கமிட்டி என்ற முறையில் ஒவ்வொரு இலாக்காவிலும் அமைத்து, அதிலே விரிவாகப் பேச ஏற்பாடு செய்தால், அது மிகவும் உபயோகமான காரியமாக இருக்கும். இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலும் அத்தகைய ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறையை இந்த மாநில அரசாங்கம் பின்பற்றி, நிர்வாகத்தை நடத்தி, சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு நல்ல முறையில் காரியங்கள் செய்தால் நிச்சயமாக எந்த ஒரு எதிர்ச்சியும், இந்த மாநிலத்தில் பல்வேறு ஜனநாயக சக்திகளின் கூட்டு முயற்சியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு அரசாங்கம் நல்ல முறையில் செயல்படுவதைத் தடுக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் நான் ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். “எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ‘கெரோ’ பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள், சட்ட பூர்வமானது என்று குறிப்பிட்டார்கள், மகாத்மா காந்தியே குறிப்பிட்டார்கள்” என்ற முறையில் கனம் உறுப்பினர் தெரிவித்தார்கள். மகாத்மா காந்தியிடம் ஒருவர் சென்று “கம்ப்யூனிஸ்டு என்றால் என்ன?” என்று கேட்கிறாரு, “அஹிம்சையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பலாத்காரம் இல்லாமல், அண்டர்க்ரௌண்டு வேலை இல்லையென்றால், அதையும் கூட ஆதரிக்கிறேன்” என்று அவர்கள் சொன்னதை நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல அனுமதித்ததற்காகத் தங்களுக்கு நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் நடித்துக் காட்டி, ஏதோ மக்களெல்லாம் ஏமாற்றத்தின் காரணமாக எங்கள் கட்சியிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற இருபதாண்டுக் காலமாக, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைத் தீட்டி, அவர்கள் மக்களுக்குச் செய்த காரியங்களினால், இன்றைக்கு மக்கள் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், மக்கள் அத்தனை பேரும் ஆண்டுகளாகியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடங்கள் மடங்களாகி இருக்கின்றன, தூர்பாக்கியவசமாக இரண்டையும் சேர்த்து என்னுடைய தொகுதியையும் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்த காங்கிரஸ், தாங்கள் ஏதோ மக்களுடைய வாழ்க்கையை வளப் படுத்தி விட்டதைப்போன்றும், மக்கள் தவறிப்போய் எங்களிடத்தில் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருப்பதாகவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவார்களானால், அது அவருடைய உள்ளத்திற்கு மாறாகவும், அவருடைய நெஞ்சமே விரும்பாத ஒன்றாகவும்தான் இருக்கமுடியும். எதிர்க்கட்சியில் வந்துவிட்ட காரணத்தால், இப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக வலிந்து அத்தகைய கருத்தை இங்கே பேச ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால், நல்ல அரசியல் தெரிந்தவர் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரை மிக அதிகமாக மதிக்கக்கூடியவர் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள். அவர்கள்

[திரு க. ந. இராமச்சந்திரன்]

[1967 ஜூலை 15]

எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பல அரிய திட்டங்களை எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்கள் பாராட்ட விருப்பம் இல்லையென்றாலும்கூட, சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட வேண்டும் என்கிற முயற்சியையாவது பாராட்ட வேண்டும். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் காங்கிரசார் பெற்று குழந்தை. தாயே தன்னுடைய குழந்தையைக் கவனிப்பதே தவறிவிட்ட நிலையில், கவனிப்பாள், கவனிப்பாள் என்று நெடு நாளைக்கு, பக்கத்தில் இருக்கும் செவிலித்தாய் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அதைப்போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், செவிலித்தாய் போல, அந்தத் திட்டத்தை எப்படியாவது கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எழுச்சி நாள் கொண்டாட வேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறதேதவிர, ஏதோ தாய் மறந்தால், எல்லோருமே மறந்துவிட வேண்டும் என்ற மாற்றத்தாய் மனப்பான்மையில், அவர்களைப்போன்ற நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை; பச்சாதாபப்படும் நிலையில் பார்க்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் மக்கள் பரிசுசிப்பார்கள். ஆதரிக்காவிட்டால், அனுதாபத்தோடு எப்படியாவது நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று ஆசியாவது வழங்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு செய்த சாதனைகள் என்ன என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கே மிக நன்றாகத் தெரியும். நம்முடைய அமைச்சர்கள் அத்தனை பேரும், அவரவர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டதே முதல் சாதனை. அடுத்து, முன்பு இருந்த அமைச்சர்கள் பெற்றிருந்த கார்களுக்கும், இப்பொழுது நம்முடைய அமைச்சர்கள் பெற்று வருகின்ற கார்களுக்கும் வித்தியாசம் தெரியும். சாதாரண நடுத்தர வர்க்கத்தினர் வைத்திருக்கும் காரையே இப்பொழுதுள்ள அமைச்சர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதுவும், தொழிற் துறைக்கு, சென்ற அரசாவிட நம்முடைய அரசு 17 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வழங்கியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, தொழிலாளர்களிடத்தில் நம்முடைய அரசுக்கு இருக்கும் ஈடுபாட்டுக்கு இதைவிட வேறு எடுத்துக்காட்டுத் தேவையில்லை.

ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைப்பற்றி அவர்கள் கிண்டலாகவும் கேலியாகவும் பேசினார்கள். ஒருவன் நோய்வாய்ப்பட்டு, படுத்த படுக்கையாக இருக்கிறான், கண் முடியிருக்கிறது, கை, கால் எதையும் அசைக்க முடியாமல் நினைவு அற்றுப் படுத்திருக்கிறான். அந்த நிலையில் டாக்டர் வந்து, இன்ஜெக்ஷன் போட்டதன் விளைவாக, அந்த நோயாளி கை, காலை அசைக்க முடிகிறது. கோவை கால்; சென்னை கை. முழுமையும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த நோயாளி ஒருவன், டாக்டர் இன்ஜெக்ஷன் போட்டதன் விளைவாகக் கையையும், காலையும் அசைக்க முடிந்ததைப் போல, இன்றைய அரசு, உடனடியாகச் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்து, கோவையிலும், சென்னையிலும் இந்த படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. நோயாளி முழுமையும் குணம் பெற்று, படிப்படியாக அவன் நடக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக உடனேயே கையையும் காலையும், உடம்பையும் ஆட்ட வேண்டும் என்றால், அப்படி அவசரப்பட்டு, ஊசியை மாற்றி மாற்றிப் போட்டு, உயிருக்கு உலை வைக்கும் டாக்டர் அல்ல நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை முதல் பணியாகக் கோவையிலும், சென்னையிலும் கொண்டு வந்திருந்தாலும், படிப்படியாகத் தமிழகம் முழுவதும் கொண்டு வர அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்.

தூய தமிழில், எழுதவேண்டும் என்று அப்போதிருந்த அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நல்ல தமிழ்ப்பற்று உள்ளவர்—பல முறை சொல்லியும் செய்யாத நிலையில் இருந்து விட்டார். அதை இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் நமது அரசு, தூய தமிழில் பேருந்து வண்டிகளில் எழுதச் செய்திருக்கிறது. எழுதியதோடு மட்டுமல்லாமல், கட்டணத்தையும் குறைத்திருக்கிறது. இதற்கு முன்பெல்லாம் அரசாங்க பஸ்களில், அதிலுள்ள கட்டண உயர்வின் காரணமாக, சவாரி செய்பவர்களை அதிகமாகப் பார்க்க முடியாது. ஆனால், இன்றைக்கு பஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்ததன் விளைவாகவும் மற்ற நடவடிக்கைகள் காரணமாக

1967 ஜூலை 15]

[திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்]

வும், அரசாங்க பஸ் நிலையங்களில் பெரிய க்யூ வரிசை நின்றனவென்றும், நான், நீ என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு நிற்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலையில், எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி. என்று சொல்லிக்கொண்டு தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட இடம் பிடிக்கவேண்டிய நிலைக்கு அரசாங்க பஸ்களில் பயணம் செய்ய மக்கள் பேராவலோடு இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையை ஏற்படுத்தியதற்கு நம்முடைய அமைச்சர்கள்தான் காரணம். கட்டணத்தைக் குறைத்த ஒரு செயலையாவது அவர்கள் பாராட்டியிருக்கவேண்டும்.

தூத்துக்குடி-சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை மிகத் தீவிரமாக, எப்படியும் அது வந்தே தீரவேண்டும், அதைக் கண்டிப்பாக முடிக்கவேண்டும் என்பதற்காக நாம் அரும்பாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதையும் அவர்கள் பாராட்டத்தான் வேண்டும். விவசாய வருமான வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். பத்தாயிரம் ரூபாயிலிருந்து பதினாயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள வியாபாரிகளுக்கு வரிச் சலுகை அளித்திருக்கிறார்கள். இதுவும் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சாதனைதான். விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பல அரிய திட்டங்களைத் தீட்டி, ஆங்காங்கு கருத்தரங்குகளை ஏற்படுத்தி, அவற்றின் மூலம் எங்கெங்கு, எந்தெந்த முறையில் மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கை வசதியை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அரிய திட்டத்தையும் தீட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் மிக அதிகமாக உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களையும் கறம்பாக இருக்கும் நிலங்களையும் பயன்படுத்தாதிருக்கும் காட்சியைப் பார்த்த பிறகு, விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு துளி இடம் கூட விவசாயம் செய்யப்படாமல் விடப் படக்கூடாது என்ற வகையில் அரிய திட்டத்தைத் தீட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். மேலே நாட்டில் நிலம் குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால், கடல் பரப்பில் ரப்பர் ஷீட்டைப் போட்டு, அதன் மீது மணலைப் பரப்பி, அதற்கு மேல் எருவிட்டுப் பயிர் செய்வதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். போதிய நிலமில்லாத காரணத்தால் அத்தகைய முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபட்டுப் பயிர் செய்கிறார்களாம். அதுவும் சிறப்பாக, ஜப்பான் நாட்டு விவசாயிகள் அதி தீவிரமாக இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறார்களாம்.

(திரு. கா. வேழவேந்தன் தலைமை)

ஆனால், சென்ற இருபதாண்டுகால காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குப் பிறகும் பல மாநிலங்களில் இருப்பதைப் போன்றே நமது மாநிலத்திலும் கறம்பு நிலங்கள் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்படாத நிலையிலேயே இருக்கின்றன. அத்தகைய நிலங்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக வேண்டிய தான், அரியதொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, விவசாயிகளுக்குப் பல சலுகைகளை அளித்து, ஏழைகளுக்கு வாழ்வு அளிக்கும் முறையிலே, ஆதித்திராவிட மக்களுக்கும், பிற்பாடு இனங்களைச் சார்ந்த மக்களுக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பகிர்ந்து கொடுத்து, அவர்களை விவசாயத்திலே முன்னேற்றுவதற்காக வேண்டி, அரசு நல்ல திட்டத்தை வழங்கியிருக்கிறது. தேவையில்லாத இலாக்காக்களை நீக்கி, தேவையான வகையில் அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புத் தந்திருக்கும் காரணத்தால், நம்முடைய அரசாங்கத்தை எந்த அரசாங்க அலுவலரும் எந்த விதமான ஒரு மனக்கசப்போடு பார்க்கவும் இல்லை; போற்றித்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், மேடையில் கட்சிக்கு வலுத்தேடுவதற்காகச் சொல்லவேண்டிய காரணத்தால், உறுப்பினருக்கு இவ்வகையாக இருக்கும் சாதாரியத்தின் காரணமாக, இங்கே சொல்ல முயன்றிருக்கிறார்கள்.

ஐந்து ஏக்கர் வரை நில வரியை ரத்து செய்திருக்கிறது, புஞ்சை நிலங்களுக்கு. இதுவும் ஒரு சாதனைதான். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, வட்டியாக 14 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த மாநில அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதைக் கொஞ்சம் காலதாமதமாகக் கொடுக்க அனுமதிக்க வேண்டும், கெடுவைத் தள்ளிப் போட வேண்டும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கேட்டதற்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தார்களா என்றால், அதையும் மறுத்திருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—மத்திய அரசாங்கம் டாக்டர் நிலையில் இருக்கிறது. சென்னை அரசாங்கம்

[திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்]

[1967 ஜூலை 15]

கம் கம்பவுண்டர் நிலையில் இருக்கிறது. கம்பவுண்டர் நிலையில் இருக்கிற வருக்கு, வருகின்ற நோயாளிகளினுடைய தரம் தெரிகிறது, தன்மை தெரிகிறது, எவ்வளவு கஷ்டத்தோடு, இடுக்கண்ணோடு நோயாளி நிற்கிறார் என்ற காட்சி தெரிகிறது. ஆனால், மருந்து எழுதித்தரும் அதிகாரம் எங்கடர் கையில் இருப்பதால், அவர் என்ன மருந்தை எழுதிக் கொடுக்கிறாரோ, அதைத்தான் அந்த கம்பவுண்டர் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் போன்ற கம்பவுண்டராக இருக்கக்கூடிய சென்னை அரசாங்கத் திற்கு நல்ல டாக்டராக ஆக்கக்கூடிய திறன் இருக்கிறதென்பது காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கும், திறம் படைத்தவர்களுக்கும், சாதாரணப் படைத்தவர் களுக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். மத்திய அரசாங்கம், ஒரு வரி வஜாவைத் தள்ளிக் கொடுப்பதால், நமக்கு ஒரு 14 கோடி ரூபாய் கொடுத்தால், நம்முடைய திட்டங்கள் மேலும் மேலும் பயனளிக்கத் தக்க விதத்தில் அமைத்துப் பலன் அடைய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை அதிகமாக உற்பத்தியாகியும்கூட நம் மாநிலத் திற்கு 15 விழுக்காடுதான் தருகின்ற அதிகாரம் மத்திய அரசிடத்தில் இருக்கிறது. எஞ்சியுள்ள சர்க்கரை அமெரிக்க நாட்டுக்கோ, அல்லது வேறு நாட்டுக்கோ அவர்களிடையே பிரபல்யத்தை உலகத்தில் வெளிப் படுத்த, மற்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பும் அதிகாரம் மத்திய அரசிடத்தில் இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கங்கள் வெறும் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கிற காரணத்தால் தான். போடுகின்ற திட்டத்தையே அமுல் நடத்தாத நிலையில், ஏழைகளுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க முடியாமல் இருக்கின்ற நிலையில் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய கருத்தினை எடுத்துச் சொல்லத்தான் எழுச்சி நாளைக் கொண்டாடுகின்றோம். இதுவரை ஒரு சின்ன உயிருக்குக்கூட வேதனை விளைவிக்காதவரும், தீங்கு செய்யாதவருமான நமது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த எழுச்சி நாளில் எவ்வித இடையூறும் ஏற்படாத வாறு—எவ்விதத் தீங்கும் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் உடையார்பாளையம் மிக பிற்போக்கான இடம். மாநில அரசு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஜெயங்கொண்ட சோழபுரத்தில் ஒரு மருத்துவ மனையைக் கட்ட 234 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் ஒரு திட்டம் தீட்டியிருந்தார்கள். அங்கே எதிரீக்கியான திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் வெற்றி பெற்ற காரணத்தால், அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படாமல் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். இது இவர்களுடைய பரந்த நோக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டா என்பதை காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக கொள்ளிடத்திலிருந்து ஜெயங்கொண்டபுரத்திற்கும், உடையார் பாளையத்திற்கும் நீர் கொண்டுவர ஒரு திட்டம் இருந்தது. அந்தப் பகுதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தவரே வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்ற காரணத்திற்காக, அந்தத் திட்டம் இன்னும் அமுல் படுத்தப்படவில்லை. தமிழகத்தைச் சோழ மன்னன், ராஜேந்திர சோழன் ஆண்டபொழுது, தூர் எடுத்து, கரைகள் உயர்த்தப் பட்ட ஏரிகள் எல்லாம் இன்றைக்குத் தூர்ந்துபோய், கரைகள் உயர்த்தப் படாமல், கலிங்கல் ஒழுங்கு படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, இன்றைய சர்க்கார் எல்லா ஏரிகளையும் பழுது பார்த்து, தூர் எடுத்துக் கரைகளை உயர்த்தி, கலிங்கல் ஒழுங்கு படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, இவ்வளவு நேரம் வாய்ப்பளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. க. ர. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, இன்னும் சில வாரங்களிலே நம்முடைய தமிழகத்திற்குள் இலங்கைவாழ் இந்தியர்கள் வர இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதற்கான திட்டத்தை வகுத்து இலங்கை அரசாங்கத்தோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்தரை லட்சம் பேரிலிருந்து, 6 லட்சம் பேர் வரையில் பத்தாண்டுக் காலத்திற்குள் இங்கு வர இருக்கிறார்கள். இப்போதிருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பர்மாவிலிருந்து இங்கே வந்திருக்கக்கூடிய அகதிகள் பிரச்சினை. உள்நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற பிரச்சினைகளைப் பார்க்கும்போது, இலங்கைவாழ் இந்தியர்கள் வருடம் ஒன்றுக்கு 50 ஆயிரம் பேர் என்ற

1967 ஜூலை 15]

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

வீதத்தில் வந்தாலும் கூட அவர்களை வைத்துக் காப்பாற்றுவது தமிழக அரசுக்கு ஒரு பெரும் பாரமாகவே இருக்கும். இதற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்யப்போவதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அந்த உதவி எந்த அளவுக்கு இருக்குமென்பதில் சந்தேகம்தான் ஏற்படுகிறது.

தமிழக அரசு இலங்கைவாழ் இந்தியர்களைப் பொறுத்தவரையில் தேசம் பூராவும் பரவலாக—எங்கெங்கு புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப் படுகிறதோ அங்கெல்லாம் கிழக்குப் பாகிஸ்தான், மேற்குப் பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்துள்ள அகதிகள் குடியேற்றப்படுகிறார்களோ, அம்மாதிரி—நில வசதி உள்ள இடங்களிலும் குடியேற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் 2½ லட்சம் பேர், 3 லட்சம் பேர் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கல்லூரியிலிருந்து வெளிவரக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் பாரக்குப்போது தமிழக அரசுக்கு இது பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கும். ஆகவே, இப்போதே திட்டமிட்டு, மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேசி இலங்கைவாழ் இந்தியர்களை நிலம் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய உத்திரபிரதேசம், பீகார், மத்திய பிரதேசம் போன்ற இடங்களில் குடியேற்றுவதற்கான வழி வகைகள் செய்வேண்டும். அந்த முயற்சியை இப்பொழுதே ஆரம்பிக்கவேண்டும். நாம் சும்மாயிருந்து விட்டால், பர்மாவிலிருந்து வந்த அகதிகளைப்போல் தமிழ் நாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டால் அது தமிழக அரசுக்குப் பெரும் பாரமாகப் போய்விடும். ஆகவே, இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு வீடு இல்லாத பிரச்சனை பெரும் பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது, ஹரிஜனங்களும், மற்றவர்களும் இன்று சுருகாட்டிலும், இடுகாட்டிலும், ரோடு ஓரத்திலும், ஜனப் போக்குவரத்துத் தொல்லை கொடுக்கக் கூடிய இடத்திலும் கூட வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கின்றோம். முதலாவதாக, வீட்டுக்குத் தேவையான இடத்தை இந்த அரசாங்கம் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டவட்டமான வரையறையை வைத்துக்கொண்டு ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். ஒன்று, ஹரிஜனங்கள், இரண்டாவது ஹரிஜனங்களல்லாத ஏழைகள். இவர்களுக்கு ஒரு வருட காலத்தில், இரண்டு வருட காலத்திற்குள் நாங்கள் வீடு கட்ட நிலம் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று அறிவித்து அதற்கான விசேஷ பிரிவை ஏற்படுத்தி, குடியேற்றுவதற்கு இப்போதே ஏற்பாடு செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். இன்று கிராமங்களிலும், நகரங்களைப் போல வீடு இல்லாதவர்களின் பிரச்சனை மிகப் பயங்கரமாக வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. ஒரு வருட காலத்தில், இரண்டு வருட காலத்தில் வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியும் கொடுக்க வேண்டும்.

சென்னை போன்ற நகரங்களில் வீடு கட்டுவதற்குத் தேவையான இடத்திற்கு என்ன செய்வது என்ற கேள்வி இருக்கிறது. வீடுகள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகவும், பக்கவாட்டிலும் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீடுகள் கீழிருந்து மேலாக ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பத்து மைல், பதினைந்து மைல் களுக்கு அப்பால்தான் இடம் தேடிக்கொடுக்க வேண்டும். சென்னையிலேயே வீடு வேண்டும் என்று சிலர் விரும்புகிறார்கள். அவைகளை கட்டுவதற்கு இடம் இல்லாதது ஒரு குறை. இருந்தாலும் நாம் ஒரு சில இடங்களைத் தேடிப் பிடிக்கலாம். குதிரைப் பந்தய மைதானம் இருக்கிறது. அது சுமார் 100 ஏக்கர் இருக்கும். அடுத்தாற்போல் கால்மாபாலிடன் கிளப்—போலோ கிளப் என்று சுமார் 30 ஏக்கர் அளவு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். வசதியுள்ளவர்கள் விளையாடுவதற்கும் பொழுதுபோக்குவதற்கும் இந்த நகரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயம் வேண்டாம்—காலத்திற்கு ஒவ்வாதது—தேவையில்லாத ஓட்டப் பந்தயத்திற்காக இருக்கும் நிலத்தை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்து, ஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1967 ஜூலை 15]

அடுத்தாற்போல், இந்தக் கொள்முதலிலே ஒரே மாதிரியான முறையை அரசாங்கம் கையாண்டு வருகிறது. இதற்குப் பதிலாக எந்த அடிப்படையிலே நீர்ப்பாசனம் இருக்கிறதோ, அதையனுசரித்துக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். தஞ்சாவூரிலே ஒரு ஏகரிலிருந்து மூன்று ஏகர் வரை 5 மூட்டை 3 முதல் 5 ஏகர் வரை 6 மூட்டை; 6 முதல் 10 ஏகர் வரை 7 மூட்டை; பத்து ஏகருக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய தேவை போக, மீதி தானியம் எல்லாம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு விதியை அனுசரிக்க வேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதியைப் பொறுத்துக் கொள்முதல் இருக்க வேண்டும். கிணற்றின் மூலமாகவும், ஏரி குளங்களின் மூலமாகவும் நீர்ப்பாசனம் நடைபெறும் இடங்களில் கொஞ்சமாகவும், ஆற்றுப் பாய்ச்சல் இருக்கும் இடங்களில் கொஞ்சம் அதிகமாகவும் கொள்முதல் செய்வதில் பாடுபாடு இருக்க வேண்டும்.

(திரு எஸ். முருகையன் தலைமை)

ம. ப.
11-30

எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருப்பது போல் கோவை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடாது; கோவையில் இருப்பதுபோல் சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடாது. காரணம், தஞ்சாவூரில் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டுமென்று சொன்னால், ஒரு ஆனை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யலாம். அதே சமயத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் கீழ் பவானி பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு ஆனை வைத்துக்கொண்டு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாது. குறைந்தது 3 ஆட்கள் தேவை. தண்ணீர் பாய்ச்சுகிற தலைமாட்டில் ஒருவர், மத்தியில் கால்கள் உடையாது பார்த்துக்கொள்ள ஒருவர், பாத்தியைத் திறந்து விட்டு மூட ஒரு ஆள் தேவை. ஆக மூன்று ஆட்கள் இல்லாமல் அங்கே வேலை நடக்காது. இதுபோன்று இங்கே அதிகச் செலவு ஆகிறது. ஆகவே அந்த அந்த இடத்திற்கு ஏற்ற அடிப்படையில் கொள்முதல் முறை இருக்க வேண்டும். இப்போது கொடுக்கிற விவையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. ஆனால், ஒன்று, இன்றைக்கு விவசாயி நெல் மட்டும் பயிரிடுகிறான் என்றால், லாபத்தைப் பார்க்க முடியாது. ஆகவே நாம் விவையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டாம். அவனுக்குத் தேவைப்படுகிற மற்றப் பொருள்களை ஒன்று குறைந்த விலையில் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது அதற்கு மானியமாகக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை இந்தப் புதிய அரசாங்கம் செய்தாக வேண்டும். வேறு வழி கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, ஜில்லாக்களில்—எப்படி ஒரே ஜில்லாக்கள் மிகப் பெரிய அளவில் இருக்கின்றன என்பது இங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர், சேலம் போன்ற ஜில்லாக்கள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று முந்திய சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தது. ஆனால் சேலத்தை மட்டும் தான் பிரித்தார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களைப் பிரிக்கவில்லை. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், என் ஊரில் இருந்து 100 மைல்கள் தாண்டி கோவைக்குப் போக வேண்டும். இன்றைக்கு மாவட்ட கலெக்டர்களுடைய நிர்வாகப் பொறுப்பு களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. இப்போதே கோயம்புத்தூரை கிழக்கு, மேற்கு என்பதாக இரண்டு பகுதியாக நிர்வாக சௌகரியத்தை உத்தேசித்துப் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே கோயம்புத்தூர் மேற்குப் பகுதியை கோயம்புத்தூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு ஜில்லாவாக்க வேண்டும். கோயம்புத்தூர் கிழக்கு பகுதியை ஈரோடு நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு தனி ஜில்லாவாக்க வேண்டும். ஆக இப்படி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கடைசியாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரமாக அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைக்கிறோமா, அவ்வளவுக் வேவளவு நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். புதிய அரசு ஜனங்களிடத்திலும் தங்கள் செல்வாக்கை அழுத்தம் திருத்தமாக பேற முடியும். பல இடங்கள் இன்றைக்குத் தரிசாகக் கிடப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி, பத்து அல்லது பதினைந்து

1967 ஜூலை 15.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

எக்கர் என்ற அடிப்படையில் புரட்சிகரமான ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அதன் மூலம் நாட்டு மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் மொத்தத்தில் உங்களுக்கும் சேர்த்து, ஒரு படி திட்டத்தை என் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வில்லை என்பதாகக் கேட்டார்கள். அது பற்றி பல முறை கேட்டிருக்கிறார்கள். நமது அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல விளக்கம் சொன்ன பிறகும் அதைப் பற்றியே மீண்டும், மீண்டும் அறைத்த மாவையே அறைப்பது போல் அந்தத் திட்டத்தை என் பரவலாக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அண்மையில் கூட சென்னையை ஒட்டிய வட்டாரங்களுக்கும், கோயம்புத்தூரை ஒட்டிய வட்டாரங்களுக்கும் அத்திட்டம் பரவலாக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் சொல்லிய பிறகும் அதை எடுத்துக் கேட்பது பொருத்தமாக இல்லை என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்லாவற்றையும் ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்த்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் போலத்தான் இருக்கிறது, அதை விடத் திறமையாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். இதற்கு இரண்டு வகையில் பதில் சொல்ல முடியும். நண்பர் காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் போல இன்றைய ஆட்சியும் இருக்கிறது என்று கூறுவார்களானால், அவர்கள் கட்சி ஆட்சி சிறந்தது அல்ல என்று மறுக்க மாட்டார்கள். அந்த வகையில் இந்தக் கட்சியின் ஆட்சியும் சிறந்ததுதான் என்பதை மறைமுகமாக ஒத்துக் கொள்வதாகத்தான் ஆகும். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைய ஆட்சி காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் போன்றதுதான் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராய் இல்லை. முற்றிலும் மாறுபட்டது என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த நிலைமைகளுக்கும், இப்போதுள்ள நிலைமைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நன்றாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தேசியமயமாக்குவது பற்றிப் பேசப்பட்டது. பஸ்களைத் தேசியமாக்கினார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்த பிறகும், இப்போது பஸ்ஸை தேசியமாக்கியிருப்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பக்கம் தேசியமாக்குவது என்றும், இன்னொரு பக்கம் லாபம் வரக்கூடிய பஸ் ஸ்டாட்களை எல்லாம் தனியார்களுக்குக் கொடுத்ததும், ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட போக்கில் தான் சென்றார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. வெறும் பேச்சில் இது எங்கள் கொள்கை என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. அது நடைமுறைக்கு வரச் செயல்பட்டாக வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தேசிய மாக்கும் திட்டம் அரசாங்கத்திற்கு நடத்தையே கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறது. தி.மு.க ஆட்சி நடட ஈடு எதுவும் இன்றி நாட்டுமையாக்க முடிவு செய்துள்ளது. எனவே காங்கிரஸ் தேசியமயம் போலியானது, தி.மு.க. தேசியம் உண்மையானது.

அடுத்து, அவர்கள் எல்லோருக்கும் பி.யு.சி. வகுப்பில் இலவசப் படிப்பை எல்லா மாணவர்களுக்கும் அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் சமூக நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நல்ல பலன் தரத்தக்க வகையில் ரூ. 1,500 வருமான வரம்புக்கு உட்பட்டு அளிப்பது என்று இந்த சர்க்கார் செய்துள்ளது. இலவசப் படிப்பு என்பது எல்லோருக்கும் என்பதை மேலெழுந்த வாரியாக ஜனநாயக வாத்தத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள லாமே தவிர, உண்மையான பயனை அது அளிக்காது. யாருக்கு அவசியமோ, யாருக்குத் தேவையோ அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுத்தாக வேண்டும். யாருக்கு நோயோ அவர்களுக்குத்தான் மருந்து தரப்படும். யார் பலனையாக இருக்கிறாரோ, அவருக்குத்தான் பானித் தரப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு வருமான வரம்பை வைத்து அதற்கும், கீழே உள்ளவர்களுக்கும் சலுகை அளிப்பது என்பதாக முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆக காங்கிரஸ் ஆட்சியை எடுத்துக்கொண்டால், அது வட திருவம்தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தென் திருவம்தான். இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டது என்பதைத் திரு. விநாயகம் அவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தரஜன்]

[1967 ஜூலை 15]

அடுத்து, எழுச்சி நாளைப் பற்றிக் கிளர்ச்சி நாள் என்று சொன்னார்கள். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்களையும் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு ஒரு எழுச்சி நாளைக் கொண்டாடுவது என்பதாக ஆளும் கட்சியினர் நடத்தக் கூடாது என்று சொல்லுவது பொது இலக்கணம் அல்ல. பொது மரபு அல்ல. நியாயம் எதுவோ அதை வற்புறுத்த வேண்டியது ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் கடமை. நம்முடைய நியாயத்தை நிலை நாட்டுவதற்காக, நம்முடைய உரிமையைப் பெறுவதற்காக எந்த இடத்தில் இருந்தாலும், யாரிடத்தில் இருந்தாலும் ஜனநாயக முறைகளுக்குப்பட்டு கேட்பது எந்த வகையிலும் குந்தகம் அல்ல. தவறும் அல்ல.

சேலம் உருக்காலைத் திட்டமும், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டமும் இன்று நேற்று வந்ததல்ல. மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இரும்பு மந்திரியாக இருந்த காலத்திலேயே உருவான பிரச்சினை. அதற்குப்பிறகு திரு. சஞ்சீவிரெட்டியார் அவர்கள் காலத்தில், அது வேறு உருவம் எடுத்தது. தென் மாநிலங்களில் உள்ள மூன்று மாநிலங்களுக்கிடையே ஒரு போட்டி உணர்வை வளர்க்கும் வகையில் உருவம் எடுத்து, பிறகு பொக்கரோ திட்டத்தை நான்கு பங்காகப் பிரித்து, மூன்று பங்குகளை தென் மாநிலங்களுக்குத் தந்துவிட்டு, ஒன்றை பொக்கரோவிற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற சமரச திட்டத்தைக் கொடுத்த பிறகும், மத்திய சர்க்கார் மந்தப் போக்கு காட்டுகிறதென்றால், அக்கறையற்ற தன்மையைக் காட்டுகிறதென்றால், தட்டிக் கேட்கும் பொறுப்பு, அவர்களுடைய கடமையை உணர்த்தும் பொறுப்பு, நம் உரிமையைக் கோரும் பொறுப்பு நிச்சயமாக இந்த மாநில சர்க்காருக்கு உண்டு. ஆகையினால்தான், ஆளும் கட்சியே இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்து, ஒரு எழுச்சி நாள் கொண்டாட இருக்கிறது. எழுச்சி என்பது வேறு. கிளர்ச்சி என்பது வேறு. நீண்ட காலமாக மக்கள் மன்றத்தில் எழுச்சி என்பது இருக்கும் ஒரு பிரச்சினை இது. அவர்கள் அதைக் கொஞ்சம் இடைமீலே மறந்துவிட்டிருக்கிற காரணத்தினால், கடந்த கால அரசு அடிக்கடி வாக்குறுதியைக் கொடுத்துக்கொண்டே காலம் கடத்திய காரணத்தினால், கிடைக்கும், கிடைக்கும் என்று எண்ணி, அந்த எண்ணத்தைச் சாதாரணமாக ஆக்கிக்கொண்ட காரணத்தினால், அந்த எண்ணத்தை மீண்டும் உள்ளத்திலே எழுப்பி, அந்த உணர்ச்சியை ஊட்டி, அவர்களிடத்தில் எழுச்சியை ஏற்படுத்துவதுதான் இதனுடைய நோக்கம். எழுச்சியென்னக் கட்டுக்கடங்காமல் போய்விடும், ஏதேதோ நடந்துவிடும் என்பது கனம் உறுப்பினருடைய கற்பனை எண்ணங்களாக இருக்கலாமே தவிர, நாட்டின் நடைமுறை அல்ல.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றைய தினம் ஒரு சீரிய தலைமையில்—அறிவும் ஆற்றலும் திறமையும் பெருந்தன்மையும் ஒருங்கே பெற்றுள்ள ஒரு மாபெரும் தலைவராக விளங்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையில்—இயங்குகிறது. இந்த இயக்கம் நிச்சயமாக, எங்கும், எந்த விதத் தொல்லையும் இல்லாமல், எந்தவித இடையூறும் இல்லாமல் நடைபெறும். அது மாத்திரமல்ல. எங்களோடு சார்ந்திருக்கிற கூட்டணிக் கட்சிகள் அத்தனையும் ஒத்துழைப்பு தருகின்றன. காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்றுதான் “கலந்துகொள்ள மாட்டோம்” என்கிறார்கள். அதை நண்பர், உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். யார் கலந்துகொள்ளுகிறார்கள், யார் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பது பற்றி கழகம் கவலைப்படவில்லை. அது அவரவருடைய விருப்பம். ஆனால், மக்கள் கணக்குப் போட்டுக் கொள்ளுவார்கள். நமக்குத் தேவையான சேலம் இரும்பு உருக்காலையை மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்காக இந்த நாட்டிலிருக்கும் எல்லாக் கட்சிகளும் போராடியபோது, எடுத்துக் கேட்போது, ஒதுக்கியிருந்த ஒரே ஒரு கட்சி—தமிழகத்திற்குத் துரோகக் கட்சி—எது என்று மக்கள் மன்றத்திலே அவர்கள் தீர்ப்பளிப்பார்கள். அது எதிர்காலத்தில் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே “ஒத்துழைக்கமாட்டோம்”; “கலக்கமாட்டோம்” என்பதைப்பற்றிக் கழகம் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், எங்களுடைய கடமையை அதற்காகச் செய்யாமல் இருக்க முடியாது. நிச்சயம் அது நடந்தே தீரும். சேலம் இரும்பு உருக்காலையைப் பெற்றே ஆகவேண்டும்.

1967 ஜூலை 15]

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்]

அந்த எழுச்சி நாள் எல்லா வகையிலும் நியாயமானது என்பதை இன்றைய தினம் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புஞ்சைக்குவரி விலக்கு செய்திருப்பதைப்பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள், அதுவும் எங்கள் கட்சியிலே தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் சொன்னதுதான் ஆகையால், இவர்களும் சொல்லுகிறார்கள்” என்கிறார்கள். இருக்கும் காங்கிரஸ் இயக்கத்தை சேர்தவர்கள் அதற்கு மாறுபட்ட அந்தப் புஞ்சை நில வரி விலக்கு கூட, வட மாநிலங்களில் கருத்துக்கள் தெரிவித்து, அதிலே கூட சிக்கல் இருந்து, இன்னும் திட்டவட்டமாக அவர்கள் முடிவு எடுக்கவில்லை. ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது 1964-ம் ஆண்டிலேயே, மதுரையில் நடைபெற்ற தி.மு.க. மாநாட்டில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதை முன்மொழிந்தவர் இங்கேயுள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி ஆவார். நான் அதை வழிமொழிந்திருக்கிறேன். முன்னேற்றக் கழகம் காங்கிரஸைப் பார்த்து அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததாகச் சொல்லுவது, தங்களைத் தாங்களே கற்பனையில் உயர்த்திக்கொள்ளுவதாக ஆகுமே தவிர, முன்னேற்றக் கழகம் அப்படியல்ல. தங்களுக்குச் சரி என்று எதை நினைக்கிறதோ, மக்களுக்கு நன்மை எது என்று தோன்றுகிறதோ, அத்தனை காரியங்களையும் திட்டவட்டமாகச் செய்யவேண்டும் என்ற கடமையுணர்ச்சியோடு தான் இந்த நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதைக் கூறி, உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன் : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவைப்பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். எப்படிப் பேசினாலும், எதைப் பேசினாலும் இது பாஸ் ஆகிவிடும். அதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிச் சில விஷயங்களை நான் இங்கே சொல்லியாகவேண்டும்.

முக்கியமாக, அடுத்த வருஷத்திலே மூன்று படி அரிசி இந்த சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருந்தால், நான் சொல்லுகிற படி செய்யலாம். மூன்று படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும். என்ன, ஐயா, அப்படித் திட்டம் கண்டுபிடித்துவிட்டாய்? என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். கேட்கவும் கேட்கலாம். என்னுடைய திட்டத்தை நான் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய மதுராந்தகத்தில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது, அந்த நிலத்தில் முதலாளிகள் எவ்வளவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், மீச்சம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் ரெவின்யூ அதிகாரிகளைக் கொண்டு கணக்கிட வேண்டும். தாலுகா அளவில் உடனே ஒரு கமிட்டி போடாவது இதைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும், நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது, எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்பதைக் கணக்கெடுத்தால் திட்டம் போடால், எல்லா நிலங்களும் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாகவே இருக்கும். அத்தகைய நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படியெல்லாம் செய்யாமல், புத்தகத்தில் லட்சம், ஆயிரம் என்று எழுதி வைத்துவிட்டு, அதைச் செய்தோம், இதைச் செய்தோம் என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. சொன்னால் போதுமா? செய்தால் தீருமா? என்பது பழமொழி. முன்பு இருந்தவர்கள், “ஆகட்டும் பார்க்கலாம்”. “ஆகட்டும் பார்க்கலாம்” என்றார்கள். இப்பொழுது இருக்கிறவர்கள், “ஆய்ப் போச்சு, அடுத்த பிளாக்குக்கு வாங்க” என்கிற மாதிரி காரியத்தை நடத்தவேண்டும். (சிரிப்பு)

என்னுடைய தொகுதியில் 24½ கிராமங்கள்—இடைக்கழி நாடு—புயலால் பாதிக்கப்பட்டு, மாங்கனெல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டன. அந்த நாடே நாசமாகப் பாழாய் போய்விட்டது. இதை அமைச்சரும் வந்து பார்த்தார்கள். அந்த நாட்டிலே எரி கிடையாது. மடு கிடையாது பெரிய குளம் கிடையாது. எல்லாம் வாஞ்சி—குட்டை—குட்டையாக இருக்கும். வாஞ்சியினுடைய தண்ணீரைக் கொண்டுதான் சிறிய சிறிய விவசாயிகள் எல்லாம் பிழைக்க வேண்டும். நவம்பரில் அடித்த புயல்

[திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்]

[1967 ஜூலை 15]

னால் வாஞ்சி பூராவும் தூர்ந்து போய்விட்டது. எக்ஸ்கியூடிவ் இன்ஜினீரோ, யாரோ என்று சொல்லுவார்கள் —பெயர் கூட வாயில் நுழையவில்லை— அந்த இன்ஜினீர்களை தனியாக அந்த 24½ கிராமங்களுக்காகவே போட்டு, அங்குள்ள வாஞ்சிகளையெல்லாம் தூர் எடுத்து, விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால், விவசாயம் அங்கே நடைக்கும். அதை அவசியம் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

616 ஏக்கர் கரும்பாக்கத்தில் அருமையான நஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. அதில் தைலக் கன்றுகளை நட்பு வைத்திருக்கிறார்கள். தைல மரம் அங்கே எதற்கு? நீலகிரி ஜில்லா பூராவும் தைல மரம். கோடைக் காலம் பூராவும் தைல மரம். கோயம்புத்தூர் பார்டில் தைல மரம். எதற்காக மதுராந்தகத்தில் தைல மரம்? தைலமா வயிற்றுக்குச் சோறு போடும்? அதுவா வயிற்றுப் பசியை ஓட்டும்? அங்கே 616 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தில் தைல மரத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் கூட காரில் வருகிறபோது பார்த்திருக்கிறார். இதே மாதிரி நமக்கு நஷ்டம் வருவதெல்லாம் சர்க்காரால்தான். சர்க்கார் சரிவர நிர்வாகத்தை நடத்த வில்லை. நிலத்தைச் சரியாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அவனுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யவில்லை. ஆகையால்தான் இந்தப் பஞ்சம் இப்படி வருகிறது. எந்த எந்த இடத்தில், எதை எதைச் செய்யவேண்டுமோ, எதை எதைச் சம்சாரிக்கு முதலில் செய்யவேண்டுமோ, அதைச் செய்யவில்லை.

ஒரு விவசாயி ஒரு நிலத்தில் பயிரிட்டான் என்றால், உடனே தாசில்தார் ஆபீஸ், போலீஸ் ஸ்டேஷன் என்றெல்லாம் புகார் போகிறது. ஏதாவது ஒரு நிலத்தில், அதுவும் சம்மா கிக்கும் நிலத்தில், ஒருவன் விவசாயம் செய்துவிட்டான் என்றால், அவன் முதலில் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டுவந்து ஸ்தாபிதம் பண்ணுவது என்ற நிலை இருக்கிறது. முதலாளி என்ன சொல்லுகிறார்? பட்டர் நிலம், சமுதாயத்திலே இருக்கிற நிலம். அதை இவன் உழுகிறான் என்று சொல்லிவிட்டால் போதும். உடனே, அவனுக்கு எத்தனையோ கஷ்டங்கள். நிலத்தில் பாடுபடக்கூடிய விவசாயியை, அதில் பயிரிடக்கூடாது என்று தடுத்தால், அவன் மகசூலை எப்படி அபிவிருத்தி பண்ண முடியும்? மகசூலை அபிவிருத்தி பண்ணவேண்டுமே, பஞ்சம் வந்திருக்கிறதே, அன்னிய நாட்டைக் கேட்டுப் பிச்சை வாங்குகிறோமே, நம் நாட்டில் இருக்கும் பொருளை நாமே அபிவிருத்தி செய்யலாமே என்ற எண்ணம் இல்லாமல், அங்கே போய் முதலாளி ஏதாவது சொன்னால் போதும், உடனே விவசாயி மீது கேஸ் போடுவது என்ற நிலைதான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

சூனம்பேட்டில் ஏழு கிராமங்கள். அது தரும் சொத்தாம். யாரோ நவாப் கொடுத்துவிட்டானாம் இனாமாக. 52 ராஜாக்கள் இருந்தார்கள், அவர்களுைய போகச் சொல்லிவிட்டோம். அவர்களுடைய நிலங்களெல்லாம் கூட யூனியனுக்கு வந்தாச்சி. ஆனால், மேற்படி கிராமத்தில், காலி நிலத்தை விவசாயம் செய்தார்கள் என்பதற்காக 13 பேர்களை ஜெயிலில் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிக்கு அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்றெல்லாம் எல்லோரும் பேசுகிறோம். உழவேண்டும், இதைப் பண்ண வேண்டும், அதைப் பண்ணவேண்டும் என்றெல்லாம் இங்கே பேசுகிறோம். ஆனால், அங்கே போய்ப் பார்த்தால், விவசாயம் செய்தவர்கள் எல்லாரும் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். அங்கே போய்ப் பேச ஆள் இல்லை. தாசில்தார், கலெக்டர் எல்லாம் ஆட்சியின் கையில்தானே இருக்கிறது. இவர்கள் எல்லாம் என்ன பண்ணுகிறார்கள்? விவசாயம் பண்ணுகிறவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போய், ஜெயிலில் கொண்டு போடுகிறார்களே. இதைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர, கேட்க ஆள் இல்லை. எனக்கு ரொம்பக் கோபம் வருகிறது. என்ன செய்வது? அந்தமாதிரி சமாசாரம் எல்லாம் நடக்கிறது. கவனிப்பதில்லை. ஆகையால், இதில் எல்லாம் அரசு கண்டிப்பாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

தேவஸ்தான நிலமாம். கடவுள் பொதுவானவர். மக்கள்தான் அயோக்கியத்தனம் பண்ணுகிறான் என்றால், கடவுள் என்ன பண்ணுவார்? கடவுளுக்கு எல்லாரும் குழந்தைகள்தான், அவருக்கு எல்லாரும் ஒன்று

1967 ஜூலை 15]

[திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்]

என்றுதான் புராணத்தில் சொல்லுகிறார்கள். வள்ளலார் என்ன சொன்னார்? ” பெரிய புராணத்தைப் படிக்காதே, இராமாயணத்தைப் படிக்காதே, பசியாய் இருக்கிறவன் முகத்தைப் பார் ” என்று சொன்னார். ” பசித்தவன் முகத்தைப் பார், அவனுக்கு வேண்டியதைச் செய் ” என்று சொன்னார். அவர் சொன்னார். என்ன ஆயிற்று? (சிரிப்பு) சவாயி விவேகானந்தர் கோடசுவரணைப் பார்த்து, ” உனக்கு எது தேவையோ அதை வைத்துக் கொள், அதற்கு மேலும் கொஞ்சம் வைத்துக்கொள், மிச்சத்தை வேண்டிய வனுக்குக் கொடு, வாரி இறைடா ” என்று சொன்னார். யார் கேட்கிறான்? (சிரிப்பு).

சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலத்தையே விடமாட்டேன் என்கிறார்களே, கையில் இருந்தா மற்றவர்கள் கொடுப்பார்கள்? கனம் அமைச்சர்களாகிய உங்களை நான் கையெடுத்துக் கும்பிடுகிறேன். ஒரு கமிட்டி போட்டு, இருக்கும் நிலத்தை உடனடியாக வரவு செலவு செய்து, ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மறு வேலை பாருங்கள். அடுத்த வருஷமே ஸ்பாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுக்க முடியும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு மழை பெய்கிறது. உங்கள் அதிர்ஷ்டம் (சிரிப்பு) மூன்பெல்லாம் சொல்லுவார்கள், மாதத்திற்கு மூன்று மழை என்று. இப்பொழுது என்னவென்றால், மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு மழை பெய்கிறது. அதிர்ஷ்டம் அடிக்கிறது. (சிரிப்பு) ஆனால், நீங்கள் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். இதைச் செய்தால், அவர்கள் என்ன சொல்லுவார்களோ, அதைச் செய்தால் இவர்கள் என்ன சொல்லுவார்களோ என்று நினைக்காதீர்கள்.

அவர்கள் ஏதோ சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படித்தான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஒருவன், இதோ இந்த வீட்டில்தான் நான் வாழ்ந்தேன்பா, என்னுடைய பெரிய பையன் இந்த வீட்டில்தான் பிறந்தான், என்றெல்லாம் சொல்லத்தான் செய்வான். அவன் நன்றாக வாழ்ந்தவன். அப்படித்தான் சொல்லுவான். ஆகவே அவர்களும் அப்படித்தான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே என்னுடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால், சாண் நிலம் கூட சும்மா கிடக்கக்கூடாது. தாசில்தார்களுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் காட்டவேண்டும். சவுக்கு ஒன்று வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் சொல்வதால் அடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை நல்ல முறையில் வேலை வாங்கவேண்டும். தாசில்தாரிடம் போய், ஒரு மனுப் போட்டிருக்கிறேன் என்று கேட்க ஆரம்பித்தால், போய்யா, என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே நம்மைத் திரும்பிக்கூட பார்க்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே அந்தமாதிரி எல்லாம் இருப்பதை மாற்ற வேண்டும். இந்த அமைச்சரவை எல்லாவற்றிலும் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தை நல்லவிதமாக நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மாற்றிச் சொல்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படக்கூடாது. மக்கள் ஆதரவு நமக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நிலத்தை சும்மா போடக்கூடாது. ஏழைகளுக்கு $\frac{1}{2}$ காணி என்று கொடுத்தால்கூட போதும், 5 ஏக்கர்கள் என்ற அளவிலே கூட கொடுக்க வேண்டாம். ஆகொன்றுக்கு $\frac{1}{2}$ காணி என்ற அளவிலே கொடுத்தால், நமக்கு சேஷமும் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ஏரிகளை எல்லாம் என்ஜினியர்கள் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எந்த ஏரிகள் அப்படி கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று விவரமாகத் தகவல் சொன்னால்—நம்முடைய நீர்ப்பாசன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கடுமையான உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தாமதம் அதிலே இருந்தால், அதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு. ஏ. ஆர். மாணியாழ் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக நாட்டிலே இருக்கிற வறுமை தீரவேண்டுமானாலும், நாட்டிலே பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் நாட்டிலே பொருளாதார

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1967 ஜூலை 15]

சமத்துவம் ஏற்படுவதற்கு நல்ல வழிமுறைகளைக் கையாளவேண்டும். அதுதான் உண்மையான சோஷலிஸம். அந்த சோஷலிஸத் தத்துவம் தான் வறுமையைப் போக்கும் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட உண்மை. கடந்த ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் பல வருடங்களாக சோஷலிஸம்தான் லட்சியம் என்று பல்வேறுகப் பேசினாலும்கூட அவர்களுடைய போக்கு நாட்டிலே உணவுப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தி நாட்டிலே உள்ள சாதாரண மக்களுக்கு கிடைக்காத நிலை இருந்தது என்ற உண்மை உணரப்படுகிறது. நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் எவ்வளவு பெரிய திட்டங்களைப் போட்டாலும், அதன்மூலம் உற்பத்தியாகிற செல்வம் சாதாரண மக்கள் கைகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக இந்த நாடு விவசாய நாடு, இந்திய நாடு விவசாயத்தை நம்பி இருக்கக்கூடிய நாடு. இந்நாட்டிலே பெரும்பாலான பேர்களுக்கு நிலம் கிடையாது. அம்மாதிரி நிலம் இல்லாத தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இன்று நாட்டிலே சுதந்திர மாக ஒவ்வொரு மனிதனும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படியில்லாமல் கொஞ்சம் கூட சுதந்திரமில்லாத நிலைமையில் விவசாயிகள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். கடந்த கால அரசாங்கத்தில் இருந்தவர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்க திட்டத்தை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் எந்த அளவுக்குத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும், அதனால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தால், மிகக் குறைந்தவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டது. மீதியிருக்கக்கூடியப் பெரும்பாலான ஹரிஜன மக்களுக்கு இன்னும் மனைக்கட்டுகள் கிடைக்கவில்லை என்ற அவலமான நிலை தான் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் அல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிலைமையைப்பற்றி கவலைப்படுவது கிடையாது. இந்த ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதற்குப் பெரும்பங்கு எடுத்துக்கொண்ட இந்த நாட்டு மன்னர்களாக இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், நிலமில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிப் போடப்படுகின்ற பொழுது 20 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள் என்ற அதிக கால அளவிலே திட்டம் போடாமல், குறைந்தது ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் நிறைவேற்றக் கூடிய அளவிலே திட்டம் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறுநிலை விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால், கட்டுப்படியாகாத நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக நிறையப்பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு விவசாயத் தொழிலாளருடைய நிலையிலே இல்லாமலும், தேவையான வருவாயைப் பெறுகிற நிலையிலே இல்லாமலும், ஒரு இரண்டு கெட்டான் நிலையிலே இருக்கிற நிலையிலே, அப்படிப்பட்ட குடும்பங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்குத் திட்டமிட வேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத காலத்தில் சிறு தொழில்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இப்படிப்பட்ட திட்டம் இருந்தாலும் அதுபோதுமான அளவுக்கு இல்லை. ஆகவே கிராமங்களிலே சிறு தொழில்கள் பயிற்றுவிப்பதற்கு அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை போன்ற ஜில்லாக்களில் விவசாயம் அதிகமாக உள்ள ஜில்லாக்களிலே சாகுபடியாகின்ற நேரத்திலே அறுவடைக் காலங்களிலே போதுமான ஆட்கள் கிடைக்க வசதியில்லை. இப்பொழுது நமக்கு ஆர்கானிக் மேன்யூர் கிடையாது. அதாவது இயற்கை உரங்கள் கிடையாது. எல்லாம் கெமிக்கல் மேன்யூர்தான், இரசாயன உரங்கள், செயற்கை உரங்கள்தான். இதைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு விவசாயத்தை பெருக்கமுடியாது. இயற்கை உரங்கள், தழை போன்ற உரங்களைத் தயாரிப்பதற்கு பல இடங்களில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உழுது தான் விதைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஈரமிருக்கும்பொழுதே, விதைக்கமுடியும். அப்படிச் செய்வதற்கு அந்த காலத்திலே ஆட்கள் கிடைப்பது கிடையாது. ஆகவே காலத்தோடு உழுவதற்குவேண்டிய வசதி

1967 ஜூலை 15] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கள் இல்லாத காரணத்தாலே, டிராக்டர்கள் போன்ற இயந்திர சாதனங்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டியது அவசியம். பெரிய டிராக்டர்கள் வைத்துக் கொள்வதற்கு சிறு விவசாயிகளுக்குப் போதுமான பண வசதி இல்லை. ஆகவே பவர் டில்லர்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். பெரிய டிராக்டர்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு தொழிற்சாலைகள் இருந்தாலும் கூட, சிறிய விவசாயிகள் உபயோகிக்கக்கூடிய வகையில் பவர் டில்லர்களை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு தொழிற்சாலையை அரசாங்கமே ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இரிகேஷனை எடுத்துக்கொண்டால், நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நமக்கு இருந்த பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை நாம் பூர்த்திசெய்துவிட்டோம். இனிமேல் பூமிக்கு அடியில் இருக்கிற தண்ணீரைத் தான் நாம் நம்பித் திட்டங்கள் போடவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். எங்கெங்கே பூமிக்கடியில் அதிகமாகத் தண்ணீர் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க மத்திய அரசிலே ஒரு செல் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் அந்த ஆராய்ச்சியை நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது) கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் எனக்கு அதிகமாக நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே நம் முடைய ராஜ்யத்திற்குத் தனியாக ஒரு செல் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடைகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்ஷூரன்ஸ் மிக மிக அவசியம். அதைச் செய்தால்தான் நல்லது. தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நோய் கண்டு ஆயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் இறந்துவிட்டன. அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே 220 கால்நடைகள் இறந்துவிட்டதாகத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்குத் தவறான தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, உண்மையிலே ஆயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் இறந்திருக்கின்றன. கால்நடைகள் இப்பொழுது போதுமான அளவு கிடையாது, எப்படி உழவு செய்யமுடியும்? ஆகவே கால்நடைகள் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் கால்நடைகளை இழந்த விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். இப்பொழுது விதைகாலம் வந்துவிட்டது. தண்ணீர் வந்துவிட்டது, மாடு வேண்டும், ஆகவே மாடுகளுக்காக உடனே கடன்வசதிகள் கொடுக்கவேண்டும். பொறுக்கு விதைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு மிகமிக அவசியம். அரசாங்கப் பண்ணைகளிலே இருந்து கொடுத்த விதைகள் பிரைமரி விதைகளாக இருந்தன. ஆனால் தனியார்கள் கொடுத்த விதைகள் எல்லாம் நல்லவையாக இல்லை, கேண்டலியாக இருந்தன. ஆகவே அப்படியில்லாமல் அரசாங்கமே பண்ணைகளை வைத்து விதைகளை விவசாயிக்கு நல்லதரமான முறையில் கொடுக்க வேண்டும். கிராம சகாயக்குகள் என்று இருப்பவர்கள் தேவையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் பணவிரயம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக ஒரு சீட் கார்ப்பரேஷன் அரசாங்கமே ஏற்படுத்தி நல்ல விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு, பிரைமரி சீட்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். இதைச் சர்க்கார் ஒரு கார்ப்பரேஷன் மூலம் செய்து விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, பிரைமரி சீட்ஸ்-ஐ சர்க்கார், கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வழங்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல் விலை 26 ரூபாயாக இருக்கும்போது சர்க்கார் விற்கக்கூடிய விதை நெல் 39 ரூபாயாக இருக்கிறது. 13 ரூபாய் அதிகமாக விற்க வேண்டிய காரணம் என்ன? இதை இன்னும் குறைந்த விலையில் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். ஏன் அவ்வாறு விலை நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது, என்ன தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

உரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ரூபர் பாஸ்பேட் 44 ரூபாய்க்கு விற்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் 39, 40 ரூபாய் அளவில் விற்கிறார்கள்; ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் 44 ரூபாய்க்கு

[திரு. எ. ஆர். மாறிமுத்து]

[1967 ஜூலை 15]

விற்கிறார்கள். இது கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை. ஏன் இந்த மாதிரி அதிகமான விலையில் கூட்டுறவு சொசைட்டியில் விற்கப்படுகிறது என்பதற்கான காரணத்தைக் கேட்கும்போது மூன்று விதமான ஏஜண்டுகள் கை மாறி வர வேண்டியிருப்பதால், ஜில்லா வெலவ் சொசைடி, மார்க்கெட்டிங் சொசைடி, ரூரல் சொசைடி என்று கை மாறி வருகிறபோது, டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் எல்லாம் சேர்த்து மிக அதிகமான விலைக்கு வருகிறது. சொசைட்டியிலே கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஐந்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்க வேண்டியது அவசியந்தானா? ஆகவே, நியாயமான விலையில் கொடுக்க நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் கால்நடைகள் சாகும்போது அவற்றின் எலும்புகள் வீணுக்கப்படுகின்றன. “போன் மீல்” ரொம்ப அவசியமானது. அவற்றையும் பயன்படுத்தி நல்ல முறையில் உரம் அளிப்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

புறம்போக்கு நிலங்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள். பெரிய பிராசுதார்களிடத்தில் எல்லாம் நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படி உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம். எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் தஞ்சை ஜில்லாவில் பாப்பாநாடு என்ற பகுதியில் போராட்டம் நடத்தி இந்த மாதிரிப் புறம்போக்கு நிலங்களை மீட்டு இருக்கிறோம். ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியும் விவசாயிகளுக்கு அசைன்மென்ட் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. கடந்த அரசாங்கத்தின் நடப்பு அது. இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு அசைன்மென்ட் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

*திரு. நா. காகிராமன் : தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்க மசோதா மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தின் வருமானம் ஆண்டுக்கு 216 கோடி ரூபாய். அதிலே 56 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருந்து நமக்கு வருகிறது. 100-க்கு 25 சதவிகிதம், கால் பங்கு மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருந்து உதவித் தொகையாகவோ, வரிப் பங்காகவோ வருகிறது. நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது மேலும் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொற்கொல்லர்களுக்கு “Loans to four Industrial Co-operative Societies for Goldsmiths at Madras, Madurai, Tiruchirappalli and Coimbatore” இந்த இனங்களுக்குச் சென்ற வருஷத்தில் 1½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. இந்த வருஷம் ஏதும் ஒதுக்கப்படவில்லை. பொற்கொல்லர்களுக்கு 17 லட்சம் ரூபாய் சென்ற வருஷம் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தும் இந்த வருஷம் 100 ரூபாய் டோக்கனாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பொற்கொல்லர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூடிய கடன் வசதிகள் குறைக்கப்பட்டால் அவர்கள் தொழில் வளர்ச்சிக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் தடைப்படும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

டோபி கானுவுக்காகச் சென்ற ஆண்டு 80,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது 2,000 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சலவைத் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். “Advances to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Societies for procurement of handloom cloth from Primary Weavers' Co-operative Societies”. சிறிய கூட்டுறவு கைத்தறியாளர்கள் நெய்யும் உடைகளை வாங்குவதற்காகப் பெரிய கோவாப்பேரடிவுச் சொசைட்டிகளுக்குச் சென்ற வருஷம் 75 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம்; இப்போது ஒன்றும் ஒதுக்கப்படவில்லை. இதனால் நெசவுத் தொழில் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்படும். இது கைத் தறியாளர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியம் அல்ல. “Loans to Industrial Co-operative Societies for running a gold refinery at Madras”.

1967 ஜூலை 15]

[திரு. நா. காசிராமன்]

முன்பு இரண்டு லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது; இப்போது ஒரு லட்சம் ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பர்மாவில் இருந்து தாயகம் திரும்பிய வர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கடனுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சென்ற ஆண்டு 53 லட்சம்; இந்த வருஷம் 20 லட்சம் தான். 33 லட்சம் ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இதுவும் நல்லதல்ல.

சேலம் ஜில்லாவில் “Reclamation of waste land” என்பதற்காக 1,80,000 ரூபாய் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டது; இந்த ஆண்டு 100 ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “Loans to Co-operative Labour Contract Societies”. 1,55,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது; இந்த ஆண்டு எதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை.

“Loans to Co-operative Societies for Barbers” அதாவது நாவிதர்கள் என்று தமிழிலே சொல்லப்படுபவர்களுக்காக சென்ற ஆண்டு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கடனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது; இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்படவில்லை.

“Loans to Tamil Writers’ Societies” தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சங்கத்திற்காகச் சென்ற ஆண்டு 10,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு எதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. தமிழுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும், ஆக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு 10,000 ரூபாய் ஒதுக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

“Loans to Consumers’ Co-operative stores for stabilisation of prices” என்பதற்கு சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 28,87,000; இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 7½ லட்சம் ரூபாய்தான். இதனால் 21 லட்சம் ரூபாய் கன்ஸம்மியூர்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பணம் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

“Loans to Madras State Co-operative Bank to strengthen its Agricultural Credit Stabilisation Fund” என்பதற்கு சென்ற ஆண்டு 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது இந்த ஆண்டு 18 லட்சம் ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 11 லட்சம் வெட்ப்பட்டிருக்கிறது.

“Loans under the control of Fisheries Department” கணிசமான அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மினவர்கள் நைலான் நெட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 6 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 100 ரூபாயாக, ஒரு டோக்கன் ஆக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்

கிராமங்களில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்திற்குச் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 4 லட்சம் ரூபாய்; இந்த வருஷம் ஒன்றும் ஒதுக்கப்படவில்லை. சென்னை அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகையும் 32 லட்சம் ரூபாய் லிருந்து இந்த ஆண்டு 30 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு லட்சம் ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை கார்ப்பரேஷனுக்கு சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் 60 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வாட்டர் சப்ளை, டிரெய்னேஜ் போன்ற காரியங்களைச் செய்வதற்குத் தேவைதான். அதே சமயத்தில் 1967-ம் வருஷத்து ஆடிப் ரிபோர்ட்டைப் பார்க்கும்போது கடந்த பத்து வருஷ காலமாக சென்னை கார்ப்பரேஷன் 98 லட்சம் ரூபாயை மானியமாகவோ கடனாகவோ பெற்றிருந்தும் கூட சரியாக செலவழிக்காமல் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கொடுக்கப்படும் தொகையைக் கார்ப்பரேஷன் காலா காலத்தில் நல்ல விதமாக உபயோகப்படுத்துகிறதா என்பதைச் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும்.

போலீஸ் இலாகாவில் அதிகமான வண்டிகள் வாங்குவதற்காக ஒதுக்கி இருந்த பணத்தை, சென்ற ஆண்டு 25 லட்சமாக இருந்ததைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். கள்ளக்கடத்தல் செய்கிறவர்கள் புதிய புதிய வாகனங்களை வைத்துக் கொண்டு போகும்போது அவர்களைத் துரத்திப் பிடிக்க நல்ல வாகனங்கள் போலீஸ் இலாகாவுக்கு இருந்தால்தான் குற்றவாளிகளைப்

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1967 ஜூலை 15]

பிடிக்க வசதியாக இருக்கும். போலீஸ்காரர்களுடைய பயணப்படியிலும் கணிசமான அளவுக்கு வெட்டு செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 82 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு 80 லட்சம் என்ற அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் போலீஸ்காரர்கள் ஊக்கத் தோடு வேலை செய்வதிலே இடைஞ்சல் ஏற்படும். அதற்கு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும்.

நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டமும், பெரம்பூர் ரயில் பெட்டித் திட்டமும் நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கின்றன. ஆனால் அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் மத்திய சர்க்காருக்குப் போய்விடுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது சேலம் திட்டத்தை நாமே ஏற்று நடத்தினால் அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் நமக்கே கிடைக்கும். அந்த வகையில் செய்வதாக இருந்தால், கிளர்ச்சி இல்லாமல் நாமே அதனை மேற்கொண்டால் அதற்கு மத்திய சர்க்கார் கூட ஆதரவு கொடுக்கும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதன் மீது பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், முதல் முதல் இந்த மந்திரிசபையின் அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் நான் பாராட்டுகிறேன். முந்திய மந்திரி சபையையும் இந்த மந்திரி சபையையும்—நான் முகஸ்துதி செய்வதாக யாரும் நினைத்துக் கொள்ளாதீர்கள்—ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இது பிரமாதமான முறையில் அமைந்திருக்கிறது. அந்தந்த இலாக்காக்களுக்கு ரொம்பவும் பொருத்தமான முறையில் அமைச்சர்கள் அமைந்திருக்கிறார்கள். உணவு இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால் நம் கணம் மதியழகன் அவர்கள் இடத்தில் மாதவன் அவர்களை வைத்திருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்காது. அவர் அன்னிய நாட்டிற்குப் போனால் இந்தியாவின் உணவு நிலையை அது பிரதிபலிக்கும். ஆகவே அந்தந்த சப்ஜெக்டுக்குத் தகுந்தமாதிரி மந்திரிகள் இந்த மந்திரிசபையில் அமைந்துப்பது நம் தமிழ்நாட்டின் பாக்கியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு படி அரிசித் திட்டம். இது நல்லதொரு “போல்ட் ஸ்டெப்”. ஏதோ எலெக்ஷன் பிராய்ஸை நிறைவேற்றவில்லையே என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் குறை சொல்வார்களே என்று இதைச் செய்யவில்லை என்று நினைக்கிறேன். மக்களுக்கு உடனடியாக நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் தைரியமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த பண நெருக்கடி காலத்தில், இன்று பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம், இந்திய சர்க்காரின் பண நெருக்கடி பற்றி. சேலம் திட்டம் நான்காவது திட்டத்தில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் இருபது கோடிக்கு நோட்டு அச்சடிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடிக்கு மத்தியில், பொருளாதார சூழப்பத்திற்கு மத்தியில் வரவு செலவைச் சரிக்கட்ட கஷ்டப்படும் சமயத்தில் இந்த சர்க்கார் தைரியமாக ஐந்து கோடி ரூபாய் விழுங்கக் கூடிய ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக இவர்களை நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இப்போது பட்டணங்களில் வசிக்கிறவர்களுக்கு, முனிசிபாலிடிகளில் வசிக்கிறவர்களுக்குத்தான் இப்போது இந்த ரேஷன் அரிசி. பழைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொள்முதலை செய்தது மாதிரி செய்து கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் எங்கெங்கெல்லாம் ஒழுங்காக ஃபாமிலி கார்ட் வரிஸ்டம், வில்லேஜ்களில் ஃபேர் பரைஸ் ஷாப்பஸ் மூலம் எப்படி சப்ளை செய்தார்களோ அதை ரெஸ்டோர் செய்யவேண்டும். மந்திரிசபை வந்து மூன்று மாதங்களாகியும் பழைய அந்த இடங்களில் இன்னும் அரிசி சப்ளை செய்யாததால் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்காரை ஒரு பக்கத்தில் ஜனங்கள் போற்றுகிறார்கள். ஒருபக்கம் தூற்றுகிறார்கள், எங்களைப் போன்ற சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஜவாப் சொல்ல ரொம்பவும் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. விளம்பரம் வேண்டும், பத்திரிகைகளில் வரவேண்டும் என்றால்

1967 ஜூலை 15]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

எங்களுக்கெல்லாம் காலிங் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுத்து பேசத் தெரியாமல் இல்லை. உங்களுக்கு ஆங்காங்குள்ள செய்திகள் தினசரி நிறைய கிடைக்கும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ் நாட்டில் வேரூன்றிய ஸ்தாபனமாக மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் பரவியிருக்கிறது. ஆகவே ஆங்காங்குள்ள ஆவலாதிகள் தெரியாமல் இருக்காது. பழைய காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு நல்ல பெயரை ஏற்படுத்தி நாம் கெட்ட பெயரை வாங்கிக்கொள்ளக் கூடாது. ஆகவே, இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்காவது அவசரமாக, கூடிய சீக்கிரமாக, ஃபாமிலி கார்ட் திட்டத்தின் கீழ் ஃபேர் ப்ரைஸ் ஷாப்ஸ் மூலம் பழையபடி கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதை இலகுவாக நினைக்காதீர்கள். மந்திரிசபை அளவில் இதைப்பற்றி பேசி ஒரு முடிவிற்கு வந்து உத்தர வனுப்பு வேண்டும். இரண்டு மூன்று மாதங்கள் சென்றால் பின்னர் வேண்டுமானால் அதைத் தள்ளி வைத்துவிடலாம். அப்போது அறுவடை வந்துவிடும். ஜனங்கள் அப்போது கஷ்டப்படாமல் வாங்கிக்கொள்வார்கள். இப்போது ஆடி கோடை வருகிறது. ஆகவே காபினட் கூட ஒரு மாதத் திற்குள் இது பற்றி முடிவு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காங்கிரஸ் படுதோல்வி அடைந்ததற்குக் காரணமே கடவுளின் சக்தி தான், தெய்வீக சக்திதான். ஏற்கனவே ஒரு மகாநாடு போட்டார்கள். சிவபெருமான் தலைமையில் எல்லாக் கடவுள்களும் சேர்ந்து ஒரு கான்ப ரன்ஸ் போட்டார்கள், இந்திரபிரியில். எதற்காக அவர்கள் கூடினார்கள் என்றால் பழைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் வோட்டு பிடிக்கும் மோகத்தில் கட்டியேடிங் டெனென்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்படி, குத்தகைதாரர்கள் விவசாயம் செய்வதில் குத்தகை பாக்கி இருந்தாலும் நில உடைமையாளர் கள் கேட்கக் கூடாது என்று மார்ட்டோரியம் போட்டு விட்டார்கள். நம்பர் 8, திருமலைப் பிள்ளை ரோடில் யாரோ சொல்லியிருப்பார்கள் போலிருக் கிறது. கண்ணை மூடிக்கொண்டு போட்டு விட்டார்கள். மார்ட்டோரியம் போட்டு குத்தகை பாக்கி கேட்பதற்கு இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதனால் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் பாதிக்கப்பட்டால் பரவாயில்லை. சிறிய நில உடைமையாளர்களைப் பார்த்தால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. முன்பு ஃபேர் ரென்ட் கோர்ட்டில் இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டி வருவிக்கலாம் என்ற நிலை இருந்தது. இப்போது அதையும் அபாலிஷ் செய்து விட்டார் கள். ஆகவே சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் மாட்டிக் கொண்டார்கள். சின்னச் சின்னக் கோவில்கள் மாட்டிக் கொண்டு விட்டன. கோவில்களில் வழக்க மாக நடக்கக் கூடிய பூஜை காரியங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்ய வழியில்லை. கடவுள்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கான்பரன்ஸ் போட்டார்கள், 'including Mr. Vinayakam'.

திரு. கே. வினாயகம் : பாயின்ட் ஆப் பெர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். கடவுள்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இந்திரபிரியில் மகாநாடு போட்டதாகவும் இவரும் போனதாகச் சொன்னார்கள். நான் அந்த மகாநாட்டிற்குப் போகவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU D. S. AUTHIMOOLAM : Sir I mean Lord Vinayaga, the Eldest son of Lord Shiva.

ஆக, இந்த மகாநாட்டின் மூலம் அவர்கள் ஏகோபித்த ஒரு தீர்மானத் தைச் செய்தார்கள். இந்தத் தடவை காங்கிரஸை பதவியிலிருந்து நீக்கி விடவேண்டும். கட்டியேடிங் டெனென்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் என்று சொல்லி குத்தகை பாக்கி வசூல் செய்ய முடியாமல் கோவில் காரியங்கள் எல்லாம் குந்தகமாகிவிட்டன. ஆகவே இவர்களை நீக்கிவிட்டு அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் மந்திரிசபையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் தீர்மானம் போட்டார்கள். அப்போது நாரதர் அவர்கள் அங்கு ஒரு பாயின்ட் ஃபுப் ஆர்டரை ரெயிஸ் செய்தார்கள். போயும் போயும் இவர்களை, இவர் கள் நாஸ்திக முறையில் உள்ளவர்கள், தெய்வ பக்தி இல்லாதவர்களைக் கொண்டு மந்திரிசபை அமைத்தால் ஆணைப்பட்ட பக்தவத்சலமே இப்படி இடைஞ்சல்செய்தால் மேற்கொண்டு இவர்கள் ரொம்ப பண்ணிவிடக்கூடாதே என்று சொன்னார். அப்போது மகாலிஷ்ணு சமாதானம் சொன்னார்.

[திரு. டி. எஸ். ஆதிபுலம்] [1967 ஜூலை 15]

அவர்களை நாஸ்திகர்கள் என்று சொல்கிறீர்களே, அவர்கள் இயற்கையை நம்புகிறவர்கள், அவர்கள் சத்தியத்தை நம்புகிறவர்கள் என்று அர்த்தமே தவிர அதற்காக அவர்களை கடவுள் விரோதிகள் என்று அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கூறி அவர்கள் தலைமையில் மந்திரி சபையை அமைத்து வரும் காலத்தில் கோவில்களில் பூஜை காரியங்கள் நடக்க குத்தகை பாக்கிகள் ஒழுங்காகக் கிடைக்க அவர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்று முடிவு எடுத்தார்கள். அந்த முடிவின் பேரில்தான் இந்த மந்திரிசபை வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த குத்தகை பாக்கி விஷயத்தில் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு உதவி செய்வாவிடாலும் ஒரு ஏக்கர் அதற்குக் குறைவாக உள்ள நில உடைமையாளர்களிடம் அந்த பாக்கியை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, கோவில்களுக்கு பாக்கியை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்தி புதிதாக ஏதாவது காரியம் செய்துவிட வேண்டும்.

ஆகவே, அந்த பழைய ஃபேர் ரெண்டு கோர்ட்டுகளையும் ஏற்படுத்தினால் தான், இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டி, மனு கொடுத்து வழக்காட வசதியாக இருக்கும். இந்தக் காரியத்தைப் பொறுப்பாக கவனிக்கக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள் ரொம்பவும் ஆர்வமும், துடிப்புமான மந்திரியாக அமைந்திருக்கிறார்கள். எல்லா மந்திரிகளும் அப்படித்தான். அதிலே இவர்கள் நேற்றுப் பேசிய பேச்சு ரொம்ப அற்புதமாக இருந்தது. அவர்கள் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிற பொது மராமத்து மந்திரியைக் கொஞ்சம் “கெரோ”-செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதற்காக என்று சொன்னால், நீர்ப்பாசன விஷயங்களில் போன வருஷத்திலே இருந்ததை விட இந்த வருஷம் சில தொகைகளைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். கிணறுகள் மானியத்திற்கு போன வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் இரண்டு கோடி ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். மற்றும் சிறு பாசன அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் கொஞ்சம் தொகைகளைக் கூடுதலாக ஏற்பாடு செய்து, இந்தத் தண்ணீர் வசதிகள் சம்பந்தமான அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை ஜனராகச் செய்ய விவசாய அமைச்சரும் ஓரளவு பங்குகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போன வருஷம் எங்கள் ஜில்லாவிலே ஏரியல் ஸ்ப்ரேயிங் நடந்தது அது ரொம்ப பிரயோஜனமாக இருந்தது. அதன் மூலம் பயிர்ப் பாது காப்பு நடவடிக்கைகள் ரொம்பவும் இருந்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல மெனி கிடைத்தது. நான் நேற்றுப் பேச முடியாததால் இன்று சொல்லுகிறேன். ஏரியல் ஸ்ப்ரேயிங்குக்கு ராஜ்ய அளவில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து—ஏக்கருக்கு 10 ரூபாய் செலவு ஆகிறது என்று நினைக்கிறேன்—செலவை விவசாயிகள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ராஜ்ய அளவில் நம்முடைய விவசாய இலாகா நடவடிக்கை எடுத்து ஸ்ப்ரேயிங்குக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது சம்பந்தமாக, சம்பந்தப்பட்ட மருந்து கம்பெனிக்காரர்களையும் மற்றவர்களையும் கலந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய சட்டங்களை, சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய சட்டங்களைச் செய்ய வேண்டும். விவசாயம் சம்பந்தமான அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக வேண்டியது தண்ணீர். எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள இரண்டு அணைக்கட்டுத்திட்டங்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆற்று நீர்களையெல்லாம் டாப் செய்து விட்டோம் என்று 10 வருஷமாகப் பேசப்படுகிறது. எழுதப்படுகிறது. இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே. அதற்குத் தொகை ரொம்ப மீக்ர் அமவுண்ட் தான், ரோடு போட அல்லது குடிசை கட்டும் அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கர்ணையாறு, ராம நதி ஆகிய இரண்டு திட்டங்களுக்கும் கணிசமான தொகை ஒதுக்கி இந்த நாட்டில் சுபிட்சமான முறையில் கொண்டு வருவதற்கு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 15]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

இந்த மாதிரி சபை வந்து 120 நாட்கள் ஆகின்றன—எத்தனை நாட்கள் ஆகின்றன என்று சரியாகத் தெரியவில்லை—இது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஸ்தரியுங்கள். சீக்கிரத்தில் பழைய கவர்ன்மென்டில் செய்த மாதிரி எல்லா இடத்திற்கும் அரிசி விநியோகம் செய்ய வேண்டும். முனிசிபாலிட்டி மில் இருக்கிற ஆட்கள்தான், பட்டணத்தில் இருக்கிற ஆட்கள்தான் பத்து மாதப் பிள்ளை என்று நினைக்காதீர்கள். கிராமத்தில் இருக்கிற மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வேண்டுமென்றால் உங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களை விசாரியுங்கள். இந்த மந்திரி சபை நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும். அதற்கு தெய்வீக பலம் இருக்கிறது. 'including Lord Vinayaka, the eldest son of Lord Shiva' என்று சொல்லி, வணக்கத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்போது பட்ஜெட் கூட்டம் முடிவு அடைந்து, கடைசியாக வந்திருக்கிற நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதாவது ஏறக்குடைய 210 கோடி ரூபாயை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொடுக்கிறோம் என்று அர்த்தம். ஆகவே, இதைக் கொடுக்கக் கூடிய நேரத்திலே, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சர்க்கார் மிகவும் பொறுப்போடு, நல்ல முறையிலே ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் எப்படி ஊதாரித்தனமாகச் செலவிட்டதோ அது போன்று செலவிடாமல், மக்களுக்குப் பலன் தரும் தன்மையில் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை யோடு இன்றைக்குப் பணத்தை எடுத்துக் கொடுக்கிறோம். அதற்காக வேண்டி நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதுதான் பொருள். ஆகவே, இந்த நேரத்திலே ஏதோ ஒட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய மக்கள் ஏமாளிகளைப் போலத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டார்கள், ஏதோ ஏமாந்தவர்களை ஒட்டுப்போட்டதால் வந்து விட்டார்கள், ஆகவே பொதுமக்கள் ஏமாளிகள், அறிவில்லாதவர்கள் என்று அப்படிப் பார்க்கவில்லை. இதை யெல்லாம் ரொம்ப புத்திசாலித்தனமாக, கணக்குப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். யாரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று, யாருக்குப் போடவேண்டுமென்று. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இந்தச் சர்க்காருக்கு மிகப் பெரிய அளவுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் காங்கிரஸ் சர்க்கார். அந்த மத்திய சர்க்காரிடத்திலே எல்லாப் பிரச்சினைகளிலேயும், மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டிய சின்னப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சிப் பேராசாடிப் பெற வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதற்குக் கொஞ்சமும் தயங்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. காங்கிரஸ்காரர்கள் மிரட்டினாலும் சரி, சுதந்திராக் கட்சி எதிர்க்கக் கூடாது என்று சொன்னாலும் சரி—அவர்கள் எதிர்க்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை—நமக்கு இருக்கக்கூடிய ரைட்டில், இந்த மாகாணத்திலிருந்து வசூல் செய்து கொண்டுபோகக் கூடிய பணத்திலிருந்து மேலும் அதிகப்படியாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் கேட்கிறோம். ஆகவே, அதைப் பெறுவதன் மூலமாகத்தான் இங்கே இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவையும் கண்டிப்பாகச் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காக இந்தச் சர்க்கார் வெகு விரைவிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க தீவிர கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். அதே போன்று விலைவாசிகள், மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் எல்லாப் பொருள்களின் விலைவாசியையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான தீவிர நடவடிக்கையை எடுத்தாக வேண்டும். அதேபோன்று நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம், ஏற்கனவே இருந்த சர்க்காரால் லாண்ட் லீஸிங் பில் என்ற பெயரால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம், எவ்வளவு நிலம் இருந்தாலும் அவர்களே ஆண்டு அனுபவிக்கும் அளவுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதே அதைத் திட்டவாடமாக ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று அடிப்படையிலே திருத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1967 ஜூலை 18]

அதே போன்று இன்றைக்கு கலப்படம். விலைவாசிகள் உயர உயர பலவிதக் கலப்படங்கள். ஒரு கலப்படம் செய்துவிட்டு, அதில் ஏதோ பாய்ஸன் இருந்து அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொன்னவுடனே கொலைக் குற்றம் போடப்படுகிறது. ஆனால், உரத்திலே உப்பு கலப்படம் செய்யப்படுகிறது. உணவுப் பொருள்களிலே மனிதன், பல வியாதிக்கு ஆளாகும் கலப்படம் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்திலே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் அளவுக்கு, கொலைக் குற்றம் சாட்டும் அளவுக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று லஞ்ச ஊழல் இன்றைக்குக் குறைந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அவைகளையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று கேட்கக் கூடிய நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் "இழுத்துக்கொண்டு" நான் தீர்த்துவிடுகிறேன்" என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. லஞ்சத்தைப்பற்றிச் சொல்லக் கூடிய நபர் அப்படி இழுத்துக்கொண்டு வர முடியாது. வரவும் மாட்டார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். இது போன்ற விஷயங்களில், "இப்படி இருக்கிறது, இன்ன நிலைமை" என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் அதில் தீவிர கவனம் செலுத்திக் கட்டுப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும்.

படி அரிசி ஒரு ரூபாய் என்பதை எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் போடுவதற்கான தீவிர முயற்சியை எடுத்தாக வேண்டும். இவ்வளவையும் இன்றைக்குச் சமாளிக்க வேண்டுமேயானால், இதற்காக தரிசு நிலங்களை, காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான அந்த இலாகாவுக்கு உதவாத நிலமாக இருந்தாலும், வேறு தரிசு நிலமாக இருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு உடனடியாகக் கொடுக்க முயற்சி செய்தாகவேண்டும்.

அது மாதிரிமல்லாமல், இன்றைக்கு மேலும் பொருளாதார வசதி ஏற்பட வேண்டுமென்றால், மது விலக்கை ரத்து செய்து பழையபடி கள்ளைக் கடைகளைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் ஆண்டுக்கு 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கிடைக்கும். ஆகவே, இதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதனால் வேலையிலிடைத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கவனப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று இப்பொழுது 75 மைல்களுக்கு மேலுள்ள பஸ் ஸ்டாண்டுகளை சர்க்கார் எடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு படிப்படியாக எந்த அளவுக்கு எடுக்கப்படும் என்பதற்குப் பதிலாக, நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு 50 மைல்களுக்கு உள்பட்ட பஸ் ஸ்டாண்டுகளெல்லாம் கட்டணக் குறைவு கிடையாது. லாங் ஸ்டாண்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்கார் பஸ்களில் கட்டணம் குறைக்கப்பட்டுவிட்டதால் தனிப்பட்டவர்களும் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்துக்கு 5 பஸ்கள் என்று கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு நிலையை எடுப்பது மிகவும் நல்லது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, விவசாய அபிவிருத்தி என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், மனிதனுக்கு எவ்வளவு வசதியிருந்தாலும், காற்றும், தண்ணீரும் இல்லையென்று சொன்னால் அவன் எப்படி உயிர் வாழமுடியாதோ, அதே போல் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னால் ஒன்றும் நடக்காது. ஆகவே, நீர்ப்பாசன வசதிகள் உண்டாக்குவதிலே தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சிறிய டாம், பெரிய டாம் கட்டுவதற்கு எங்கெங்கு வசதிகள் உண்டோ, அங்கெல்லாம் டாம்களைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்தாக வேண்டும். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே குடியாத்தம் தொகுதியில் மோர்தன டாம் கட்ட வேண்டும் என்ற ஒரு பெரிய பிரச்சினை முக்கியமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர்கள் அந்த அணையைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

அதுமாதிரிமல்ல, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பாலாறு பேவின் மூலம் என்று சொல்லக்கூடிய சிறு விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய, விவசாயத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடிய மோசமான ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

1967 ஜூலை 15]

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

கிணறு வெட்டுவதற்கு கொடுக்கக்கூடிய லோன் போதாது. குறைந்த பட்சம் ரூ. 4,000 சப்ஸிடி லோன் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது அதைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, சர்க்காரே கிணறு வெட்டுவதற்கும், பம்புசெட்ரிகள் வாங்கிக்கொடுப்பதற்கும் வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது மாத்திரமல்ல. புல் டோஸர்ஸ், போன்ற எரிகளில் தூர் எடுக்கக்கூடிய நவீன கருவிகள், இயந்திரங்கள், டிராக்டர்கள், இன்னும் பாறை இருந்தால் துளை போடக்கூடிய கருவிகள், இதே போன்ற நவீனக் கருவிகளை மேலும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சிக்கனத்தைக் கையாளக்கூடிய நமது சர்க்கார் கண்டிப்பாக கவுன்சிலைக் கலைப்பதன் மூலம் குறைந்தபட்சம் ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். ஏதோ மரப்பொம்மை கொலுவைப்போல, அங்கே பெரிய மனிதர்களை உட்காரவைத்து ஒரு அலங்கார கொலுவைப்போல அது இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால் பல ராஜ்யங்களில் கூட அதைக் கலைத்துவிட வேண்டும் என்று இன்றைக்கு முடிவு எடுக்க முயற்சி நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்பது நம் எல்லோருக்குமே தெரிந்த விஷயம்.

தஞ்சை மாவட்டம் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் சோழவளநாடு சோறுடைத்து என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அங்கே அரிசி கிடைக்காமல் அதிகப்படியான விலைக்கு அரிசி வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதே போன்று வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் குடியாததம், வேலூர், திருப்பத்தூர்—நேற்று மாலை போயிருந்தேன்—ஆகிய இடங்களில் ஒரு படி அரிசி ரூ. 2 க்கு மேல் விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இவ்வளவையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சீபுரத்தை தனி மாவட்டமாகப் பிரிக்கக்கூடிய நேரத்தில், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் அதிகப்படியாக நெல் சாகுபடியாக்கக்கூடிய செய் யாறு, வந்தவாசி, அரக்கோணம் ஆகிய பகுதிகளை காஞ்சீபுரம் மாவட்டத் தோடு சேர்ப்பதன் மூலம் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தை பட்டினி போடக் கூடிய அளவுக்கு மோசமான நிலையில் கொண்டுவரப் விடக்கூடாது. எல்லாவற்றையும் கணக்கில் கொண்டு, எந்த அளவுக்கு அதை அமைக்க வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில் அமைக்க வேண்டும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, வீடு இல்லாதவர்களுக்கு, அரிஜனங்களுக்கு ஐந்து வருஷங் களுக்கு முன்பே, அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்கள், வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு தரிசு நிலங்களைக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன். தனியார் இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், அல்லது கோவில், மடத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருந்தாலும், வேறு எந்த இடமாக இருந்தாலும், அந்த அடிப் படையில் அவர்களுக்கு அந்த இடத்தை கண்டிப்பாக பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். எல்லோருக்கும் வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்னால் முதன் முதலில் கொடுக்கப்பட்ட இந்த 1967-68ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒட்டிய நிதி ஒதுக்கல் மசோதா வின் விவாதத்தில், விவாத இறுதி நாளான இன்றைக்கு கலந்துகொண்டு வில் வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சுமார் ஒரு மாத காலமாக எவ்வளவோ விவாதங்கள், பொது விவாதமும், பின்னால் மான்யக் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதங்களும் நடைபெற்றன. அப்படி நடைபெற்றிருந்தாலும் கூட, இன்னும் தேர்தல் ஜூம் பூரணமாக தனிந்த தாகத் தெரியவில்லை என்ற நிலைக்கூட உணர வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சிப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது விவாதம் நடத்தியபொழுது இருந்ததை விட இப்பொழுது கொஞ்சம் தேர்தல் ஜூம் குறைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இனிமேல் அதையெல்லாம் நீக்கி, இப்பொழுது

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1967 ஜூலை 15]

இருக்கும்படியான சர்க்காருடைய திட்டங்கள் என்ன, அவைகளை மக்களுக்கு எந்த வகையிலே பயன்படக்கூடிய வகையிலே அமல்படுத்த வேண்டும், ஆளும் கட்சியினருடைய கொள்கை யெல்லாம் என்ன, வாக்குறுதிகளெல்லாம் என்ன என்பவைகளை ஆராய்ந்து காரியங்களை நடத்திச் செல்வதற்கு நாம் முற்படுவோம் என்பதைச் சொல்லி, சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முதன்முதலாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், இன்னும் பழைய ஆட்சியினுடைய குறைகளைப் பற்றி, அதாவது காங்கிரஸ் செய்தது தவறு என்று சொல்கிறார்கள், குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் பல முறை இந்தச் சபையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி குற்றச்சாட்டுகள் பல அமைச்சர்கள் பேரில் இருந்தாலும் சரி, அல்லது பழைய சர்க்கார் செய்த இன்னென்ன இடைஞ்சல் காரணமாகத் தான் இன்னென்ன காரியங்கள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன என்ற நிலைமை இருக்குமென்று கருதினாலும் சரி, அதைப்பற்றி ஒரு அறிக்கையை தயாரித்து, அதன் மீது விவாதம் நடத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அப்படியல்லாமல் ஊதாரித்தனமாகச் சென்ற காலத்திய சர்க்கார் செலவழித்தார்கள் என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் சொன்னார்கள். மற்றும் சிலரும் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம் சரியாக இல்லை, அந்தத் திட்டம் சரியாக இல்லை என்று பொறுப்பு இல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டு போவது நல்லது அல்ல. இப்பொழுது ஆளும் கட்சியாக நீங்கள் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். மக்களுடைய தீர்ப்புக்கு நான் அடிபணிந்து நடக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பைப் பரக்குமிடத்து, மக்களுடைய சக்தி யாளரையும் மாற்றி அமைக்க முடியும் என்பது தெரிய வருகிறது. அந்த ஜனநாயக சக்தியை மதித்து நடக்கக்கூடிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். தேர்தல் காலத்தில் நாம் எப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோமோ அதேமாதிரி பாணியில் போய்க் கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான பிரச்சினை என்ன? மத்திய சர்க்கார் உதவி இல்லாமல் மாநில சர்க்கார் ஆட்சி நடத்த முடியுமா? மத்திய சர்க்கார் வேறு ஒரு சர்க்கார், மாற்றந்தாய் சர்க்கார் என்பதுபோல், அந்த நிலையில் இருந்து, எதற்கு எடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரினால் தான் இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் நிறைவேற்ற முடியவில்லை, என்று அவர்களைக் காரணம் காட்டி ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நிலை என்ன? இப்பொழுது இருக்கும்படியான நமது தேசத்தில் எந்த அமைப்பின் கீழ் நாம் செயல்படுகிறோம் என்பதை முதலில் தெரிந்துகொள்வது அவசியமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருக்கு எவ்வளவு பொறுப்பு இருக்கிறது, அதனுடைய அதிகார வரம்பு என்ன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி மாநில சர்க்கார்களின் பொறுப்பு என்ன என்பதும் அதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மத்திய சர்க்காருடைய உதவி கொஞ்சம்கூட இல்லாமல் மாநில சர்க்கார் தனித்து இயங்கும்படியான நிலையிலே நம்முடைய பொருளாதார வசதி இருக்குமானால் மத்திய சர்க்காரைப்பற்றி நாம் குறை சொல்லலாம். ரூ. 217 கோடி அளவிலுள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமக்கு உதவியாக வருவது சுமார் ரூ. 75 கோடி. அந்த ரூ. 75 கோடியும் இந்தத் தொகையில் அடங்கியிருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ரூ. 31 கோடி இன்கம்டாக்ஸ் மூலமாகவும், சென்டிடர் எக்ஸ்சன் வரி மூலமாகவும், ரூ. 25 கோடி மானியம் மூலமாகவும், மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும்படியான கடன்களை நாம் கொடுத்து நாம் வசூல் பண்ணும்படியான வட்டித் தொகை ரூ. 19 கோடி நமக்குக் கிடைக்கிறது, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து. அந்தப் பணத்தை எல்லாம் பெற்றுக் கொண்டு, ரூ. 217 கோடியில் ரூ. 75 கோடி வரைக்கும் மத்திய சர்க்காருடைய ஆதரவின் பேரில் பெற்றுக்கொண்டு, மத்திய சர்க்கார் ஒன்றிமே செய்வதில்லை என்று சொன்னால், பொது மக்கள் அதைப்பற்றி என்ன நினைத்துக்கொள்வார்கள்? எனவே, முதலில் இந்த அபிப்பிராயத்தை உங்கள் மனதிலிருந்து நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதுமாத் திரமல்ல; மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாநிலத்தில் திட்டங்களை நடத்து

1967 ஜூலை 15]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு நமக்குத்தான் ஏற்படுகிறது என்று பலமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்வதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். நம்முடைய மனதிடம் மத்திய சர்க்காரும், நம்முடைய சர்க்காரும், இரண்டு சர்க்காரும் ஒரே சர்க்கார் தான், அந்த இடத்திலிருந்து உதவி பெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்ற எண்ணம் வரவேண்டும். 16 மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற மாநில சர்க்கார்களைவிட நமக்குக் குறைவாகக் கிடைக்கிறது என்றால், முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தன்னுடைய செல்வாக்கையும் தனித் திறமையையும், தமிழ் நாட்டு முதல் அமைச்சர் என்ற முறையில் உபயோகப்படுத்தி அதிகத் தொகையை பெறக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகையினால் அவர்கள் சொன்னார்கள், இப்பொழுது நாங்கள் திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையை விட்டுவிட்டோம், தனி நாடு என்கிற நிலை வேண்டாம் என்று தீர்மானித்துவிட்டோம் என்று அதைச் சொல்லும் போது, முதல் அமைச்சர் திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையை விட்டுவிட்டாலும், அந்தக் கோரிக்கைக்கான அந்தக் காரியங்களை விட்டுவிடவில்லை என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: காரணங்களை விட்டு விடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். காரணங்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டால் அது எந்த நிலையில் கொண்டு போய் விரும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேண்டாம் மனவிட கைபட்டால் குற்றம், கால் பட்டால் குற்றம் என்பது போல ஆகிவிடும். ஆகவே, தயவு செய்து அந்தக் காரணங்களையும் நீக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லுகிறேன்.

ஆளும் கட்சியில் இருந்தபோது, மாட மாளிகை, கூட கோபுரங்களில் இருந்தீர்கள், இப்பொழுது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். நாங்கள் மாட மாளிகையில் இருக்கவில்லை. இப்பொழுதும் ஒரே நிலையில் தான் இருக்கிறோம். ஆகவே, வாதத்திற்காக வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இப்பொழுதும் நாங்கள் மக்களுக்குப் பணி புரியவேண்டும், அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும், சக்தந்திரத்தால் நாட்டு மக்களுக்கு நலம் உண்டாக வேண்டும், என்பதற்காகவே எங்களுடைய கட்சி எவ்வளவோ தியாகங்கள் செய்து வந்திருக்கிறது. இந்தத் தேர்தலில் தோற்றுவிட்டோம் என்று எங்களுக்கு மனச் சோர்வு கிடையாது. அது மக்கள் இஷ்டம். மக்களாகப் பார்த்து யாருக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்களோ, யார் சர்க்காரை அமைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கட்சியின் நோக்கம். சொல்ல வேண்டியதைப் பகிரங்கமாக சொல்லுவதற்குத் தைரியம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. காந்திஜி வழியில் வந்த நாங்கள், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை ஒவ்வொருவராக, இன்னின்ன காரியத்திற்காக எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லி எதிர்த்த சக்தி, திறமை பெருமை இருக்கிற காரணத்தால், மறைமுகமாக, பலாத்காரமாக, அல்லது வேறு விதமாகப் பேச வேண்டும் என்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. இது வரையில் இல்லை, இனிமேலும் இருக்கப் போவதில்லை. அதே சமயத்திலே பேசும்போது, பேச்சுக்கள், பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் பேசும்போது—பொறுப்பில் இல்லாத போது முன்னால் எதை வேண்டுமானாலும் பேசிக் கொண்டு இருக்கலாம்—இப்பொழுதும் பழைய போக்கிலே போனால் என்ன ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முதல் அமைச்சர் சிறந்தவர்கள். அதே போல் திறமையுள்ளவர்கள் இல்லை. அவர்களே ஒரு பேச்சைச் சொன்னால், அந்தப் பேச்சிலே எவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். பத்துத் தினங்களுக்கு முன் நடந்ததை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அன்று போலீஸ் மானியத்தின் மீது பேசும்போது முதல் அமைச்சர் ஒரு கடிதத்தைப் படித்தார்கள். வருத்தப்படுகிறேன். அமைச்சர் கருணாநிதிக்கு மிரட்டல் கடிதம். அதற்கு ஒரு இலக்கணத்தையும் சொன்னார்கள். வெறும் கருணாநிதி என்று சொல்லி இருக்கிறது, ஆகவே, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் எழுதியிருக்கமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவையில் அதைப் படித்து விட்டார்கள். அப்படிப் படித்ததன் பலன் என்ன ஆயிற்று? ஐந்து, ஆறு கடிதங்கள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1976 ஜூலை 15]

எழுதியிருப்பவர்கள் யார் என்பதை முதல் அமைச்சர் தெரிந்துகொள்ளலாம். அதோடு, ஒன்று சொல்லுவேன், அப்படிப்பட்ட கடிதங்கள் என்னவோ பெரிது அல்ல, பர்சனல் அசிஸ்டண்டே கிழித்துப் போட்டு விடுவார்கள். முதல் அமைச்சர் படித்ததன் பேரில், எனக்கு வந்த கடிதங்களை நான் படிக்கிறேன்.

1967 ஜூலை மாதம் 7-ம் தேதியன்று வந்த கடிதம் இது:

“கருத்திருமனே,

சட்டமன்றத்தில் எங்கள் முதல்வர் அண்ணாவிடம் அவையியமான கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டும், வெளிநாட்டு செய்தும், குழம்பும் விளைவித்துக் கொண்டு இருக்கிறாய். எங்கள் சொத்து கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் 1967 ஜூலை 24-ல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டால் 1967 ஜூலை 25-ல் எங்கிருந்தாலும் சுட்டுக் (படுகொலை) கொல்லப்படுவாய்.

இது உறுதி.”

இது ஃபோர்ட் செயின்ட் ஜார்ஜ்ஸிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த கடிதம், வேறொருவர் எழுதியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி கடிதங்களை யெல்லாம் அவையில் வாசிப்பதாக இருந்தால், முன்னதாக பேரவைத் தலைவரிடம் காட்டி அவருடைய இசைவு பெறவேண்டும் என்று நடைமுறை இருக்கிறது. இருந்தாலும், தாங்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இனி காட்டுகிறேன். இவற்றைத் தங்க னிடம் கொடுத்துவிடுகிறேன்.

அடுத்த கடிதம் :

“கருத்திருமனுக்கு எச்சரிக்கை,

தமிழகச் சட்டமன்ற எதிர்க் கட்சித் தலைவர் உயர்திரு. கருத்திருமன் அவர்களுக்கு எழுதிக் கொண்ட கடிதம்.

தமிழ் நாட்டின் பொதுப்பணி அமைச்சர் கருணாநிதியை 24-ந் தேதி சுட்டுவிடுவோம் என்று மிரட்டிக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் துணிந்து கடிதம் எழுதுவதற்கு, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் (கருத்திருமன்) தான் காரணம் என்று பொதுமக்கள் கூறுகிறார்கள்.”

இந்த “பொது மக்கள் கூறுகிறார்கள்” என்கிற வார்த்தைகள் எப்படித்தான் வந்ததோ. ஆண்டவன் தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“சமீபத்தில் சென்னையில் நடைபெற்ற சில கூட்டங்களில் (கருத்திருமன்) மற்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசிய பேச்சுகள் தான், தி.மு. கழக ஆட்சியை எப்படியாவது கவிழ்த்தே தீரவேண்டும் என்றும் அதற்கு நம்மை நாம் இப்போதே தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் பேசி இருக்கிறீர்கள். அன்று இருந்து தான் சென்னை நகரில் பல இடங்களில் தீப்பிடித்து எரிந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தீ விபத்துக்கு (கருத்திருமன்) நீயும் காங்கிரஸ்காரர்களும் தான் பொறுப்பு உடையவர்கள் ஆவீர்கள். சென்னை தீவிபத்துக்கும் அமைச்சர் கருணாநிதியைக் கொல்ல “.....பெரும் பாவம், நினைத்திருந்தாலே பெரும் பாவம்.....” சதி நடந்திருப்பதற்கும் (கருத்திருமன்) தான் தலைமை தாங்கி சதிசெய்து காங்கிரஸ்காரர்களைத் தூண்டிவிட்டுச் செய்து இருக்கிறார். ஆகவே, இதற்கு நீ (கருத்திருமன்) தான் காரணம். தி.மு.க. ஆட்சிகேள், தி.மு.க. தலைவர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டால் அடுத்த வினாடி உன் நிலைமை என்ன என்பதை யொது மக்கள் தீர்மானித்து விடுவார்கள் என்பதைப் எச்சரிக்கையாக தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இப்படிக்கு”

1967 ஜூலை 15]

[திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அடுத்தபடியாக தலைவர் காமராஜருக்கு என் வழியாக எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார் ஒருவர் :

“ எச்சரிக்கை.

கருத்திருமனே தயாராகச் சொல்லும் உனது தலைவர் காமராஜரை, வருகிற 24-ம் தேதி தலைவர் கருணாநிதி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டால். 25-ஆம் தேதி உமது தலைவர் காமராஜர் எங்கு இருந்தாலும் சுட்டுப் பொசுக்கப்படுவார், என எச்சரிக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,
தேசபக்தன்.”

இந்த மாதிரி இன்னும் பல கடிதங்கள். இவற்றையும் சபாநாயகரிடம் கொடுக்கிறேன். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுக்குப் பணி செய்யத்தான் வந்திருக்கிறோம். இந்த மாதிரி முடிவு ஏற்படும் என்றால், அதை நிச்சயமாக வரவேற்கிறோம். ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். (காங்கிரஸ் கட்சி ஆரவாரம்) எங்களுடைய கடைமையைச் செய்யும் காரியத்தில் எவ்வளவு நேர்ந்தாலும், எது வந்தாலும் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வோம். அதை ஒரு பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறோம். ஏதோ விளம்பரத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. முதல் அமைச்சரவர்கள் சிறந்தவர்கள், மிக உயர்ந்தவர்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒரு கடிதம் படித்தவுடன் அவர்கள் படித்தார்கள் என்கிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட கடிதங்கள் எனக்கு வருகின்றன. தினம் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலையை உண்டாக்கி யிருக்க வேண்டாம் என்று நினைத்துத் தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன்.

ஆகவே, பேசும் பேச்சுக்கள் வேறுவிதமான பலன்களைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கக் கூடாது. யாராக இருந்தாலும் சரி, நானாகவே இருந்தாலும் சரி, தவறு என்றால் கண்டித்து நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், மானியங்களில் வந்த பேச்சுக்கள், சில பேச்சுக்கள், வெகு நன்றாக அமைந்தன. அதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். குற்றத்தையே சொல்லிக் கொண்டு பேர்வதிலே நியாயம் இல்லை. உதாரணமாக, போலீஸ் மானியத்திலே முதல் அமைச்சர் பேசிய பேச்சு மிகவும் ஆணித்தரமாகவும், நல்லவிதத்திலும் அமைந்தது. பொறுப்புள்ள பேச்சாகவும், அழகான பேச்சாகவும் இருந்தது. போலீஸ் இலாக்கா அரசியலுக்கும், அரசியல் தலையிட்டிருக்கும் இடம் இல்லாமல் இயங்கும் என்றார்கள். அப்பேற்பட்ட முறையில் காரியங்கள் நிறைவேற்றினால், அப்படியே நடந்தால், கட்டாயம் சட்டமும் அமைதியும் நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கப்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

பாக்கியுள்ள மானியங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருந்தாலும், புரட்சி செய்து விட்டோம், புதுமை செய்துவிட்டோம் என்று சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. புதுமை யில்லையா, புரட்சியில்லையா என்று கேட்டார்கள்? என்ன புதுமை செய்துவிட்டார்கள்? எதிரக் கட்சியில் இருந்தபோது, வரிகளைப் போட்டார்கள் என்று குறைபட்டார்கள். இப்பொழுது என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? முன்னே இருந்ததைவிட அதிகமாகியிருக்கிறார்கள். வேறு புது விதமான வரி இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். 2½ சத விகிதம் இருந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் 3 சத விகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். விவசாய வருமான வரியையும் போடப்போகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், தேவகோட்டையில் தம்பிடிக்குத் தம்பிடி என்று வட்டி போடுவதுபோல இருக்கிறது. அந்த வகையில் ஐந்து கோடி ரூபாயைத் தேடுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரனைவிட கெட்டிக்காரத் தனமாக நடந்திருக்கிறோம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொள்ள

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1967 ஜூலை 15]

லாம். நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னோம். புகழக வகுப்பில் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்று. ஆனால் இப்பொழுது சரி பாதிப் பேருக்குத் தான் அந்த வசதி கிடைக்கும் நிலைமையில் உள்ளது. 1,500. ரூபாய் வருமானத்திற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், 2,000 ரூபாய் வருமானத்திற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கும் தான் இலவசக் கல்வி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவோம் என்று தைரியமாகச் சொன்னார்கள். அவ்வாறே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியும் போட்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். சொன்ன காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அவர்களின் நெஞ்சரத்தை, தைரியத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அவ்வாறு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டார்கள் என்று சொல்லும் போது, இந்த பட்ஜெட்டிலே எந்தெந்த இடத்திலே வெட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். கிராம மக்களின் வசதிகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. லோன்ஸ் & அட்வான்ஸஸ் குறைக்கப்படுகிறது. எத்தனையோ வேலைகள், எத்தனையோ திட்டங்கள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்பொழுது இதனால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை வேறு பகுதியில் பணமாகக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொன்னால் அதை வரவேற்கலாம். சென்னை, கோயமுத்தூர் ஆகிய இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற 5 கோடி ரூபாய் மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. கோயமுத்தூர் என்னுடைய சொந்த மாவட்டமாயிருந்தாலுங் கூட, தமிழகம் பூராவும் இந்தத் திட்டத்தை, அதற்கு 15 கோடியோ, அல்லது 20 கோடியோ செலவானாலும் கூட அமுல் படுத்தி, அதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை வேறு வகையிலே ஈடு செய்திருந்தார்களானால், பாராட்டியிருக்கலாம். வடக்கேயுள்ளவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். நீங்கள் மட்டும் சும்மா இருக்கிறீர்களே என்று கூறுகிறார்கள். முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியை உலகத் தலைவர்கள், நிபுணர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நீங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது என்னென்ன செய்திகள் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. காலமும், நேரமும் வீணாகும். சட்டசபைக் குறிப்புகளைப் பார்த்தால் தெரியும், அப்பொழுது நீங்கள் சொன்னதெல்லாம். இப்பொழுது நாங்கள் இருப்பது போட்டி மனப்பான்மையோடு அல்ல. பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களை அடித்துச் சொல்ல நாங்கள் இருக்கிறோம். நீங்கள் செய்யும் தவறுகளைத் திருத்துவதற்குத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். அவ்வாறு சட்டசபையிலும், வெளியிலேயும், பொதுக் கூட்டங்களிலேயும், பேச எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதுதான் ஜனநாயக உரிமை. அதை மறந்துவிட்டு, இப்படிப் பேசவேண்டாம், அப்படிப் பேசவேண்டாம் என்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களேயானால் ஜனநாயகத்திற்கு ஆதரவு கிடைக்காத நிலை அமைந்துபோகும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான சூழ்நிலைகளில் மத்திய சர்க்காரின் ஆதரவையும், அன்பையும் பெற்றுத்தான் இந்தச் சர்க்கார் நடைபெறுகிறது. இதை மக்களிடத்திலே சொல்லும் இடங்களில் இருக்கவேண்டும். அதைவிட்டு, காங்கிரஸ்காரர்கள் 500 டன் அரிசிதான் வைத்திருந்தார்கள், 400 கோடி ரூபாய் கடனை வைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை இங்கே கேட்டால் இல்லை என்று மறுக்கிறார்கள். நாங்கள் கேள்வி கேட்டால், மெட்ராஸில்தான் இருந்தது என்று நாங்கள் சொன்னோம் என்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு சிறு கதை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவன் ரூபாய்க்கு 8 கட்டு விறகு வேண்டுமென்று சொன்னான். கடைக்காரனும் சரியென்று ஒப்புக்கொண்டான். இவன் ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டு, எட்டு கட்டு விறகு கொடு என்னுன். கடைக்காரன் எட்டு கட்டுகள் போட்ட ஒரு குச்சியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டு, எடுத்துக்கொள் என்னுன். ரூபாயைக் கொடுத்தவன் எட்டு கட்டுகள் விறகு இல்லையே என்னுன். கடைக்காரன், அதிலே எட்டு கட்டுகள் போடப்படுகிறதா பார், தனித்தனியாக எட்டு கட்டுகள் என்று சொல்லவில்லையே என்று கூறினோம். அதே போல நாங்கள் சென்னையிலேதானே இவ்வளவு என்று சொன்னோம், தமிழகம் பூராவும் என்று சொல்லவில்லையே என்று கூறுகிறார்கள். இது, அந்தக் கடைக்காரன் தனித்தனியாக எட்டுக் கட்டுகள் என்று சொல்லவில்லையே என்பதைப் போலத் தான் உள்ளது.

1967 ஜூலை 15]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

400 கோடி கடன் உள்ளது என்று சொல்லுகிறார்கள். பட்ஜெட் மெமோரண்டத்திலே இவ்வளவு முதலீடு, இவ்வளவு கடன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கும். அதிலே பயன் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்களோ அதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கும். உதாரணமாக, வீடு, சொத்து, பூமி என்று ஒப்புவித்துவிட்டுச் செல்வார்கள், பின்னால் வருபவர்கள் அதைச் செவ்வையாக, சிறப்பாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டவர்களாக இருந்தால், அதைப் பொறுத்ததான் அந்தச் சொத்துக்கள் நல்ல முறையில் பலன் தரும். வீட்டிலே இது தவறு, அது தவறு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாமல் என்னென்ன அபிவிருத்திகள் செய்யலாம் என்று பார்த்து அபிவிருத்தி செய்தால் பலன்கள் கிடைக்கும். அது போலவே இருக்கும் நிதி நிலைகளை வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையிலே ஆட்சியை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த நாள் தனிப்பட்ட முறையிலே கவனித்தாலும், எங்களுடைய கட்சி வரலாற்று முறையிலே கவனித்தாலும் நாங்கள் எல்லாம் வாழ்நாளிலே மிகவும் பொறுப்போடு கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய நாளாகும். ஒரு மாநில அரசினுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, சட்டமன்றத்திலே பெருவாரியான இடங்களைப் பெற்று அரசு அமைத்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே இந்த அரசினுடைய நிர்வாகத்திற்குத் தேவையான பெரும் பொறுப்பை, அதற்குத் தேவையான நிதி வசதியைச் சட்டமன்றத்தைக் கேட்டுப் பெறுவது என்ற ஒரு பெரிய காரியத்தின் இறுதிநாளாக இன்று அமைந்திருக்கிறது. இன்றையதினம் இந்த நாளினுடைய முக்கியத்துவத்தை எண்ணிப் பார்க்கும் நேரத்திலே எனக்கு நம்முடைய கனம் உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட, எடுத்துச்சொன்ன பல கருத்துக்களைவிட, தமிழ்நாட்டு மக்கள் நம்மிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கும் புதிய பொறுப்பை, அவர்கள் நம்மிடத்தில் தெரிவித்திருக்கும் அளவு கடந்த நம்பிக்கையை, அவர்கள் நம்மிடத்தில் எதிர்பார்க்கும் பல்வேறு வகையான வசதிகளை, பல்வேறு வகையான நன்மைகளை, பல்வேறு வகையான நலங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கக்கூடிய அறிவாற்றலையும், அதைச் செய்வதற்கு வேண்டிய பொறுப்புணர்ச்சியையும், அதற்குத் தேவையான ஒத்துழைப்பையும் மற்றவர்களிடத்திலிருந்து பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் நிரம்ப இருக்கவேண்டுமே என்ற எண்ணம்தான் என்னுடைய நெஞ்சத்தை அழுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது. இதிலே, எதிர்க்கட்சியிலேயுள்ளவர்கள் எடுத்துச்சொல்லும் குறைபாடுகள், குத்தல் பேச்சுக்கள், கிளறிவிடுவது இவைகளெல்லாம் எனக்கு இந்தப் பயத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளப் பயன்படுகிறதே தவிர எனக்கு எரிச்சல் உண்டாக்கவில்லை. ஆனால், முதலிலே நான் இந்த அவையிலிருந்து நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, நாங்கள் மேற்கொண்டுள்ள புதிய பொறுப்பை செம்மையான முறையிலே நிறைவேற்ற, பொறுப்புணர்ச்சியுடன் பணியாற்ற எங்களுக்கு எல்லாத் தரப்பு மக்களுடைய நல்லெண்ணமும், ஒத்துழைப்பும், வாழ்த்தும் நிரம்பக் கிடைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதுதான்.

ஒரு மாநிலத்தினுடைய ஆட்சிப்பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே எப்படி இந்த ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தோம் என்பது பற்றி நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இருக்கும் வியப்பைவிட எனக்கு அது விஷயத்தில் மிகுதியான வியப்பு உண்டு. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் சட்டமன்றத்திற்குள்ளே நாங்கள் வந்து சேர்ந்தோம். பத்தாவது ஆண்டிலே, இரண்டு முறைகள் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்று, மூன்றாவது முறையாக ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கைப்பற்றுகிற அளவிற்கு நாட்டு மக்களின் பேராதரவுகிடைத்திருக்கிறது. மக்கள் எங்களிடத்தில் காட்டியிருக்கும் அன்பு உணர்ச்சி, ஆதரவு உணர்ச்சி வேறு பல கட்சிகளுக்குக் கிடைக்காத வகையிலும், தன்மையிலும் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் நேரத்தில் எனக்கு பெருமித உணர்ச்சி அல்ல, அடக்க உணர்ச்சி துவக்க நாளிலிருந்து அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1967 ஜூலை 15]

காங்கிரஸ் கட்சி அரசாள்வதற்கு முன்னால் உள்ள வரலாறுகளும், அவர்களுக்குக் கிடைத்த தலைவர்களும், அவர்கள் நடத்திய போராட்டங்களும் இன்று காங்கிரஸில் உள்ள பெரும்பாலானவர்களுக்குச் சொந்தம் இல்லை; பந்தம் இல்லை, பற்று இல்லை, பாசம் இல்லை. தாங்களாகவே ஏற்படுத்திக் கொண்ட தொடர்பு மட்டும்தான் இருக்கிறது. இது எங்கள் வரலாறு, இது எங்கள் கட்சி, இவர்கள் எங்கள் தலைவர்கள் என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு, ஒரு பெருமித உணர்ச்சி பெறத்தக்க பெரிய அளவிலே அவர்களுக்கு அமைந்திருக்கிறது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பத்து வருஷங்களுக்குள் சட்ட மன்றத்திலே இடம் பெறத்தக்க அளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே இருந்த வரலாற்றின் துணையைக் கொண்டு நாங்கள் பதவிக்கு வந்தவர்கள் அல்லர். நாங்கள் பதவிக்கு வந்திருக்கிறோம்; ஒரு வரலாற்றையும் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஒரு வேகத்தை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தோழர்களே உணர்வார்களானால், இவ்வளவு அதிகமான அளவுக்கு எங்களைப் பற்றித் தாக்கிப் பேசலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு வந்திருக்க முடியாது.

சாதாரணமாக வரலாறு சொல்லுவார்கள், ஜஸ்டிஸ் முத்துசாமி ஐயர் தெரு விளக்கிலே படித்துக்கொண்டே ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஆனார் என்று. அதைப் போல, நாங்கள் ஏற்படுத்தி நடத்திக் கொண்டுவருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்தவிதமான வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் பெறாத நாளிலேயிருந்து, பொது மக்களிடத்திலே பெற்றிருந்த தொடர்பு காரணமாகவே, இந்த நிலைமைகளுக்கு நாங்கள் வந்திருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் நேரத்தில், எப்படி ஜஸ்டிஸ் முத்துசாமி ஐயர் என்ற நிலையிலேயிருந்து உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வந்த பிறகும், அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திலே அமர்ந்திருந்த நீதிபதிகளிலேயே மிகச் சிலாக்கிய மானவர்கள் என்று பெயர் எடுத்தாரோ, அப்படிப்பட்ட ஒரு நற்பெயர் எடுக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் எங்களுக்கு இயற்கையாக இருக்கிறது.

எங்களுக்கு அந்த நற்பெயர் கிடைக்க வேண்டுமானால், எல்லாக் கட்சிகளினுடைய ஒத்துழைப்பும் எங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தேவை. எல்லாக் கட்சிகளினுடைய ஒத்துழைப்பு மட்டுமல்ல; அதிகாரிகளினுடைய ஒத்துழைப்பும் எங்களுக்கு மிக மிகத் தேவை. அதிகாரிகளினுடைய ஒத்துழைப்பு, மட்டுமல்ல; மக்களுடைய பேராதரவு எங்களுக்கு நிரம்பத் தேவை. ஆனால் இவைகளை யெல்லாம் கேட்டுவிட்டால் கிடைத்துவிடுமா என்றால், கேட்டு விட்டால் மட்டும் கிடைத்து விடாது. நாங்கள் செய்ய வேண்டியவைகளை எடுத்துச் சொல்லி, இந்தக் காரியங்களை யெல்லாம் நாங்கள் செய்து கொண்டிருப்பதாலே தொடர்ந்து எங்களுக்கு உங்களுடைய ஆதரவைக் கொடுங்கள் என்று கேட்கும் உரிமை எங்களுக்கு இருக்கிறது.

ஆகவேதான், இந்த நிதி ஒதுக்கீடு பிரச்சினை வருகின்ற நேரத்தில், நான் உள்ளபடி சிறிதளவு எழுச்சியைப்பட்டவனாகவே கூட இருக்கிறேன். வாழக்கமாக நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது நான் செலுத்துகிற அந்த அளவு கவனம் கூட, இன்றையதினம் செலுத்தவில்லை. செலுத்தாததற்குக் காரணம் என்னுடைய உள்ளத்தில் மோதிக் கொண்டிருந்த ஒரு எழுச்சிதான் மிகப்பெரிய பொறுப்பை இன்றைய தினம் நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், யார் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும்படிச் செய்தார்களோ அந்த மக்களுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக, அவர்களுடைய நன்மைகளை எந்த நேரமும் நினைவில் கொள்ளுபவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னை வேறு எதையும் சிந்திக்கவிடாமல் இன்றையதினம் ஆக்கிவைத்திருக்கிறது. ஆனால், அந்த மக்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்வேன்—எங்களிடத்தில் இன்றையதினம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற பொறுப்பின் மூலமாகவும், அந்தப் பொறுப்பை யொட்டி இன்றையதினம் நான் கோருகிற நிதி ஒதுக்கீடு மூலமாகவும் நாங்கள் மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு நன்மை செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவைகளில் ஒரு துளியும் தயக்கம் காட்ட மாட்டோம். நீங்கள் கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஒடி வருகின்றவர்களாக, உங்க

1967 ஜூலை 15]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

எருடைய கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு எப்போதும் ஆவலுள்ளவர்களாக, பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் கவனம் உள்ளவர்களாக, அந்தப்பிரச்சினைகளுக்குப் பல்வேறு முகங்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்தவர்களாக, மற்றவர்கள் என்ன கருத்தை அந்தப் பிரச்சினைக்குச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்பதில் கனிவு காட்டுபவர்களாக, எல்லோருடைய கருத்தையும் கலந்தாலோசித்து, அதிலே ஏற்புடைய கருத்துக்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு, உண்மையான ஜனநாயக வாதிகளாக, உண்மையான தொண்டர்களாக, மக்கள் நலத்திலே உண்மையான அக்கறை கொண்டவர்களாக நாங்கள் நடந்து கொள்ளப் பழகிக்கொண்டிருக்கிறோம். பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். உங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பும் கிடைக்க அந்தப் பயிற்சியிலே வெற்றி பெறுவோம் என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயப்படாமை இல்லை.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ஒரு படி அரிசித் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, “இதற்கு எங்கிருந்து ஈடு செய்யப் போகிறீர்களோ என்று பிரச்சினை ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், சொன்னீர்கள், செய்கிறீர்கள், அதுவரையிலும் நான் பாராட்டுகிறேன். அது தைரியமானது” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைப் போல், நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒவ்வொரு காரியத்திலேயும் இருக்கின்ற இடையூறுகளை யெல்லாம் கணக்கிதா, அந்த இடையூறுகளுக்கு மத்தியிலேயே நாங்கள் மக்களுக்கு இதைச் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று மனதார நம்புகிறவையாக, எந்தவிதமான எதிர்ப்புக்களுக்கும் அஞ்சாமல் செய்வது என்ற உறுதியோடு நாங்கள் இங்கே இருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட உறுதியோடு நாங்கள் பணியாற்றுகின்ற நேரத்தில், எத்தனை நாளைக்கு இதற்காக விட்டு வைப்பார்கள் என்பதைப்பற்றிய கவலைகூட, எங்களைப் பொறுத்தவரையில், நிச்சயமாக இல்லை. இருக்கின்ற வரையில், நம்முடைய உள்ளத்திலே இருக்கின்ற நல்லெண்ணத்தைச் செயல் வடிவமாக்கி மக்களுக்குத் தர வேண்டும் என்பதிலே நாங்கள் உறுதியாக இருப்போம் என்பதனை மக்களுக்கும் மக்களுக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர்கள் அடங்கியிருக்கிற இந்தப் பேரவைக்கும் நான் எடுத்துச் சொல்லி, எங்களிடத்தில், நீங்கள் நம்பிக்கையோடு இந்த நிதியை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த நிதி ஒதுக்கித் தரும் நேரத்தில், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இரண்டு பிரச்சினைகளை முக்கியமானவையாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று—நீங்கள் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு இருக்க வேண்டுமே தவிர, நீங்கள் போன நாட்களில் நடைபெற்ற ஆட்சியைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; அது தேவையில்லை என்றார்கள். இன்னும் ஒன்று—நீங்கள் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள், அதை ஒரு பிரச்சினை யாக்காதீர்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதாலே அந்த இரண்டையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணமாக இருந்தாலும், ஒரு மனிதனுடைய நிழல் அவனைத் தொடர்ந்து வருவதைப் போல, ஒரு பிரச்சினை இன்னொரு பிரச்சினையோடு தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, அதை அடியோடு நீக்கிப் பார்ப்பது என்பது இயலாத காரியம்; தேவையல்லாத காரியம். இன்னும் சொல்லப் போனால், அப்படிப் பரிசீலிப்பது தான் தேவையான காரியமாகும். இன்னமும் நான் சொல்வதானால், இன்றையதினம் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் இந்த மாநில அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாங்கள்தான் என்று பொது மக்கள் கருதுவார்களானால், உண்மை நிலைமையை அந்த மக்களுக்கு எப்படிச் சொல்லாமல் இருக்கச் சொல்கிறீர்கள்? இல்லை; இல்லை; உளுந்து விலை ஏறியதற்கு இந்த அரசு காரணம், பருப்பு விலை ஏறியதற்கு இந்த அரசு காரணம், எண்ணெய் விலை ஏறியதற்கு இந்த அரசு காரணம், சர்க்கரை கிடைக்காததற்கும் இந்த அரசு காரணம் என்று இல்லாததை ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்லுகிறீர்களா? அல்லது, இவைகளைக் கெல்லாம் எந்த மத்திய சர்க்கார் காரணமோ, அல்லது எந்த மத்திய சர்க்காரினுடைய திட்டங்கள், கொள்கைகள், இவைகள் காரணமோ அவைகளை எடுத்துச் சொல்லச் சொல்லுகிறீர்களா? எதைச் செய்யவேண்டும்?

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1967 ஜூலை 15]

சல சல என்ற சப்தம் நடு இரவில் ஏற்படுமானால், விபித்தாகக் கொள்ளுகிறவன், இது தெருப் பக்கத்திலேயிருந்து வருகிறதா புழக்கடைப் பக்கத்திலேயிருந்து வருகிறதா என்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர, நாடே குறட்டை விட்டதனால் ஏற்பட்ட சப்தம்தான் என்று எண்ணிக்கொண்டு தானும் தூங்கிப் போவானானால், பிரச்சினை தீர்ந்து போகாது.

ஆகையால், விலைவாசி ஏற்றங்களெல்லாம் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றால், இது யாராலே ஏற்றப்படுகிறது, எதனால் விளைகிறது என்பதை நிச்சயமாக எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும். அதை எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது, மத்திய சர்க்காரைப்பற்றிய பிரச்சினை வரத்தான் செய்யும். மத்திய சர்க்காரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, மரியாதைக் குறைவாகச் சொன்னால், வருத்தப்படுங்கள்; திருத்துங்கள். அவர்களை நீக்க வேண்டும், கவிழ்க்க வேண்டும் என்ற முறையிலே பேசினால், அது பாராளுமன்ற முறை அல்லவே என்று உங்களுடைய யோசனையைச் சொல்லுங்கள், அல்லது அவர்கள் வேறு கட்சி, நாங்கள் வேறு கட்சி, ஆகையால் தான் இப்படிப் பேசுகிறோம் என்று உங்களுடைய மனதிற்குப்படுமானால், அதை எடுத்துக் கூறுங்கள். அதற்கு விளக்கம் தருகிறோம். நான், “மத்திய சர்க்கார்”, “மத்திய சர்க்கார்” என்று தான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேனே தவிர, “மத்திய சர்க்காரை நடத்துகிற காங்கிரஸ் கட்சி” என்று நான் சொல்லவில்லை. மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் உள்ள தொடர்புகள், அந்த மாநில சர்க்காரை எந்தக் கட்சி நடத்தினாலும், சட்டப்படி இருக்கிற தொடர்புகள், நடைமுறையிலே உள்ள தொடர்புகள், இவைகள் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அரசியல் சட்டத்தையே கூட திருத்தவேண்டும் என்றாலும், அதற்கும் தயக்கம் காட்டக்கூடாது, அதற்காக ஒரு கமிஷன் நியமித்து விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்றாலும், அதற்கும் நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் இதுவரையிலும் வலியுறுத்திக்கொண்டு வந்ததைப் போலவே இனிமேல் வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதற்கு மதிப்பிற்குரிய திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் அனுமதியளிக்கவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மத்திய சர்க்காரைப்பற்றி எதுவுமே பேச வேண்டாம் என்றால் நான்கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே உற்பத்தியாகிற சர்க்கரை முழுவதிலும் தமிழகத்தினுடைய தேவைக்குப் போக மீதம் இருப்பதைத்தான் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கு மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? சர்க்கரை கிடைக்காத நிலையில், நம்முடைய நாட்டில் தயாராகின்ற வெல்லத்தை நாம் உபயோகப்படுத்தலாம். அப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டுமானால், அந்த வெல்லத்தை வெளியிடத்திற்கு அனுப்பாமல் தடுத்தால், பாதிப்பேர் வெல்லத்தையும், பாதி பேர் சர்க்கரையும் உபயோகப்படுத்தினால், சர்க்கரையின் விலை தனாலே குறையும் என்பது சாதாரண அறிவு உள்ளவர்களுக்கேகூட நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. இந்த வெல்லத்தை வெளியிடத்திற்கு அனுப்ப வேண்டாம். இங்கேயே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் போடுகிற அதிகாரம் மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா? என்னென்ன விலை ஏறிக்கொண்டு வருவதைத் தடுக்கவேண்டுமானால், இங்கேயிருக்கும் மணிலாப் பயரை வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பாமல் இங்கேயே வைத்துக்கொண்டு, இங்கேயே என்னென்ன தயாரித்து மக்களுக்குக் கொடுத்தால், என்னென்ன விலை குறையும். இது சாதாரண அறிவு உள்ளவர்களுக்கும் தெரிகிறது. ஆனால், அந்த மணிலாப் பயரை வெளி இடங்களுக்கு அனுப்பவேண்டாம் என்று உடனடியாக உத்தரவு போடுவதற்கு இந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? இவைகளுக்கெல்லாம் எங்கே அதிகாரம் இருக்கிறதோ அங்கே கேட்பதும், அதைப்பற்றிப் பேசுவதும் தேவையுள்ளதாகிவிட்டது.

மாமியார் இடுப்பிலே பெட்டிச் சாவி இருந்தால் மருமகப் பெண் சாவி கொடு”, “சாவி கொடு” என்று கேட்காக வேண்டுமே தவிர, இந்தப் பெண் எதற்கெடுத்தாலும் என்னைச் சுற்றிச் சுற்றி வட்பயிட்டு, “சாவி எங்கே?” “சாவி எங்கே?” என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே என்று, கொஞ்சம் கருத்துத் தெரியாத மாமியார்தான் பேசுவார்

1967 ஜூலை 15] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

களை தவிர, மற்றவர்கள் பேசமாட்டார்கள்—நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்களுடைய மாமியாரைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல. அவர்கள் மாப்பிள்ளையிடத்திலேயே சாலியைக் கொடுத்துவிடுவார்கள்—நான், பொதுவாக, கதையிலே வருகிற மாமியாரைச் சொல்லுகிறேன். (சிரிப்பு.)

ஆகையால் தான் மாநில சர்க்கார்—மத்திய சர்க்கார் தொடர்பு அடிப்படையில் அவைகளைப் பற்றிப் பேசாமல் இருக்க வேண்டுமென்று யாரும் கருதக்கூடாது. அப்படி நாங்கள் மத்திய சர்க்காரைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது, மரியாதைக் குறைவாகப் பேசினால் கேளுங்கள். தெரிந்தோ, தெரியாமலோ நண்பர் வியைக்கம் அவர்கள் பேசியதை இங்கே குறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். “நீங்கள் பொது மக்களுக்கு எதையும் உடனடியாகச் செய்து விடாமல், தொடர்பு—தொடர்புதான், கொடுத்தும்—கொடுக்காததுமாக நீங்கள் ஆசை காட்டிக் கொண்டே உங்கள் பக்கத்தில் இழுத்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இப்படி அந்தக் கட்சிக்காகப் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும். ‘like showing a carrot to a donkey’ என்றார்கள். Thiru K. Vinayagam : Hungry donkey! இன்னும் ரொம்ப அழகானது. நான் வெறும் “donkey” என்றேன். அவர் “hungry donkey” என்று சொன்னார்கள். நான் மத்திய சர்க்காரிலுள்ள கட்சியைக் கண்டித்தால் கேட்கலாம். நீங்கள் இருக்கிற பொழுது பேசினீர்கள். பொது மக்கள் எங்களைக் கேட்பார்களே, அதற்காகவாவது நீங்கள் இப்படிச் சொல்வீர்களானால் உங்களுக்காக நான் வார்த்தைகளை மாற்றிக் கொண்டேன் என்று நினைக்காதீர்கள். எனக்கு அந்தப் பழக்கம் இல்லை. நான் மத்திய சர்க்காரை ஒரு விரோதி சர்க்காராகக் கருதவில்லை. அவர்களிடத்திலே எல்லாவதமான அதிகாரமும் இருக்கிற காரணத்தால்தான் அப்படி நாங்கள் பேசுகிறோம்.

மற்றும், இந்தச் சர்க்காருடைய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த நிதியிலே அறிக்கையைக் கொடுத்து உங்களுடைய பேராதரவோடு பெற்றுக் கொள்கின்ற நேரத்தில், நாங்கள் எந்த நிலையில் அரசாள் வந்தோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. கொஞ்சம் வழக்கல் நிலத்தில் நிற்கிறோம் என்பதை மனதில் கொண்டால் காலே ஊன்நிற நிறக் வேண்டும்; வெயில் அதிகமாக இருக்கும்பொழுது காலே பட்டும் பாததுமாக வைக்க வேண்டும். கொஞ்சம் பொடி மணலாக இருந்து, அதுவும் நடுப்பக்கலாக இருந்தால், “ஒட்டமும் நடையும் என்பார்களே” அது போல ஒடிக்க கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதைப் போல இந்தச் சர்க்காருடைய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது, நாங்கள் எந்த நிலைமையில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அருள் கூர்ந்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் துவக்கத்தில்—இரண்டு வருடத்திற்கு பின்—நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். அந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு எங்கிருந்து பணம் கிடைக்கும்? பல துறாவுக்கான வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி எவ்வளவு பணம் கடனாக பெறப் போகிறார்கள் என்பதாவது தெரியுமா என்றால் இல்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டு வருஷத்தை முழுக்க, முழுக்க ஒட்டிவிட்ட நிலையில் நாங்கள் அரசு நடத்த வந்திருக்கிறோம். திரு. ராஜாஜி அவர்கள் கூட நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இரண்டு வருஷத்திற்கு ஓய்வு கொடுங்கள். அதாவது “ஹாலி டே” கொடுங்கள் என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கூறியதற்கு மத்திய ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் ஆத்திரத்தோடு பதில் கொடுத்தார்கள். “இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். நடு ஆற்றிலே போய், இதுவரையில் போனது போதும், இனி ஆற்றைக் கடக்க வேண்டாம் என்று அங்கேயே உட்கார்ந்து விட்டால் அந்த மனிதனின் கதி என்ன ஆவது? திட்டத்தை ஆரம்பித்து விட்டு, நடுவில் ஓய்வு கொடுத்தால் அது எப்படி முழுமை அடையும்? இவ்வாறு பெரியவர்?” என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆத்திரத்தோடு பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று என்ன நடந்திருக்கிறது? நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டிலே இன்று இருக்கிறோம்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1967 ஜூலை 15]

எது எப்படியிருக்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாது—அதில் என்ன கிடைக்கும் என்று அறிவிக்கப்படவில்லை—எங்கிருந்து பணம் கிடைக்கும் என்பது இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை—எந்தெந்த நாடு கடன் கொடுக்கும்? அதுவும் தெரியவில்லை.

அடுத்தமாதம் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் சுற்றுப் பயணம் போக இருக்கிறார்கள். திக்கிலியம் என்று பெருமை தரக்கூடிய வார்த்தையாக வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம். நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு உறுப்பினரிடத்திலும் நீலநிற அட்டை போட்ட புத்தகம் ஒன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் இன்னின்ன இனத்திற்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். இது கடன்காரனிடம் பணம் கொடுத்தவன் போனபோது, அவன் ஒற்றைக் கதவைத் திறந்து வைத்துக்கொண்டு அவனுக்கு வர வேண்டிய பாக்கிகளை யெல்லாம் கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும். சோமசுந்தரம் ஆயிரம் கொடுத்தால் சொக்கலிங்கத்திற்கு 300 கொடுத்துவிடலாம்—கந்தன் 500 கொடுத்தால் கருணாகரனுக்கு 20-ஐக் கொடுத்துவிடலாம்—என்று இப்படியாகக் கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும். அதுபோல நாம் புத்தகத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, இங்கிலாந்திலிருந்து ஆயிரம் கோடி வந்தால் இதைச் செய்து விடலாம்—அமெரிக்காவிலிருந்து 200 கோடி வந்தால் இதைச் செய்து விடலாம் என்று கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். (சிரிப்பு.) “இது இது செய்ய இருக்கிறோம் என்று என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல் கிறேன். (மீண்டும் சிரிப்பு.) மற்றவர்கள் கேலி செய்வார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் முடிந்த, நான்காவது திட்டம் இன்னதென்று உருத் தெரியாத நேரத்தில் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தோம். நாங்கள் வந்தபொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இந்தியா நான்காவது குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தது போல் உள்ளது.

நான்காவது குழந்தை பிறந்து வளர்ந்தவுடன், “நான் தாது வருஷத் தில் பிறந்தேன். எனக்கு முன்னே மூன்று பிள்ளைகள் இருந்தனர். ஒரு வன் அந்தப் பக்கம் போனவன் மீண்டும் வரவேயில்லை; இன்னொருவன் குளத்தில் விழுந்து இறந்து விட்டான்; மூன்றாமவன் அங்கே ஊர் சற்றிக் கொண்டிருக்கிறான். நான் நான்காவது மகன்” என்று சொல்லும் அளவிலே, நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில், “எப்படிப்பட்ட சொத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் போகிறோம்?”, என்று சொன்னார்கள். அதையேதான் மத்திய அமைச்சர் திரு. வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்கள். ‘you have inherited a very good property’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். உள்ளபடியே இந்தச் சொத்துக்களை ஒருவர் கையிலே கொடுக்கிறபோது வாங்கிக் கொள்பவருக்கு முதலில் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் பிறகு அதன் பேரில் இருக்கும் கடன் பொறுப்புக்களைக் கணக்குப் பார்க்கிற போதுதான் என் எடுத்துக்கொண்டோம் என்று நினைக்கத் தோன்றும். சொத்து விவகாரத்தில், பொருள், பொறுப்பு என்ன என்பதை ஒய்வு இருக்கிறபோது நண்பர் காசிராமன் அவர்களிடத்தில் பேசிப் பாருங்கள். “இவை ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பதுதான் நிம்மதி” என்று கூறுவார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்த நேரத்தில், எதிர்பார்த்த பலன் கிடைத்திருந்தால் மகிழ்ச்சியடையலாம். “பலன்” கிடைத்தது என்று சொல்லலாமே! தவிர, “எதிர்பார்த்த பலன்” கிடைத்தது என்று எவ்வளவு தீவிரமான காங்கிரஸ்ஸ்காரரும் சொல்லமாட்டார். திடீர் என்று சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமானால் சொல்வார்கள்.

நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தினுடைய மதிப்பீடு புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு பட்டியலாகப் பார்க்கலாம். உணவு உற்பத்தித்துறையில் எதிர்பார்த்தது எவ்வளவு? பெற்றது எவ்வளவு? இம்மாதிரி ஒவ்வொரு துறையிலும் செலவழித்த பணம் அதிகம். கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்த பலனை விட கிடைத்திருப்பது குறைவு. ஆகவே முழுமையாக எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை.

1967 ஜூலை 15] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சாதாரணமாக, “உங்களுக்கு என்ன சங்கடம்” என்று கேட்பீர்களானால் இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நடத்துவதற்கு நீங்கள் போட வேண்டிய அளவுக்கு வரிகளைப் போட்டுவிட்டீர்கள்! வாங்க வேண்டிய அளவுக்கு நீங்கள் கடன்களை யெல்லாம் வாங்கியிருக்கிறீர்கள்! வரிகளையும், கடனையும் ஏராளமாக ஏற்றி, திட்டங்களை நடத்தி, பலனும் கிடைக்காமல்—பலன் கிடைக்காத நிலையில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர், எங்கள் கையில் ஆட்சியைக் கொடுத்து “இந்தா விபீஷண! லங்காபுரி ராஜ்யம்” என்று கூறி, “உங்களால் முடிந்தால் இந்த ஐந்து வருஷம் பார்” என்கிறீர்கள். உள்ளபடி நீங்கள் அதிருஷ்டக்காரர்கள். சில வேளைகளில் பதவி போய்விட்டதே என்ற சங்கடம் இருக்கிறது. ஆனால், உள்ளத்திற்குள், “சரியான சமயத்தில் ஒரு ஆள் வந்து சேர்ந்தான்” என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருப்பீர்கள்.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் இது தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஒன்றும் நிம்மதியான நிலையில் தரப்படவில்லை. (திரு. கே. விநாயகம் : நீங்கள் ஐந்து வருடமும் தொடர்ந்து இருந்தாக வேண்டும்.) நண்பர் விநாயகம் ஐந்து வருடமும் இருந்தாக வேண்டும் என்கிறார். எனக்கு ஐந்து வருடம் வேண்டாம். மூன்று வருடத்திலேயே இன்றைக்குள்ள குறைபாடுகளைத் திருத்திக் காட்டுகிறேன். (பலத்த வரவேற்பு.)

நீங்கள் எங்களிடத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்த நேரத்தில் ஏழு கோடி துண்டு விழுகிற பட்டுஜட். ரிசர்வ் பாங்கினிடத்தில் மூன்று கோடி ஒவர் டிராப்ட். மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுத்தாக வேண்டிய வட்டி 14 கோடி. அசல் 24 கோடி. போன் வருடத்தில் கொடுக்க வேண்டிய தொகையில் கொடுக்காது பாக்கி வைத்திருப்பது ஐந்து கோடி. இந்த வருடம் கொடுத்தாக வேண்டிய தொகை ஐந்து கோடி. படி அரிசித் திட்டத்தினால் நாங்களாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட துண்டு ஐந்து கோடி. நீங்கள் ஏற்கெனவே வாங்கி வைத்திருக்கிற கடன்—கனிவெய்தி இவ்வாண்டு திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலையில் இருப்பது 13 கோடி. சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்காக நாம் செலவழித்தாக வேண்டிய நிலையில் இருப்பது 20 கோடி.

“நாங்கள் நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோமே, அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது” என்பதாக வாறத்திற்காகவாவது சொல்ல உங்களுக்கு இந்த நேரத்தில் ஆசை தோன்றும். நல்ல திட்டங்கள். நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள். அதைப்பற்றி உள்ளூர் உங்கள் கருத்து என்ன? (சிரிப்பு.) இப்படி உள்ளூர் ஒவ்வொரு காங்கிரஸ்காரரும் சிரிக்கிறார். நான் இந்த அவையில் உறுப்பினராக இருந்தபோதே நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்பது மிச்சத்திற்கு வரம்பு கட்டுகிற சட்டம்தான் என்று குறிப்பிட்டேன். மத்திய நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. டி.டி.கே. அவர்களும் கூடச் சொன்னார்கள். ‘The landed aristocrats have defeated our objective’ எங்களது உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை பெரிய நிலச் சவான்தார்கள் தோற்கடித்து விட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். உச்ச வரம்புச் சட்டம் என்பது பார்ப்பதற்கு முலாம் பூசப்பட்ட ஓட்டை நிரம்பிய சட்டம்.

“என் சமுதாய நலத் திட்டம் இல்லையா? உலகமே அதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறதே” என்று சொல்லத் துடிப்பீர்கள். அது எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பற்றித் தமிழ் நாட்டில் உள்ள “தினமணி”ப் பத்திரிகையில் பல நாட்கள் தொடர்ந்து கட்டுரை எழுதப்பட்டு வந்ததை நீங்கள் எல்லோரும் படிக்க வேண்டும். அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒருவரை எழுதியிருந்ததைப் படித்தேன். சமுதாய நலத் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் பெரும் பணத்தைச் செலவு செய்து கொண்டு, புதிய இலாக்காக்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டு, அதிகாரிகளின் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தி போதுமான பலனையும் அடையவில்லை என்பதைப் பெரிய பெரிய ஆய்வாளர்கள் எல்லாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உருப்படாத சமுதாய நலத் திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 ஜூலை 15]

“கூட்டுறவுத் துறையை எந்த அளவுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறோம் தெரியுமா? நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை உங்களிடத்தில் விட்டபோது ஆறுயிரம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன, தெரியுமா?” என்று கேட்பீர்கள். மாட்டின் மேல் ஆயிரக்கணக்கான உண்ணிகள் இருக்கின்றனவே என்றால் மாட்டின் ஒவ்வொரு சொட்டு ரத்தத்தையும் அவை உறிஞ்சப் படுவதற்குப் பயன்படுகின்றனவே தவிர அவற்றினால் மாட்டுக்கு என்ன பயன்? அதைப் போல இன்றைக்கு சுயநலக்காரர்கள், அரசியல் சூதாட்டம் நடத்துகிறவர்கள், ஊரிலுள்ள பெரிய புள்ளிகளை இழுத்த இழுப்புக்கு வருவதற்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பயன்படுகின்றனவே தவிர நாட்டுக்கு என்ன பலன் தருகின்றன? அப்பேர்ப்பட்ட கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை என்னிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

இப்போதுகூட இங்கு பலரும் சொன்னார்கள். நண்பர் ஆதிமூலம் கூடச் சொன்னார். பண்டங்களின் விலைகள் எல்லாம் நிரம்ப ஏறியிருந்தபோதுதான் நீங்கள் எங்களிடத்தில் ஆட்சியைக் கொடுத்தீர்களே தவிர, விலை குறைந்திருக்கிற நேரத்தில் அல்ல. அதுவும் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், விலைக் குறைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த அதிகாரத்தை வேறு இடத்தில் கொடுத்துவிட்டு என்னிடத்தில் ஆட்சியைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகமான அளவுக்குப் பஞ்சப்படிதர வேண்டிய நிலைமையில் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

லட்சக்கணக்கான மக்கள்—நம்முடைய ரத்தத்தோடு ரத்தம் கலந்தவர்கள், சதையோடு சதை கலந்தவர்கள் பர்மாவில் இருந்தும், இலங்கையில் இருந்தும் இன்றைக்குத் தாயகம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில வருடங்களில் பத்து லட்சம் பேர்களுக்கு மேல் இங்கே வந்தாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை வா என்று சொல்லக் கூடிய தைரியம் இங்குள்ளவர்களுக்கு இல்லை. போ என்று சொன்னால் அவர்களை வரவேற்றுக்கொள்ள நாடு இல்லை. ஆக அந்தப் பத்து லட்சம் பேர்களுக்கும் தங்க இடமும், வாழ்க்கை வசதியும் நாம் தேடிக் கொடுத்தாக வேண்டும்.

இந்தச் சூழ்நிலைக்கு மத்தியில் நீங்கள் என்னிடத்தில் எவ்வளவு எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. இரண்டு மணிக்குள் நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம். பின்னால் யோசித்துப் பாருங்கள். இந்த நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் எங்களால் என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

அமைச்சர்கள் தங்களுடைய ஆர்ப்பாட்டங்களையும், சொகுசான வாழ்க்கையையும் குறைத்துக்கொண்டு எளிய வாழ்க்கைக்கு உட்பட வேண்டும் என்பதாக முதலாவதாக ஏற்படுத்திக் கொண்டோம்.

இரண்டாவதாக, கூடுமான வரையில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தமிழிலேயே ஆட்சியை நடத்த—வெளிப்படையாகச் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம்.

வெளியில் இருக்கிற மாவட்டங்களுக்கு அமைச்சர்கள் செல்லும்போது அதிகாரிகள் அவர்களைப் புடைசூழ வருகிற நிலையை நிறுத்தி, அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமே தவிர, கூட நிற்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

500 டன் அரிசி பற்றி நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 500 டன் அரிசி தான் வைத்திருந்தோம் என்று சொல்கிறார்களே, நாங்கள் என்பதாயிரம் டன் அரிசி அல்லவா வைத்திருந்தோம், அதைக் கேளுங்கள் என்பதாக முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கேட்கச் சொன்னாரோ, என்னவோ.

திரு. பி. ஐ. கருத்திருமன் : நான் கேள்வி போட்டேன். நீங்கள் அளித்த பதிலை வைத்துக் கொண்டுதான் சொல்கிறேன்.

1967 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சொன்னார் என்று சொல்வதில்லை. சொன்னாரோ என்னவோ என்று ஐயுறுவதற்குக் காரணம் அவர் அதைப் பற்றிப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு முன்னால் யாரும் பேசவில்லை. நீங்கள் வேண்டுமானாலும் தேதியை எடுத்துப் பாருங்கள். “ஓஹோ, அப்படியா விஷயம், போடு கேள்விக்கு மைல் கேள்வியை” என்பதாக அதற்குப்பிறும் தான் கேட்க ஆரம்பித்தீர்கள். நான் அன்றைக்கு என்ன சொன்னேன்? நான் பேசின செய்தி வந்துள்ள பத்திரிகையை இப்போது வேண்டுமானாலும் எடுத்துப் பாருங்கள். “சென்னை நகரத்திற்கு ஒரு நாள் தேவை எவ்வளவோ அவ்வளவுதான்—500 டன் அரிசியைத் தான் சென்னையில் விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்” திருமணங்களில் தூவப் படுகிற அரிசியைப் பொறுக்கினாலே 500 டன் கிடைக்கும் என்று சொன்னேன். தமிழ் நாடு பூராவிலும் என்று சொல்லவில்லை. நான் சொன்னது சென்னையில் ஒரு நாள் தேவைதான் இருந்தது என்பது. அதையும் நீக்கிவிடலாம். நீங்கள் நாங்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு மூன்று மாதங்கள் முதற்கொண்டு சரியான முறையில், சுறுசுறுப்பான முறையில் கொள்முதல் செய்யத் தவறிவிட்டீர்கள். அதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டாகத்தான் வேண்டும். நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தவுடனே கொள்முதல் திட்டத்தில் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்திய காரணத்தினால்தான் இப்போது அடுத்த அறுவடை மகசூல் வருகிற வரையில்—அக்டோபர் மாதம் வரையில் எந்த இடத்திலும் அரிசி இல்லை என்று சொல்லத் தக்க நிலை இல்லாத அளவுக்குப் ப்ரொக்யூர்மெண்டில் வெற்றிபெற்றிருக்கிறோம்.

“இதில் வெற்றி என்ன? அதிகாரிகள் போனால் கொடுக்கிறார்கள்”, என்று கூடச் சொல்லீர்கள். கிடைக்காமல் இருந்திருந்தால் என்ன சொல்வீர்கள்? அதைப் பார்த்துத்தான் இதைச் சொல்ல வேண்டும். ப்ரொக்யூர்மெண்டு நடந்துவிட்டதால் இதில் என்ன பிரயோசனம் என்கிறீர்கள். ஐந்து லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்கிறோம் என்று வாக்களித்துவிட்டு ஒரு லட்சம் டன்னுக்குமேல் எங்களால் கொள்முதல் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது என்றால்—ஆஹா, அப்போது உங்களுக்கு எவ்வளவு சுவையாக இருக்கும்! (சிரிப்பு.) “இந்தச் சர்க்கார் இன்றைய தினம் எங்கே கொள்முதல் செய்தது?” என்பார் விநாயகம். “ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை” என்பார் மதியழகன். “அப்போதே எனக்குத் தெரியுமே” என்பார் கருத்திருமன். (பலத்த சிரிப்பு.) “எனக்கு ஐந்தாறு வருடங்களுக்கு முன்பேயே தெரியும்” என்று ஆரம்பிப்பார் ராமமூர்த்தி. சுமமா விட்டுவிடுவீர்களா? (சிரிப்பு.) ஆக இந்த அரசு இன்றைய தினம் ஐந்து லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறது என்றால் அதைச் சாதாரண வெற்றியாக நாங்கள் கருதவில்லை. நாங்கள் சாமானியமானவர்கள். இது எங்களுக்குப் பெரிய வெற்றியாகத்தான் இருக்கிறது. உங்களுக்கு வேண்டுமானால் இன்றைய தினம் நாட்டில் உள்ள பிரிஸாக்கள், டாட்டாக்கள் ஆகியவர்களுடைய பணப் பெட்டியில் இருப்பதை யெல்லாம் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் இருப்பதாக கணக்குத் தெரிந்தவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே அரிசிக் கொள்முதல் செய்வதில் நீங்கள் ஆச்சரியப்பட மாட்டீர்கள். ஆனால் எனக்கு ஆச்சரியம்தான்.

இரண்டாவதாக பர்மிட் கொடுக்கிற முறை. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு எந்த ரேஷன் கடைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் 2 மைல் நீளத்திற்குக் க்யூ இருந்ததை எல்லோரும் அறிவார்கள். அந்த வகையில் மக்களுக்கு ஏற்படுகிற துன்பத்தை நீக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சென்னையை இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து ஒழுங்குபடுத்திய முறையில், போனவுடன் அரிசி கிடைக்கிற முறையில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அடிக்கடி நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இங்குள்ள கடைகளுக்கும் சரி, கோவையில் உள்ள கடைகளுக்கும் சரி, சென்ற கொடுக்கப்படுகிற அரிசி தரமானதாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து, தரமுள்ள அரிசியே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். அவருடைய கண்காணிப்பு எச்சரிக்கைக்கும் மீறி மட்டமான அரிசி ஒரொரு சமயத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. பாக்டர் ஹாண்ட்ட் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். எங்கள் வீட்டிலும் கூட எடுத்துக் காட்டினார்கள். நாங்கள் முயற்சி எடுக்கவில்லை என்பது

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1967 ஜூலை 15]

அல்ல. In spite of our best efforts—எங்களுடைய முயற்சிக்கும் மீறி இந்தக் குறைபாடு இருக்கிறது. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றி வெகு சுறுசுறுப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பிற
பகல்
1-30

நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்தவுடனே பஸ் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று தோன்றி குறைத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய காரியமா என்று அவர்கள் சொல்லலாம். நான் முதலிலேயே சொன்னேன். நாங்கள் சின்னவர்கள், சாமானியர்கள் என்று எங்களுக்குத் தோன்றுவதால் சாமானியமானவர்களுக்குத்தான் அதற்கேற்றாற்போல் நாங்கள் செய்ய முடியும் என்று சொன்னேன். நாங்கள் மாளிகை வாசிகளாக இருந்து இங்கே வந்திருந்தால் வந்தவுடனே ஜெட் விமானங்களை எத்தனை ஓட்டலாம், ரயில் வாகனங்களிலே ஏர் கண்டிஷன் எத்தனை வண்டிகளில் வைக்கலாம் என்பதிலேதான் எங்கள் எண்ணம் போயிருக்கும். ஆனால் நாங்கள் சாதாரணமாக இருப்பதாலே, எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் ஆக இருப்பதாலே பஸ் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று குறைத்திருக்கிறோம். நிலைதான் நினைப்புக்குக் காரணம். சில பேர்களுக்கு நினைப்பு உயர்ந்தால் நிலை மாறிவிடும். ஆனால் நாங்கள் மாறாமல் எந்த நிலையில் இருந்தோமோ அந்த நிலையில் இருப்பதில் கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களுக்குத் தெரியும். மிதிவையை ஜனகன் ஆண்டு கொண்டிருந்த நேரத்திலே அவன் தன்னை எல்லோரும் ராஜாதி ராஜன், ராஜ மார்த்தாண்டன் என்று அழைப்பதை விரும்பவில்லை; ராஜரீஷி என்று அழைக்கப்படுவதைத்தான் பெருமையாகக் கொண்டான். அவன் வேதாந்தி என்று அழைக்கப்படுவதில்ல்தான், வேந்தன் என்று அழைக்கப்படுவதைவிட அதிகமான பெருமை கொண்டான். நாங்கள் அமைச்சர்கள் என்ற உணர்வை விட அலைந்து திரிந்தவர்கள் என்ற உணர்வைத்தான் கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டிலே 100-க்கு 80 பேர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு கவனிச் சொறு கிடைக்காமல் இருக்கிறதே, அவர்களுக்கு என்ன செய்யலாம் என்பதிலேதான் எங்கள் நினைப்பு சென்று கொண்டிருக்கிறது. திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கதை சொன்னதாலே எனக்கும் ஒரு கதை சொல்ல வேண்டுமென்று நினைப்பு வருகிறது. எனக்குக் கதை சொல்லக்கூடிய அந்த வயதுதான், ஆனால் அவர்களுக்கு அந்த வயது இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

கோபுர வாசலில் பிச்சையெடுத்துக் கொண்டிருந்த ஒருவன், மோட்டார் வண்டியில் வந்த ஒருவன் மோட்டார் வண்டியிலிருந்து இறங்கி கோவிலுக்கு வந்துவிட்டுப் போவதைப் பார்த்து விட்டு 'ஆண்டவனே, என்னை இந்த நிலையில் படைத்துவிட்டு அவனை அந்த நிலையில் படைத்து அதை நான் பார்க்கக் கூடிய நிலையில் என்னை வைத்திருக்கிறாயே இது உனக்கு அடுக்குமா' என்று சொன்னோம். திடீரென்று அவன் பணக்காரனாகிவிட்ட பிறகு அவன் மோட்டார் வண்டியில் கோவிலுக்கு வரும்பொழுது அங்கே உட்கார்ந்து பிச்சை யெடுத்துக் கொண்டிருந்த பஞ்சைகளைப் பார்த்த நேரத்தில் 'என்னைப் பணக்காரனாக ஆக்கி இந்த நிலையில் வைத்து விட்டு பஞ்சைகளைப் பார்க்கும்படியும் செய்து விட்டாயே' என்றோம், இது மாதிரி கதை எழுதியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் புதிய நிலைக்கு வந்தோமே தவிர நாங்கள் இருந்த நிலையை மாற்றிக் கொள்ளவே இல்லை. அந்த நினைப்பு மாறும் என்று ஒரு துளி எனக்குத் தோன்றினாலும் அடுத்த கணம் இந்தப் பதவியில் இருப்பதாக நாங்கள் உத்தேசிக்கவில்லை. அந்த நிலையை உணர்ந்திருப்பதால்தான் நாங்கள் பஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்தோம்.

பஞ்சை நிலங்களுக்கு வரியை குறைத்திருக்கிறோம். 'பஞ்சை நிலங்களுக்கு மாத்திரம் குறைத்தார்கள், நஞ்சைக்குக் குறைக்கவில்லையே' என்றார்கள். பக்கத்தில் இருக்கிற ஆந்திர மாநிலத்தில் பிரமானந்த ரெட்டியார்-காங்கிரஸ்காரர்-இருக்கிறார். சென்னையிலே காங்கிரஸ் ஆட்சியில்லை என்றால் இங்கே இல்லாவிட்டால் என்ன, ஆந்திரத்திலே நாங்கள்தானே என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்திலே பஞ்சைக்குத்தான் வரியை நீக்கியிருக்கிறார்கள்.

1967 ஜூலை 15]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கிறார்கள், நஞ்சைக்கு அல்ல. இன்னும் பல மாநிலங்களிலே கூட நிலவரியை நீக்கலாம் என்று திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் உடனடியாக எடுத்து விடவில்லை. புஞ்சைக்குச் செய்தார்கள். நஞ்சைக்குச் செய்யவில்லையே என்பதை நியாயமற்றதாகக் கருத வேண்டாம். ஒரு கல்யாண் வீட்டில் சாப்பிட்டுவிட்டு கையைக் குழவி துடைத்துக் கொள்ளுகின்ற நேரத்தில் சாப்பாடு எப்பாடு என்றால், இதா என்ன, மோர் குழம்பில் பூசணிக்காய்தான் போட்டான், அந்தக் கல்யாணத்திலே அன்றைக்கு..... என்று பேசத் தோன்றும். ஆகவே 20 வருஷங்களாக ராஜபோஜனம் சாப்பிட்டவர்கள் நீங்கள், உங்களுக்கு நான் போடுவது ருசிக்காது. ஒன்றுமே இல்லாதவர்களுக்கு ஒரு கவனச் சோறு கொடுக்கலாம் என்ற முறையிலேதான் புஞ்சை நிலத்திற்கு வரி நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செய்வது சரி, எங்கே இருந்து எடுக்க வேண்டுமோ அங்கே இருந்தல்லவா எடுக்க வேண்டும் என்று திரு. கருத்திருமன் சொல்வார்கள். அதுதான் அக்கிரகஸரல் இன்கம்பாக்ஸ்விலிருந்து எடுக்கிறோம். பிறகு அவர் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமான நிலையை உண்டாக்கிவிட்டால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். நான் எல்லோருடைய கருத்தையும் ஒட்டிப் போக வேண்டுமென்று முறையிலே எல்லோரும் கம்ப வுண்டியப் முறையை அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள், நான் இணங்கினேன். பல பிரச்சனைகள் விவாதிப்பதற்கு இதிலே இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள், நான் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடலாம் என்று சொன்னேன். நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களுடைய கட்சி ஆட்சியிலிருந்து பொழுது எதிர்த்துக்கிடையினர் இவை போன்று எடுத்துச் சொன்னபொழுது, ஒரு இணக்கம் காட்டியிருப்பார்களா? உங்களோடு சேர்ந்து பழகியும் எனக்கு அந்த சபாவம் இல்லாமல் இருந்ததே அந்த அளவில் எனக்கு ரொம்பச் சந்தோஷம்.

ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு சம்பளச் சலுகைகள் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்குக்கூட அவர்கள் சொல்லலாம். நாங்கள் வந்தால் என்ன என்ன செய்வோம் தெரியுமா என்று சொல்லலாம்? வேடிக்கையாக வாலிபர்கள் பேசிக்கொள்வார்கள். நான் ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்னால் பிறந்திருந்தால் ஹைதராபாத் நிஜாமாகியிருப்பேன் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் வரவில்லையே, என்ன செய்யலாம். நீங்கள் வந்திருந்தால் நிச்சயமாக செய்து இருக்க மாட்டீர்கள் என்பதை நான் ஆதாரங்கொண்டு சொல்ல முடியும். இந்தச் சர்க்காருக்குத் திட்டக் கமிஷன் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், நில வரியை அடியோடு நீக்கக் கூடாது என்று வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. நிலவரி நீக்கத்தைப்பற்றி பெறப்பட்ட கேள்வியார் அறிக்கையில் நிலவரியை நீக்கிவிட்டு தண்ணீர் வரியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி வருமானத்தில் ஒரு ரூபாய் நிலவரியை நீக்கிவிட்டு, ஒன்பது ரூபாய் தண்ணீர் வரியை வசூலிக்கின்ற நிலைதான் ஏற்படும். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் சுதந்திரா போன்ற எல்லாக் கட்சிக்காரர்களிடமும் சொல்லி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அதன் மூலம் எவ்வளவு பணம் வரும் என்பதை நான் ஒரு வருஷம் வேண்டுமானால் நடத்திக் காட்டுகிறேன். தஞ்சைக்கு ஒரு வரி, பவானிக்கு ஒரு வரி, மணிமுத்தாறுக்கு ஒரு வரி என்றெல்லாம் அறிக்கையிலே பலவிதமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் புஞ்சைக்கு வரி நீக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் புகுமுக வசூப்புக் கல்வியிலே சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரேயடியாக இலவசக் கல்வி என்று கொடுக்க வில்லை. காரணம், பணம் இல்லாததுமட்டுமல்ல. அதற்குப் பின்னாலே ஒரு சமூக நீதி அடங்கியிருக்கிறது. சர்க்கார் செய்கிற சலுகைகள் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை; வசதி படைத்தவர்கள் செலுத்த வேண்டும். வசதியில்லாதவர்களுக்கு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பெயர் தான் சமூக நீதியே தவிர எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி, 1,000, 2,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் அது தான், 5,000, 10,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, டாக்டர்கள் பிள்ளைகளுக்கு, நண்பர் கருத்திருமன் வீட்டுப்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1967 ஜூலை 15]

பிள்ளைகளுக்கு இலவசக் கல்வி என்று கொடுத்தால், அவர்கள் வைத்திருக்கிற பணத்தினுடைய அருமையை எனக்கு மதிக்கத் தெரியவில்லை என்று பொருள். அதனால் அப்படிச் செய்திருக்கிறோம். 1,500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்குச் சம்பளச் சலுகை புகுமுக வகுப்பிலே கொடுத்திருக்கிறோம். என். ஜி. ஒக்களுடைய பிள்ளைகளுக்கெல்லாம், அவர்கள் என்ன சம்பளம் சம்பாதித்தாலும் சரி, அவர்களுக்குப் புகுமுக வகுப்பிலே சலுகைகள் இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் தெரிவித்திருக்கிறோம். இந்த விதத்திலே கூடுமான வரையில் நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் ஒழிய ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவது மூலம் காரியம் நடைபெறுது என்பதை அறிந்து இருக்கிறோம். நான் விலையைக் குறைத்து விற்கிறேனே தவிர, விலை குறையவில்லை. இந்த இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நான் உணர்கிறேன். அதனால்தான் அதற்கு சப்லிடி. உற்பத்தியாளர்களும் கஷ்டப்படாமல், வாங்கி உண்பவர்களும் கஷ்டப்படாமல் இடையே சர்க்கார் பளுவை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதனாலே விலை இறங்கிவிட்டது என்று என்னை ஏமாற்றிக் கொள்ளவில்லை. மற்றவர்களுக்கும் சொல்லவில்லை. உணவு உற்பத்தி பெருகினால்தான் உணவு நெருக்கடி தீருமென்று எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது, 3, 4 மாதங்களில் நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரிய முயற்சியின் காரணமாக உங்களுக்கு நான் தெரியத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் தெரிவித்துக்கொள்ள முடியும்—அக் டோபர் மாதத்தில் இந்த நாட்டில் உணவு நெருக்கடி இல்லையென்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு நல்ல விதத்தில் விநாசஸ் கிடைக்கும். அதற்குத் தேவையான முறையில் விவசாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பூர்த்தியாகி இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேட்டூர் நல்ல அளவுக்கு நிரம்பி இருக்கிறது; குந்தா பகுதியில் நல்ல அளவுக்கு மழை பெய்து மின்சாரத் திட்டமும் தங்கு தடை இல்லாமல் நடக்கத் தக்க அளவுக்கும், நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கத் தக்க அளவுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள பவானிசாகரத்திலும் நிரம்ப வெள்ளம் வந்து நிரம்பி தண்ணீர் இருக்கிறது. எந்தப் பக்கத்திலும் பச்சைப் பச்சை என்ற காட்சி தெரியத்தக்க விதத்தில் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் முன்னாலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு போகமாக இருந்த இடத்தில் இரண்டு போகமாகவும், இரண்டு போகமாக இருந்த இடத்தில் மூன்று போகமாகவும், சாதாரண நெல் இருந்த இடத்தில் ஹை ஃப்டிங் வெரைடி இவைகளையெல்லாம் போட்டு நல்ல விதத்தில் விவசாய வளர்ச்சிக்காக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சிறப்பான முறையில் பணி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

நேற்றையதினம் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பகுதிக்குப் போயிருந்தேன். அங்கு வந்திருந்தவர்களிலே ஆங்கிலம் படித்த மிராசதார் சொன்னார்—(We have never been as happy as we are today) “இப்போது இருப்போ போன்ற மகிழ்ச்சியோடு எப்போதும் இருந்ததில்லை” என்று சொன்னார். “என்ன ஐயா?” என்று கேட்டேன். “போதுமான அளவு தண்ணீர் கிடைத்துவிட்டது; பொறுக்கு விதைகள் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. உரத்தைப் பொருத்தவரை—பெர்டிலைசர்லைப் பொருத்தவரை தங்கு தடை இல்லாமல் கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதம் கிடைத்துவிட்டது” என்று சொன்னார். இன்னும் ஒன்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றேன். “பூச்சி மருந்துக்காக சப்ளிடி கொடுத்து வருகிறோம். அதிலே 25 சதவீதம் நெல் விவசாயத்திற்கும், 50 சதவீதம் காஷ் கிராப்புகளுக்கும் கொடுத்து வந்தோம். அதை மாற்றி நெல் விவசாயப் பயிர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற பூச்சி மருந்துகளுக்கான சப்ளிடியை 35 சதவீதமாக இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்” என்று அவருக்குச் சொன்னேன். “அப்படியானால் ரொம்ப சந்தோஷம்” என்று சொல்லிவிட்டுக் கடைசியில் அவர் “கருத்திருமன் பேச்சை” எடுத்தார். “வினாச்சல் பற்றிப் பயமில்லை; வாங்கிக் கொள்வீர்களா?” என்று

1967 ஜூலை 15]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கேட்டார். இப்போதும் நான் போய் வாங்கும்போது ஒரு விலை ; அவர்கள் விற்கிறபோது ஒரு விலை. அவர்களுக்கே இது தெரியும். பயிர் வருவதற்கு முன்னாலேயே கேட்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிறது ; வளமாக இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதனுடைய இணைப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயத்தினுடைய விளைவை உற்பத்தி செய்து வைத்துக் கொண்டு போதுமான வருவாய் கிடைக்கவில்லை என்னும்படியான நிலைமையில் அவர்களை விட்டு வைக்கமாட்டேன் என்பதை மட்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தகுந்த உதவிகள், தகுந்த நேரத்தில் நிச்சயமாக இந்த அரசு செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “உண்டி கொடுத்தார் உயிர் கொடுத்தார்”. நாட்டினுடைய உயிர், வாழ்வு உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களிடந்தான் இருக்கிறது. அவர்களை மனம் நோகச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் கருகாவுகூட எனக்குக் கிடையாது.

இவைகள் எல்லாம் எங்காளே கூடுமான அளவுக்குச் செய்யலாம் என்று நினைத்துச் செய்த காரியம். இன்னும் இது போன்ற பல காரியங்களைச் செய்கிறபோது “தொழில் விஷயத்தில் மட்டும் நீங்கள் சரியாக இல்லை” என்பது சிலபேருக்குள்ள மனக்குறை. தொழில் விஷயத்தில் சரியாக இல்லையென்பது மட்டுமல்ல ; சேலம் தூத்துக்குடி இதற்காக எல்லாம் பேச வேண்டியதுதான் ; நண்பர் வியைகம் அவர்கள் சொன்னது ‘Not an agitational approach’ என்பது. Agitation is a part of democracy. கிளர்ச்சி என்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டியது என்று கருதக் கூடாது. பலரத்தாரம் நீக்கப்பட வேண்டியதுதான் ; ரத்தப் புரட்சி தடுக்கப்பட வேண்டியதுதான். இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், ரத்தப் புரட்சி வந்த பிறகு தடுக்க முடிவதில்லை. “அஜிடேஷன்” என்பது ‘a constitutional form of expressing either a displeasure or a demand’ அந்த விதத்தில் கிளர்ச்சி கூடாது என்று யாரும் சொல்லத் தேவையில்லை. அதிலே எந்த விதமான பலாத்கார நடவடிக்கையும் தலைகாட்டிவிடாதபடி நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றோம். எங்களை இணைந்திருக்கிற ஒவ்வொருவரும் பொறுப்போடு இணைந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு உணர்த்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிளர்ச்சி தேவையில்லை என்று யாரும் சொல்லத் தேவையில்லை. உங்களை (காங்கிரசாரை) 23ம் தேதியன்று கலந்து கொள்ளும்படி இதுவரை அழைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இன்றையதினம் அப்படி அழைக்கவில்லை. உங்களுடைய தலைவர் சவையான ஒரு வேலையைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். “23-ம் தேதி நன்றாகத் தூங்குங்கள்” என்ற வாசகத்தைச் சொன்னார். (Thiru K. Vinayakam: He has been wrongly quoted) இல்லையென்று சொல்லுகிறார். அவ்வளவு பெரியவர் இந்தச் சின்ன விஷயத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பாரா ? இது தன்னாலே வருகிற விஷயம் ஆயிற்றே என்று கூட ஆச்சரியப்பட்டேன். பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு வியைகத்திற்குத் தெரிந்திருக்கிற அளவுக்குத் தெரிவதில்லை. பத்திரிகைக்காரர்கள் உங்களுடையில் வந்து விளக்கம் கேட்கக் கொடுங்கள். பத்திரிகையில் “..... தூங்குங்கள்” என்று சொன்னதாகப் படித்தேன். எப்போதும் அவர் கொச்சையாகப் பேசுகிற முறையில் “ஏதோ செய்கிறான் ; நமக்கென்ன, போய்த் தூங்கு போ” என்று சொன்னவுடன் “சந்தோஷம், 23ம் தேதி நிம்மதியாகத் தூங்கலாம்” என்ற நிலையைப் பெற்றார்கள். நன்றாகத் தூங்குங்கள் ; உங்களுக்கும் சேர்த்து வேலையைத் கவனிக்கிறோம். பயங்கரக் கனவு காண்தீர்கள் ; நம்பிக்கையோடு தூங்குங்கள் ; கனவு கண்டாலும் இப்பக் கனவாகக் காணுங்கள் சேலம் திட்டம் வருவதைப் போலவும், தூத்துக்குடி வந்ததைப் போலவும் ; கப்பல்கள் செல்லுவதைப் போலவும், சரக்குகள் இறங்குவதைப் போலவும் ஆன இப்பக் கனவுகள் உங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 ஜூலை 15]

இந்த வகையில் இரண்டு திட்டங்கள் நிறைவேறுமானால் பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிற் திட்டங்கள் வரும். இப்போது இரும்புத் தொழிற் சாலை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் உடனே 50,000 பேருக்கு வேலை கிடைத்து விடாது; 500 பேரிலேயே தீர்ந்து விடும் அல்லது ஆயிரம் பேரிலே தீர்ந்துவிடும். பெரிய எஃகு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டால் அதனுடைய விளைவாக துணைத் தொழில்கள் ஆயிரக் கணக்கில் உண்டாகும்.

தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தூத்துக்குடி துறைமுகம் ஆழ்கடல் துறைமுகமாக ஆக்கப்பட்டால் தூத்துக்குடி பக்கத்தில் உள்ள உப்பு வானிப்பத்தின் மூலம் பல கோடி ரூபாய்கள் இந்த நாட்டுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும். ஜப்பான் தனக்குத் தேவையான உப்புக்கு தூத்துக்குடி சிலாக்கியமானது என்று அறிந்து என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் கேட்கிறார்கள். எவ்வளவு தர முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் உப்புத் தயாரிப்பதற்கும் மற்ற இடங்களில் தயாரிப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் கடல் தண்ணீரை இறைத்து பாத்தியாகக் கட்டி சூரிய வெளிச்சத்தில் உலர விட்டு உப்பை எடுக்கிறார்கள்; சுத்தமாகக் கூட இருக்காது. தூத்துக்குடியில் 150, 200 அடிக்குக் கீழே துளை போட்டு அதற்கு அடியில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்து உப்பைத் தயாரிக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே முதல் தரமான உப்பு என்று சொல்லலாம் தூத்துக்குடி உப்பை. அது இங்கே இருக்கிற நமக்கெல்லாம் தெரியாது, ராஜஸ்தானில் உள்ள தரங்க்தார என்ற முதலாளிக்குத் தெரிந்து பெரிய தொழிற்சாலையை அமைத்து, சாதாரண உப்பு மட்டுமல்ல; பயன்திரத்திற்குத் தேவையான உப்புகளையும் தயாரித்து வருகிறார். ஜப்பான் நாடு குஜராத்தில் இருந்து உப்பு வாங்குகிறது; போன மாதம் என்னைச் சந்தித்தபோது பிலிப்பைன் நாட்டில் இருந்து கூட வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். தூத்துக்குடி உப்பை வாங்க நிர்மப விருப்பத்தோடு இருக்கிறார்கள். “தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்கான அந்நியச் செலவாணி, கருவிகளைக் கொடுக்கிறோம்; திருப்பிப் பணமாகக் கொடுக்க வேண்டாம்; உப்பாகக் கொடுங்கள், எடுத்துக் கொண்டு போகிறோம்” என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு ஜப்பான் நாட்டுத் தொழில் நிபுணர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இது எப்படி நமக்குக் கிடைக்கும்? தூத்துக்குடி, ஆழ்கடல் துறைமுகமானதான் கிடைக்கும்.

தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம் சேது கால்வாய்த் திட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டது, “interlinked”. சேது கால்வாய்த் திட்டம், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் இரண்டும் ஒருங்கிணைந்தால் அதைத் தமிழகத்தின் “சூயஸ் கால்வாய்” என்று கருதலாம். இப்போது சிலோனைச் சுற்றி கொழும்பு துறைமுகத்துக்குப் போய் கிட்டத்தட்ட 600 மைல்கள் கப்பல்கள் சுற்றிக்கொண்டு வரும். வெளிநாட்டுக் கப்பல்கள், பிரம்மாண்டமான கப்பல்கள் அந்தத் துறைமுகத்தில் நிற்க முடியாது. ஆழ்கடல் துறைமுகமாக இருக்குமானால் பெரிய கப்பல்கள் வர, இன்டர் நாஷனல் போர்ட், பல நாட்டுக் கப்பல்கள் வரத்தக்க பெரிய துறைமுகமாக மாறும். அப்படி மாறும்போது பல்வேறு வகையான தொழில்கள் கிடைக்கும். அப்படி கிடைக்குமானால் பொருளாதார வளர்ச்சி நிர்மப ஏற்படும். ஆகையால் சேலம், தூத்துக்குடி என்பது எப்பது ஏதோ கோஷத்திற்காகச் சொல்வதல்ல. கோஷம் சொல்வதில் தான் எங்களுக்கு அதிகமான பிரியம் என்றால் மாநிலத்திற்கு அதிகாரத்தைப் பிரித்துக்கொடு என்று கோஷம் போட முடியாதா, முழக்கம் போட முடியாதா, ஊர்வலம் நடத்த முடியாதா, மாநாடு கூட முடியாதா? ஆகவே இது முழக்கத்திற்காக எடுத்துக் கொண்டதல்ல. நம் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி மிக மிகத் தேவை என்பதால் சேலத்தையும், தூத்துக்குடியையும் நிச்சயமாக நாம் பெற்றுக் வேண்டும். அதைப் பெறுவதற்கேற்ற வகையில் பணியாற்ற வேண்டும். திரு. காகிராமன் அவர்கள்தான் சொன்னார்கள். ரொம்ப எளிதாக அவர்கள் சொல்லி முடித்துவிட்டார்கள் அந்தப் பிரச்சினையை. நாமே பார்த்துக் கொண்டால் அவர்கள் அதில் குறுக்கிட மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நல்லவர், நல்லபடி நம்புகிறார். உள்ளபடியே அப்படி நம்புவதற்கில்லை. நாங்களே ஆரம்பிக்கிறோம், எங்களுக்கு இன்டஸ்ட்ரியல் வேசன்ஸ் கொடுங்கள் என்று கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஐம்பது

1967 ஜூலை 15]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டி, சேஷசாயி மனு செய்வதைப் போல், டி.வி.எஸ். மனு செய்வதைப் போல், காசிராமன் அவர்கள் மனு போடுவதைப்போல் அவர்களும் 50 ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டி மனு போட்டு வருடம் ஒன்றாகியும் பதில் வரவில்லை. நான் வந்து மூன்று தடவை கேட்டாகிவிட்டது. இன்னும் பதில் வரவில்லை. ஆகவே, உடனே நடந்துவிடும் என்று கருதாதீர்கள். திருப் பதி வெங்கடேச பெருமான் கூட சாதாரணமாகக் கும்பிட்டால் அதிகம் கொடுக்கமாட்டார், தரையில் புரண்டு கும்பிட்டால்தான் தீராத வினைகளே யெல்லாம் தீர்ப்பார். நீங்கள் உங்களால் ஆனதைச் செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை, நான் குறைப்படவில்லை. திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இதற்காகப் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். எனக்கு அதில் அவரிடம் மிகுந்த மதிப்புண்டு. அவர்கள் முயற்சி வெற்றி பெறாத தால்தான் மக்களைத் திரட்டி இது மக்கள் கோரிக்கை, இது நாட்டின் கோரிக்கை, இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கோரிக்கை மட்டு மல்ல, இதுசாரி கம்ப்யூனிஸ்ட்களின் கோரிக்கை மட்டுமல்ல, சுதந்திரக் கட்சியின் கோரிக்கை மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சிகளின் கூட்டுக் கோரிக்கை என்பதை டெல்லி சர்க்காருக்கு உணர்த்துவதற்காகத்தான் இந்த 23ம் தேதி எழுச்சி நாள். என் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் இந்த எழுச்சி நாள் எல் லாம் தேவை இல்லை என்ற கருத்தைக் கொண்டவர். நல்ல அரசியல் ரீதியில் இந்தக் காரியத்தைச் செய்துகொண்டு போகலாம் என்ற கருத்தைக் கொண்டவர் என்றாலும் நான் இதில் ஈடுபட்டிருப்பதால் என்னிடம் அவருக்குள்ள அன்பு காரணமாக, நம்பிக்கை காரணமாக, நான் எப் போதும் வழி தவறிப் போகமாட்டேன் என்பதில் அவருக்கு அழுத்தமான நம்பிக்கை இருப்பதால் சுதந்திரக் கட்சியும் இதில் கலந்து கொள்ளலாம் என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதிலே கலந்து கொள்ளாத வர்கள் யாரும் இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கூட இதில் எதிர்ப்பு இல்லை. அவர்கள் தூங்கப் போகிறார்கள். அவர்கள் எதிர்க்கப் போவ தில்லை. (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆசிரவாதம் செய்கிறேன்.) ஆசிரவாதம் செய்கிறார்கள் தூக்கத்தில். ரிஷிகள் கூட, தபோதனர்கள் கூட முழித்துக் கொண்டுதான் ஆசிரவாதம் செய்வார்களே தவிர தூங்கிக் கொண்டு ஆசிரவாதம் செய்ய மாட்டார்கள். இவர்கள் தனி மாதிரியான தபோதனர்கள், ரிஷிகள். எப்படியாவது ஆசிரவாதம் செய்யட்டும். அவர்களும் இதில் விருப்பம் உள்ளவர்கள்தான். நம் மாநிலத்திற்கு மிக முக்கியமாக சேலம், தூத்துக்குடி திட்டங்கள் கட்டாயம் தேவை என்பதில் திடமான நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். அவை கிடைப்பதற்கு நீங்கள் எங்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பொறுப்பைச் சரியான முறையில் நிறைவேற்றுவதாக உங்களுக்கு வாக்களிக்கிறேன். உங்கள் ஒத்துழைப்பை இந்த நிதி ஒதுக்கலிலும் நீங்கள் என்னோடு நின்று ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு, 1967-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2ஆம் எண்) மசோதாவை (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 14/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அட்டவணை, பிரிவு 1, முகப்புரை நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1967-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2ஆம் எண்) மசோதாவை (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 14/1967) சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண் டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1567 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கனம் வினாயகம் அவர்கள் பேச்சில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சொற் றொடரை **பணித்துறை வெளியீட்டிலிருந்து நீக்கிவிடலாம் என்று கருது கிறேன். அவர்களும் அதற்கு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: I have given my unadulterated consent.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பகுதியை 235-வது விதிப்படி நீக்கும்படி தீர்ப்பளிக்கிறேன்.

பிற்
பகல்
1-57

1967 ஜூலை 17-ந்தேதி திங்கட்கிழமை அன்று காலை மாலை இரண்டு நேரங் களிலும் பேரவைக் கூட்டம் உண்டு. இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து விட்டன. பேரவை 1967 ஜூலை 17-ந் தேதி திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

†237. Notification issued with G.O. Ms. No. 3306, Revenue, dated the 25th November 1966, effecting ryotwari settlement of Minor Inams in the villages of Musiri taluk of Tiruchirappalli dis trict. [*Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).*]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

*107. Demand on Agriculture—1967—68.

†108. Speech by Hon. Thiru A. Govindasamy, Minister for Agriculture on the Agriculture Demand.

†109. Report of the Committee on Rules of the Madras Legis lative Assembly constituted in 1967.

*110. The Madras (Transferred Territory) Jenmikaram Pay- ment Abolition (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 12 of 1967) with annexure.

*111. The Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 13 of 1967).

† Laid on the Table of the House on 14th July 1967

* Despatched to Members on 13th July 1967

** பேரவைத் தலைமையின் ஆணைக்கிணங்க நீக்கப்பட்டது